

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
28 DE FEBRER DE L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 2/2013 -**

ALCALDE – PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^{re}. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. PERE NAVARRO i MORERA
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÁNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-vuit de febrer de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de les actes de les reunions anteriors realitzades els dies 10 i 20 de desembre de 2012 (números 16 i 17/2012, respectivament), les quals són aprovades per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

Epígraf 2) Aprovació provisional de la Modificació puntual del POUM a l'àmbit del Polígon 2 de Ca n'Anglada.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'informe de tractament de les al·legacions presentades durant el termini d'exposició pública de l'aprovació inicial de la "Modificació puntual del POUM a l'àmbit del Polígon 2 de Ca n'Anglada."

SEGON.- Aprovar provisionalment la Modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal a l'àmbit del Polígon 2 de Ca n'Anglada.

TERCER.- Trametre el document ara aprovat provisionalment al Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya per tal que previ informe favorable de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, resolgui sobre llur aprovació definitiva, segons preveu l'article 79.1.b) del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

Epígraf 3) Aprovació definitiva de l'expedient d'alteració de la qualificació jurídica d'una porció de sòl, de titularitat municipal, emplaçada a l'avinguda de Can Jofresa s/n.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar definitivament l'expedient d'alteració de la qualificació jurídica d'una porció de sòl de 2.185 m² de superfície, que forma part i s'ha de segregar de la major finca registral 64.744 de propietat municipal, emplaçada a l'Avinguda Can Jofresa s/n, amb la següent descripció:

“URBANA: Porció de sòl de figura rectangular que forma part del sistema d'equipaments comunitaris, amb una superfície de dos mil cent vuitanta-cinc metres quadrats. LLINDA: pel seu límit Est amb l'Avinguda de Can Jofresa; pel seu límit Nord amb la resta de la finca de què se segrega i amb la finca ocupada per l'IES Santa Eulàlia; pel seu límit Sud amb la finca ocupada per l'IES Can Jofresa i pel seu límit Oest amb la finca registral núm. 64746.”

El canvi d'afectació de la descrita porció de sòl consistent en la seva desafectació del domini públic i qualificació com a bé patrimonial, té com a finalitat la constitució d'un dret de superfície sobre la mateixa, per que permetrà la implantació d'un equipament complementari als usos educatiu, sanitari i esportiu existents.

SEGON.- Disposar l'adscripció de la porció de sòl que es descriu a l'anterior acord al Patrimoni Municipal de Sòl i d'Habitatge de la Corporació.

TERCER.- Reflectir en la rectificació de l'Inventari general la desafectació de la porció de sòl descrita a l'acord Primer, per a la seva conversió del domini públic a bé patrimonial.

QUART.- Facultar a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i

atorgar tots els documents que siguin necessaris per a l'efectivitat d'aquests acords, fins i tot d'esmena i de rectificació.

CINQUÈ.- Notificar els presents acords als interessats Serveis Econòmics (Unitat de Fiscalització i Inventari) de l'Ajuntament

Epígraf 4) Aprovació del conveni subscrit entre l'Ajuntament de Terrassa i la propietat, pel qual s'acorda fixar el preu i les condicions de pagament d'uns terrenys afectats d'espais lliures i equipaments, ubicats a l'illa delimitada per l'avinguda Béjar, l'avinguda del Vallès, la Rambla Francesc Macià i el carrer Provença.

Pren la paraula la Sra. Labòria per tal d'informar en relació a aquest punt de l'ordre del dia. Aquest conveni contempla l'adquisició per mutu acord de la totalitat dels terrenys que encara resten de titularitat privada dins la gran illa destinada a equipaments i zones verdes situada al barri de Sant Pere Nord. Mitjançant aquest conveni, els propietaris de les finques que mancaven per tal de completar tot el conjunt, es tanca un procés històric que va començar amb l'aprovació del Pla General d'Ordenació de l'any 1993. Aleshores es va preveure, per primera vegada, la reserva del conjunt de sòl per a serveis i dotacions pel barri, i també per a tota la ciutat. Fins i tot abans de què s'iniciés l'adquisició, ja es van adquirir terrenys per a la implantació del col·legi Joan Marquès Casals, l'escola bressol L'Oreneta i el camp de futbol de Sant Pere Nord. Al llarg d'aquests més de trenta anys s'han produït diferents fases i etapes de l'adquisició de les diferents peces de sòl i la implantació d'equipaments i serveis, com ara el centre cívic; després la seva ampliació; l'obertura i la urbanització del carrer Roig Ventura; la biblioteca del Districte; el casal de la gent gran; les instal·lacions del club de petanca; la urbanització del parc de la República; la cessió a la Generalitat de Catalunya del terreny per a la construcció de la futura residència d'avis. Completar tot el procés d'obtenció dels terrenys i d'implantació dels diferents equipaments i espais verds, que han de configurar aquest gran conjunt de prop de vuit hectàrees d'extensió, comporta un enorme esforç econòmic per part de la ciutat. Aquest procés no està encara acabat, ja que falta construir els equipaments i completar els espais verds, fins que hi hagi la configuració plena i definitiva d'aquest gran conjunt de serveis i dotacions pel barri de Sant Pere Nord. Però a través d'aquest conveni s'assoleix una fita històrica, dins d'aquest procés llarg i complicat, que és l'obtenció de tots els terrenys que encara no eren de titularitat municipal. Per tant, s'obre una nova etapa en aquest llarg i difícil camí, que permetrà culminar les aspiracions i donar resposta a les necessitats d'un barri que en els seus orígens històrics, a partir dels anys trenta, va ser conformat com un continu urbanitzat, sense gairebé cap dotació en el seu interior, un barri que en el seu interior no tenia previsió ni d'equipaments ni d'espais públics. El conveni que avui es presenta al Ple respon a un intens i complex de negociació, i planteja la possibilitat d'obtenir els terrenys afectats amb unes condicions pactades, que són clarament avantatjoses per a l'Ajuntament de Terrassa. L'acord tanca tots els processos judicials en marxa per part de la propietat, formada per vint-i-vuit persones, en relació a tota la reclamació de valor econòmic dels terrenys per expropiar. El conjunt de terrenys a adquirir ocupa una superfície total de 23.377 metres quadrats, la valoració total dels mateixos que s'ha acordat és de 17.435.000 euros, que inclou el capital i els interessos, dels quals fins ara ja han estat pagats un total de 8.741.000 euros, en el decurs de desenvolupament de tot aquest procediment expropiatori. Per tant, en resten per pagar 8.693.000 euros. S'ha acordat també amb la propietat que aquest pagament pendent es desenvoluparà de manera esglaonada al llarg de set anys, incloent la part d'interessos per haver de diferir el pagament.

El Sr. Turmo anuncia que vol complementar la intervenció de la Sra. Labòria, que ha deixat de banda la vessant més complexa, tot i que potser no seria la present sessió plenària el moment per a què sigui objecte de debat. No cal oblidar que novament es presenta un dictamen

relatiu a expropiacions. Fruit dels determinats processos que en el seu moment es van dur a terme, s'acaben pagant importants sumes d'interessos. És indubtable, en relació a les peces de terrenys esmentades per la Sra. Labòria, i el procés històric de més de trenta anys, la importància que aquesta gran peça té per al barri de Sant Pere Nord. El Grup del PPC no ho discuteix. Però no s'ha d'oblidar que s'està pagant amb diners públics, de tots els ciutadans. El Sr. Turmo avança que el Grup del PPC acabarà demanant algun tipus de comissió o grup de treball per revisar tots els procediments expropiatoris que s'han dut a terme en aquest Ajuntament, per poder valorar d'una manera més pormenoritzada els imports finals que s'acaben pagant. S'està parlant de diferents valoracions. D'una banda, la primera valoració de l'Ajuntament. Per altra, la pretensió dels propietaris, molt legítima però que sempre està molt per sobre del que seria el valor dels terrenys. I, finalment, els imports que fixen les resolucions judicials. En funció de la durada dels procediments s'acaben pagant interessos, que són molt elevats. En aquest cas, els interessos pugen a més de 800.000 euros. El Sr. Turmo no vol tornar a obrir aquest debat, però vol situar a sobre de la taula aquesta reflexió, respecte a d'altres intervencions que el Grup del PPC ha fet en relació a d'altres dictàmens sobre procediments expropiatoris i el que acaba pagant l'Ajuntament de Terrassa en concepte d'interessos. Fins i tot en algunes ocasions s'havia criticat les argumentacions del Grup del PPC, fent referència a la dificultat de previsió del resultat d'un procediment. El Grup del PPC votarà a favor del present dictamen, per la importància que té per al barri de Sant Pere Nord. En el cas present, en el qual se signa finalment un conveni, en l'informe amb la seva justificació legal es diu que l'esmentat conveni representa una reducció total de 8.107.942,38 euros respecte a l'expectativa més probable, resultant de la continuació dels actuals processos judicials en curs, recurs al Tribunal Suprem i procediment davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, corresponent als terrenys destinats a espais lliures. El que s'està fent és, doncs, una valoració en positiu del preu final que s'acorda respecte a la previsió del que es podria acabar pagant. Això és, precisament, el que l'equip de govern deia, en altres dictàmens semblants, que no es podia fer. Es tracta d'una contradicció important. En l'informe esmentat es dona la raó a la posició mantinguda pel Grup del PPC, i això li fa valorar la conveniència d'aquesta comissió o grup de treball per estudiar els procediments expropiatoris i el que s'acaba pagant en concepte d'interessos.

El Sr. Oriach comença recordant les paraules de la Sra. Labòria, quan parlava d'un important esforç econòmic, per a l'Ajuntament i per a la ciutat. És veritat. 6,5 milions d'euros per sobre del que fins ara es preveia per adquirir aquesta nova peça. El Sr. Oriach manifesta que és indubtable la necessitat per a la ciutat d'adquirir-la, tot i que considera que potser no és ara el moment més adient per fer-ho. Aquests 6,5 milions d'euros es podrien destinar a d'altres finalitats, més necessàries en aquests moments. Aquests 6,5 milions aniran incrementats en dos milions més resultat de les previsions del sobrepreu que s'espera que dictami el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A més, es planteja com a expectativa més probable que el Tribunal Suprem l'apugui encara més. Per tal que el Suprem l'apugui més, és la propietat qui ha de demostrar que la pericial que s'ha presentat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i que s'ha estimat, era errònia. És, doncs, un pas més. Fa uns quants mesos, quan es parlava de l'expropiació de les altres dues peces de terrenys, no era l'expectativa més probable. De fet, el govern municipal deia que la valoració que feia l'Ajuntament era molt raonable, i que la que feien la propietat i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no ho semblaven. En canvi, avui, la valoració més probable és una encara superior. El Sr. Oriach no ho entén, i per això el Grup de CiU votarà en contra, perquè no pot acceptar que fa uns mesos el criteri sigui un, i ara en sigui un altre, sense justificar el canvi de criteri, i invertint ara 6,5 milions d'euros més de les arques municipals, que ben segur són molt més necessaris per altres actuacions.

La Sra. Labòria comença posant de manifest que aquest no és un tema fàcil. Les expropiacions d'aquests terrenys és un procés que dura més de trenta anys. Les expectatives de

l'Ajuntament de Terrassa, i les seves valoracions inicials, que coincidien amb les del Jurat d'Expropiació de Catalunya, no tenen res a veure amb les del primer paquet, en relació a les quals ja hi ha una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Però pel que fa al segon paquet, ja se sap que la valoració que fa aquest Tribunal és un 3,9% superior al primer paquet. Per tant, ja se sap que serà més car, i que l'Ajuntament de Terrassa en sortirà perdent. No se sap què hagués dit el Tribunal Suprem, si no s'hagués assolit aquest conveni. No obstant, les expectatives i l'opinió dels juristes que assessoren, consideren que el preu hagués estat molt més elevat. En total, un cost que es redueix en un 43,39% de l'expectativa dels resultats de les resolucions judicials encara pendents, una part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i una part del Suprem. Respecte a les valoracions defensades i reclamades pels propietaris, representa una reducció del 57,37%. Per tant, la Sra. Labòria entén que és un bon acord per a l'Ajuntament de Terrassa. Es tracta de molts diners. Les valoracions les fa un pèrit judicial i les aprova un tribunal. Tant de bo haguessin estat les primeres valoracions que va fer l'Ajuntament. Però no és així. La Sra. Labòria afegeix que des de tots els punts de vista l'acord és favorable als interessos municipals. Pel que fa als interessos, la Sra. Labòria assenyala que abans no es podien saber, ja que no es coneixien les valoracions de les sentències dels tribunals. Però la qüestió dels interessos és el tot ineludible. Sempre que hi ha una valoració resultant d'un procés contenciós, que acaba determinant un valor superior al preu just que proposa el Jurat d'Expropiació, es generen interessos. En aquest cas, donat que s'ha assolit un pacte amb la propietat en el sentit de què el pagament seria diferit en set anys, evidentment tenen dret als interessos que pertoquen. Cal recordar, però, les xifres. S'està pactant amb la propietat un procés molt llarg i complex, de més de dos anys intentant tancar un acord amb números. També se'ls hi va proposar, en el seu origen, fer un intercanvi amb d'altres terrenys, sense que fos possible acordar-ho. Però s'està acordant un cost total que es redueix en un 43,39% respecte les expectatives dels resultats de les resolucions judicials, i d'un 57,37% respecte a les pretensions de la propietat.

El Sr. Turmo es refereix a la qüestió dels interessos, tot manifestant que una cosa és que s'executi una resolució judicial, i una altra, com seria aquest cas, una negociació amb els propietaris. És en aquesta qüestió on el Sr. Turmo considera que ha mancat cintura per part de l'equip de govern o dels responsables corresponents. En una negociació és vàlid qualsevol tipus de criteri. La qüestió dels interessos podria haver estat un tema que es posés a sobre de la taula en la negociació. Els imports dels que s'està parlant no són gens menyspreables des d'un punt de vista econòmic. Són molt elevats. El Sr. Turmo reitera que hi ha una contradicció entre el dictamen d'avui i les intervencions fetes respecte altres dictàmens pel que fa als interessos i la previsió del possible cost en relació a la posició de l'Ajuntament respecte un determinat procediment. En tot cas el Grup del PPC votarà a favor del present dictamen. El Sr. Turmo conclou donant lectura a un dels apartats de l'informe de justificació legal per dur a terme el present conveni. En atenció al que diu aquest informe, el Grup del PPC votarà a favor del dictamen. En cas contrari es podria interpretar, fins i tot per part de la ciutadania, que el Grup del PPC no votés a favor d'una proposta que té un benefici per a l'Ajuntament de Terrassa. En tot cas, el Grup del PPC no renuncia a demanar un grup de treball o una comissió per estudiar aquest tipus de procediments. En el punt 2.c de l'informe es diu que en el seu conjunt, el conveni permet l'adquisició de la totalitat dels sols pendents destinats a espai lliure i equipaments, per un import total inferior en 13.362.492,77 euros al que resultaria de l'aplicació dels criteris valoratius pericials i les expectatives més probables de resolució judicial dels procediments en curs, que representa una reducció del 43,39% respecte les mateixes, i d'un 57,37% respecte les pretensions de la propietat. El Sr. Turmo conclou dient que en atenció a aquesta afirmació, que es fa des d'un punt de vista tècnic, i que el Grup del PPC ha de creure, el seu vot serà favorable. En cas contrari es podria donar a entendre que votaria en contra de quelcom que beneficia l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Turmo continua posant en dubte alguns dels procediments que fins a la data s'han dut a terme respecte a la previsió de com poden evolucionar els procediments judicials en temes d'expropiació i els interessos que s'acaben pagant.

El Sr. Oriach manifesta que de la manera de presentar-ho sembla que es desprengui un benefici per a l'Ajuntament de Terrassa. El Grup de CiU, però, no ho veu tan clar. De la primera peça de terreny, cinc milions i mig d'euros ja estan pagats. Aquest és el valor que marcava la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. La Sra. Labòria diu que els experts consultats elevarien encara més aquest preu. És evident que el govern municipal i el Grup de CiU no consulta els mateixos juristes. El que expliquen els consultats pel Grup de CiU és que el procediment en el Tribunal Superior de Justícia és presentar una reclamació, fer una pericial, i en funció d'això el Tribunal estima o desestima el recurs. En el Tribunal Suprem no s'encarrega cap informació, sinó que es pronuncia sobre la mateixa pericial, i és la propietat qui ha de demostrar que la pericial estava malament. L'Ajuntament de Terrassa també hagués pogut recórrer si estimava que el preu just que havia marcat en el seu full d'apreuament inicial era el correcte, i no ho va fer. El Sr. Oriach pregunta perquè. Pel que fa al segon terreny, la situació és gairebé la mateixa. Aviat hi haurà sentència del Tribunal Superior de Justícia, estimant-lo en un valor lleugerament superior el metre quadrat, per un import de 2.402.144,08 euros. Aquesta quantitat es paga igualment, d'acord amb l'acord plantejat. Per tant, no hi ha benefici ni en la primera ni en la segona peça. En tot cas, hi ha un possible estalvi si el Tribunal Suprem estimés els recursos, tema respecte al qual els experts de l'equip de govern i els consultats pel Grup de CiU difereixen. Finalment, els altres 6,5 milions venen d'aquesta nova peça, que l'Ajuntament de Terrassa haurà d'adquirir en algun moment per donar serveis que el barri necessita i que se li han promès des de fa trenta anys. Molt probablement, per un tema de disponibilitat econòmica, ara no es podran executar. Per tant, no té massa sentit adquirir ara aquests terrenys, i més quan encara hi ha un marge fins l'1 de gener de 2014, d'acord amb la moratòria segons la qual la propietat no pot reclamar que s'iniciï el procediment d'expropiació. A més, encara hi ha dos anys per tots els tràmits de fulls d'apreuament. Tot plegat portaria fins a mitjans de 2016 per poder intentar arribar a un acord respecte aquesta darrera peça de terreny. El Sr. Oriach recorda en què es basen els fulls d'apreuament. El primer es basava en un procediment d'expropiació de l'any 2003, quan els preus de mercats n'eren uns de determinats. El segon, en un expedient de l'any 2008, amb uns preus superiors als actuals, encara que ja havia començat la corba descendent. És lògic, també, que el preu just que dictami el Tribunal Superior de Justícia sigui superior. Però en aquest cas, els valors estan molt més avall, i per tant és de lògica pensar que el preu just que pugui dictaminar una sentència judicial sigui inferior. En tot cas, es tracta d'una situació en la qual ara mateix potser no correspon ficar-s'hi.

La Sra. Labòria considera que el Sr. Oriach té un embolic notable. El primer tros de terrenys, la primera expropiació, va ser acabada de valorar pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per cinc milions i escaig. El Sr. Oriach ha dit que l'Ajuntament no va recórrer, quan evidentment que ho va fer, i està pendent de sentència del Tribunal Suprem. Aquesta sentència no hi serà perquè s'ha assolit un pacte amb la propietat. S'ha agafat aquest valor pel segon paquet. Però en aquests moments, quan abans no es coneixia, se sap que la valoració que estan fent els pèrits judicials és superior al primer paquet. Per tant, si es pacta el preu del primer paquet, és evident que hi ha un benefici per a l'Ajuntament. La Sra. Labòria considera que el Grup de CiU s'equivoca. Quan l'equip de govern opta per la via del litigi, el Grup de CiU ho critica i diu que s'hauria d'arribar a acords; i quan es fa aquesta última opció, també ho critica i diu que hauria de litigar i anar fins al final. La Sra. Labòria afirma rotundament que aquest és un conveni que permet tancar les expropiacions en unes condicions econòmiques molt favorables per a l'Ajuntament i per a la ciutat. En aquests moments s'ha arribat a un acord amb els 28 propietaris de tots els terrenys, amb valors inferiors en 57,37% a les seves expectatives, i respecte les valoracions judicials que abans no es coneixien però que ara sí, en un 43,39%. Són molts diners, i tant de bo l'Ajuntament no els hagués de pagar. Però les valoracions no les fan els tècnics municipals, sinó que les acaben determinant els jutjats. Això és el que s'ha anat veient fins ara. Si es coneix que una valoració serà

molt superior, i s'arriba a un acord amb els propietaris per un preu molt inferior, la ciutat hi guanya. Un barri amb una escassetat d'espais lliures i d'equipaments al seu interior, que en aquests moments la ciutat tindrà tota la propietat dels terrenys, i que s'hauran d'anar desenvolupant quan es pugui.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- APROVAR en tots els seus termes el Conveni subscrit en data 14 de febrer de 2013 entre l'Ajuntament de Terrassa i [...], pel que s'acorda fixar el preu d'expropiació i les condicions de pagament dels terrenys de la seva propietat afectats d'espais lliures i equipaments, ubicats en l'illa situada al barri de Sant Pere Nord, delimitada per l'Avinguda Béjar, Avinguda del Vallès, Rambla Francesc Macià i el carrer Provença.

SEGON.- El Conveni que s'aprova estableix de mutu acord el preu d'expropiació dels terrenys qualificats de Verds Urbans (P-3) de 7.871,25 m2 pendents de sentència del Tribunal Suprem (rec. núm. 6114/2009) en 5.516.083,23 €, dds terrenys també qualificats de Verds Urbans (P-3) 6.282,62 m2 pendents de sentència del TSJC (rec. núm. 57/2011) en 4.402.789,24 €, i dels terrenys de 9.223,56 m2, qualificats d'equipaments en 6.463.766,83 €.

S'estableix, així mateix, que de la suma dels imports acordats com a preu d'expropiació per a l'adquisició de la totalitat dels sòls qualificats tant de Verds urbans, clau P.3 com d'Equipaments comunitaris, resta pendent de pagament la quantitat de 8.464.411,99 € de capital. I s'acorda que el pagament d'aquesta quantitat s'efectuarà fraccionada en set anualitats més els interessos corresponents, d'acord amb quadre adjunt al Conveni com a annex número 1.

TERCER.- El pagament estipulat a l'Acorden Cinquè, apartat 1.2 del Conveni que s'aprova es farà efectiu, en els termes i condicions previstos al referit Conveni amb càrrec a la partida 1432.15100.60000 del pressupost municipal.

QUART.- FACULTAR a la Regidora de l'Àrea de Planificació urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat dels presents acords, sempre que no s'alteri el contingut essencial del Conveni aprovat.

CINQUÈ.- NOTIFICAR el contingut dels presents acords als interessats

Epígraf 5) Aprovació inicial del Programa d'horts urbans de Terrassa.

Pren la paraula la Sra. Herrero per tal de presentar aquest punt de l'ordre del dia. La finalitat d'aquest programa és la d'impulsar i facilitar la creació d'una xarxa ciutadana d'horts urbans, amb diferents finalitats i amb diferent abast. Que una part d'aquests horts es pugui implantar en espais privats o públics que actualment no tenen cap ús. La fórmula que es proposa és la de la custòdia urbana, que consisteix en la cessió, temporal i gratuïta, d'aquests espais a particulars o entitats, per a què puguin desenvolupar un projecte social, comunitari, ambiental,

educatiu o terapèutic, relacionat amb l'horticultura. L'Ajuntament actuarà com a mediador i facilitador, per tal que les entitats de la ciutat puguin autogestionar els seus propis projectes, i sempre a partir del treball en xarxa. És a dir, que entitats que actualment ja tenen projectes puguin assessorar, cooperar i facilitar que d'altres entitats puguin dur endavant projectes de futur. La intervenció municipal en aquest projecte donarà prioritat a aquells que tinguin com a objectiu preservar la cohesió social i comunitària, en un context de crisi econòmica severa. S'aposta perquè aquests projectes estiguin basats en una pràctica ecològica, sostenible i per l'autoconsum. També cal destacar que aquest no és un programa merament descriptiu o de gestió, sinó que també inclou tres documents de caire normatiu, que defineixen clarament com es podran canalitzar o donar resposta a les demandes d'entitats, en funció de si la cessió en custòdia és d'un espai públic o d'un espai privat. Si és d'un espai públic, es presenten les bases que regulen la cessió dels espais. Si és un espai privat, hi ha un model de conveni que es pot subscriure entre l'Ajuntament i les entitats. També es presenten les bases que regulen l'atorgament d'ajuts a l'IBI a propietaris d'espais privats que els cedeixin gratuïtament en custòdia. La Sra. Herrero afegeix que es tracta d'un programa que pretén conjugar objectius mediambientals amb objectius socials o comunitaris, plantejant fórmules de gestió d'espais sense ús que beneficien a totes les parts implicades: els propietaris, que tindran uns espais ben mantinguts, les entitats, que podran desenvolupar els seus projectes, l'Ajuntament, que enfortirà el capital social, i la ciutadania en general, perquè gaudirà d'espais amb una millora d'espais considerable. Aquest programa planteja solucions innovadores i diferents a les tradicionals, davant una situació econòmica, social i ambiental greu, que lluny de ser conjuntural ha d'obligar, des de la política municipal, des de la política de proximitat, a replantejar paradigmes, models i fórmules de gestió i de relació amb la ciutadania.

El Sr. Pereira comparteix que aquests espais, que no tenen ús, que estan sense edificar, que no tenen perspectives d'ús a curt o mitjà termini, siguin custodiats. D'aquesta manera es garantirà un bon manteniment i unes bones condicions de salubritat. També comparteix que aquests espais es puguin recuperar i revaloritzar, a un cost econòmicament baix, mitjançant fórmules de col·laboració amb col·lectius i entitats sense ànim de lucre. Ara bé, el Sr. Pereira considera que aquest no és l'objectiu únic d'aquest tipus d'espai. A més d'aquest, i partint sempre de la voluntarietat de la cessió per part dels propietaris, als quals cal animar a què els cedeixin, també s'hauria de contemplar la possibilitat de què aquests espais es puguin convertir en altre tipus d'actuacions, com ara estacionament de vehicles, sempre amb les mateixes condicions de cessió, per exemple en relació a l'IBI. El Sr. Pereira considera que cal tenir clar, i així s'ha de transmetre, que el conreu de plantes no permeses per la llei no s'admetrà sota cap concepte ni amb cap excepció. A més, s'han de realitzar inspeccions per tal de vetllar per les condicions d'ús, tal i com es reflecteixi en el projecte o memòria que es presenti, i tal i com es recull en les condicions d'ús dels horts urbans adherits al programa.

El Sr. Oriach recorda que fa uns mesos el Grup de CiU va presentar una Proposta de Resolució que demanava justament el que ha plantejat el Sr. Pereira: que els solars desocupats de la ciutat poguessin suplir la mancança d'aparcament que hi ha a diverses zones de la ciutat. La resposta va ser negativa. D'altra banda, el Grup de CiU va presentar aquella Proposta perquè si hi ha uns espais sense ús, als quals se'ls hi pot donar algun ús i suplir alguna mancança de la ciutat, és bo fer-ho. Per tant, el Grup de CiU donarà suport al present programa d'hortos urbans, ja que dóna una aplicació i no en nega cap altra. Aquest programa, segons ha comunicat la Sra. Herrero, és revisable i ampliable, que es tracta d'una primera prova. Es podran fer els retocs que calguin en un futur.

La Sra. Herrero es refereix a l'al·lusió que ha fet el Sr. Pereira a la plantació de plantes no permeses legalment, tot dient que està contemplat a les bases del programa. Cal complir la

legalitat i la normativa. Pel que fa a les inspeccions, la Sra. Herrero confirma que està previst. Una de les funcions que es descriu al programa és que les entitats han de complir amb les bases reguladores: estipular quins són els compromisos de cada part. També es recollirà en el conveni que s'estableixi amb els particulars. Per tant, el Sr. Pereira no ha de tenir preocupació. La Sra. Herrero agraeix el suport de tots els Grups municipals. Es tracta d'un bon programa, que té molts beneficis. És un programa diferent.

El Sr. Pereira vol deixar constància de què del que es tracta és de fomentar els horts per l'autoconsum. Si bé l'autoconsum és legal pel que fa a determinades plantes il·legals, i tal i com es recull en el Model de conveni de col·laboració, cal que es transmeti clarament que no es permetrà el conreu de plantes no permeses per la llei.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar inicialment el Programa d'horts urbans de Terrassa, que incorpora com a annexos les Bases per a la cessió d'ús d'espais municipals per horts urbans a entitats sense ànim de lucre, el Model de conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Terrassa, el propietari del solar i l'entitat sense ànim de lucre, i les Bases específiques que han de regir l'atorgament d'ajuts econòmics adreçades als propietaris de solars que fomentin el Programa d'horts urbans.

SEGON.- Sotmetre el document, inclosos tots els seus annexos, ara aprovats inicialment a informació al públic, mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, per el període de trenta dies hàbils, per a que puguin presentar-se en el seu cas al·legacions, reclamacions i suggeriments, entenent-se que en el cas que no se'n presentin en el termini establert, l'acord inicial esdevindrà definitiu, i es procedirà a la publicació al BOP del text íntegre.

TERCER.- Fer avinent l'existència del Programa d'horts urbans i en concret, de les Bases per a la cessió d'espais municipals a entitats sense ànim de lucre, a tots els interessats per a la seva observança i compliment,

Epígraf 6) *Aprovació, per a l'any 2013, de les tarifes, sense IVA, corresponents als títols de transport no integrats, Bitllet Senzill i T-25, així com el manteniment de les tarifes vigents l'any 2012 corresponents als títols de transport no integrats, T-Social i T-Social Reduïda, i la creació de la T-Blanca, del servei municipal de transport col·lectiu, urbà i públic de viatgers.*

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui manifesta que la millora del servei de transport públic ha estat una posta ferma de l'equip de govern durant els darrers anys. Això s'ha vist reflectit en moltes de les actuacions de mobilitat implementades, en les quals el transport públic ha estat el protagonista. S'han orientat les accions a convertir el transport públic en una opció real i competitiva. Malgrat la situació de crisi actual, s'ha estat capaç de mantenir pràcticament intacte el servei, des de l'any 2009. L'any 2007 es va fer un pas endavant, fent gratuït el transport per a totes aquelles persones majors de 65 anys, alhora que els darrers anys es van congelar o aplicar increments molt moderats de les tarifes per a la resta d'usuaris del transport. Les tarifes no pretenen cobrir el cost real del servei, sinó cobrir la part necessària per garantir la sostenibilitat econòmica del mateix. La resta es complementa amb aportacions dels pressupostos públics. Només l'any passat es van fer més de quatre milions de viatges, d'un total de dotze milions, amb títols com el Carnet BUS 65, i els títols socials, que permetien viatjar de franc o a un preu molt rebaixat a diferents col·lectius. Un de cada tres viatges en autobús corresponia a persones amb aquests títols socials. No

obstant, l'actual situació de crisi econòmica ha situat a moltes famílies en una situació de risc d'exclusió social, i ha fet necessari replantejar les prioritats marcades en anys anteriors. A l'hora, l'important pes d'aquests col·lectius, juntament amb una caiguda del nombre de persones usuàries de pagament, ha provocat un increment constant de l'aportació municipal al transport públic. En aquests moments, la situació no és la mateixa que la de l'any 2007, quan es va prendre la esmentada decisió de la gratuïtat per a majors de 65 anys. La situació actual és molt diferent i molt difícil. És per això que es fa del tot necessari reajustar els títols socials i centrar el seu impacte en aquelles persones que es troben en situacions més clares de risc i vulnerabilitat, i considerant amb igualtat els col·lectius que es considerin dins aquest concepte. Per això, es proposa posar en marxa un nou sistema de targetes socials, que substituirà tant al Carnet BUS 65, com la T-Social i la T-Social reduïda. S'unificaran els col·lectius que tindran dret a aquests nous títols: majors de 65 anys, persones amb discapacitat reconeguda de més d'un 33%, les persones amb reconeixement d'incapacitat permanent, les persones prejubilades majors de 60 anys, i els acompanyants d'aquelles persones discapacitades que ho necessiten. S'unificaran els col·lectius esmentats, i s'aplicaran descomptes diferents en funció del nivell de renda de la persona. La Sra. Labòria agraeix a tots els serveis implicats, i als diferents Grups polítics, el treball intens i difícil i l'esforç que han fet en un tema tan complex com el present. Es presenta doncs per a l'aprovació del Ple un dictamen en el qual se sol·licita a la Comissió de Preus de Catalunya que aprovi unes tarifes d'aquells títols de transport no integrats del servei col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa. Es demana que el bitllet senzill passi d'1,35 a 1,45 euros; que la T-25 s'incrementi de 17,30 a 18 euros, seguint apostant pels títols que fidelitzen els usuaris que utilitzen molt el transport públic. També es demana la creació d'un nou títol de transport: la T-Blanca, que substitueix la T-65, la T-Social i la T-Social reduïda, pels col·lectius abans esmentats i quan tinguin uns ingressos individuals de valor igual o inferior a 1,75 IPREM, l'Indicador públic de renda d'efectes múltiples que es fa servir en multitud d'ajudes i subvencions. Es proposa també aprovar les seves normes d'ús. També es proposa mantenir l'import de 50 euros en concepte de percepció mínima aplicable als usuaris que viatgin sense bitllet o que no hagin validat el bitllet.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Herrero, qui avança que el vot del Grup d'ICV-EUiA, com ja ha anunciat públicament, serà d'abstenció en l'acord segon. Aquest Grup pot estar d'acord amb l'increment que es planteja en el bitllet senzill i en la T-25, però no en la formulació de la T-Blanca. S'ha perdut una bona oportunitat per fer una revisió profunda de la gratuïtat per a majors de 65 anys, per articular veritables títols socials que redistribueixin l'esforç en el sosteniment del transport públic, d'una manera més justa i equitativa entre tota la població de Terrassa. L'any 2007, quan es va plantejar la gratuïtat universal per a majors de 65 anys, el vot del Grup d'ICV-EUiA ja va ser contrari. Aleshores, quan la situació econòmica general i la situació financera municipal eren molt més favorables, el Grup d'ICV-EUiA ja es va oposar a la gratuïtat universal per un determinat col·lectiu de la població, perquè considerava que era injusta respecte d'altres col·lectius de la ciutat. L'any 2013, donada la situació econòmica que pateixen moltes persones de la ciutat, de totes les franges d'edat, i donada la situació de les finances municipals, la Sra. Herrero entén que és el moment oportú per fer una revisió profunda i corregir aquell error. En uns moments de greu manca de recursos, l'Ajuntament de Terrassa està obligat a prioritzar recursos pressupostaris per aquells que més ho necessiten. Cal tenir una visió molt integral i molt global del conjunt de necessitats que té la població de Terrassa. La Sra. Herrero valora que s'hagi començat a corregir l'error, i que el que es planteja és millor que la situació actual, tot i que de manera insuficient. També valora que s'introdueixi el sistema de gratuïtat per a d'altres col·lectius, com ara els discapacitats. Aquests valoracions fan que el vot del Grup d'ICV-EUiA sigui d'abstenció. Tot i així, la Sra. Herrero proposa que no es tanqui la porta, i que durant l'any 2013 es continuï avançant en millorar l'equitat i l'esforç en la sostenibilitat econòmica del sistema tarifari de transport públic. La Sra. Herrero demana la votació separada dels acords.

El Sr. Turmo anuncia que la seva intervenció se centrarà en la part fonamental del dictamen, que el transport públic col·lectiu urbà de viatgers deixa de ser gratuït per a les persones majors de 65 anys, una gratuïtat sense cap altra mena de requisit que l'edat. El Sr. Turmo es refereix a la pròpia justificació del dictamen, que conté elements que han de fer reflexionar, especialment als Grups municipals Socialista i de CiU. Es diu, en aquesta exposició de motius, que el context econòmic actual fa necessari una modificació econòmica del servei del transport públic. La Sra. Labòria també ha fet referència a aquesta modificació econòmica per dur a terme aquesta proposta, que en definitiva és per a la sostenibilitat d'aquest servei. Això vol dir, afegeix el Sr. Turmo, que el model actual del servei no és sostenible, ni era sostenible. Per això es proposa anul·lar els títols socials vigents i el Carnet BUS 65, pel nou títol de transport T-Blanca. Faltaria afegir al dictamen que això suposarà un estalvi per a les arques municipals. Han tingut de passar més de cinc anys, des de l'any 2007, per a què el govern valori les repercussions econòmiques d'una mesura que es va adoptar aleshores. Fóra bo, i també pedagògic, facilitar quin ha estat, i així ho va demanar en el seu moment el Grup del PPC, el cost econòmic total de la mesura de la gratuïtat, dada que no ha estat facilitada. El Sr. Turmo considera que la quantitat se situa sobre els 800.000 euros anuals, que multiplicats per cinc anys dóna una xifra de quatre milions d'euros. Les quantitats són importants a l'hora de valorar les decisions i les mesures que es prenen. El Grup del PPC pensa que s'hauria de començar, des del Grup municipal Socialista, per reconèixer que es va equivocar, que no es poden adoptar determinades mesures sense un estudi econòmic del seu impacte. Així ho va criticar el Grup del PPC l'any 2007. La proposta de la T-25 gratuïta, sense més requisit que l'edat, és a dir una gratuïtat per a tots els majors de 65 anys, ve determinada per una proposta electoral, tot i que legítima, per part del PSC i de CiU. Més que electoral va ser una proposta electoralista. El Sr. Turmo no entra en el contingut, sobre la gratuïtat o no, sinó que adoptar una mesura d'aquestes característiques, sense un estudi econòmic sobre el seu impacte, sobre la seva viabilitat, va ser una irresponsabilitat, i així ho va criticar el Grup del PPC l'any 2007. Al Ple de juliol de 2007, el Grup del PPC va ser molt clar en la seva posició: no compartia l'aplicació automàtica d'una mesura de gratuïtat sense un estudi previ al respecte. Tampoc ho comparteix ara. Cal veure com afecta econòmicament al Pressupost municipal. El Grup del PPC sí defensava, i defensa, que si hi ha possibilitats s'apliquin mesures de gratuïtat respecte de col·lectius de ciutadans en situacions econòmiques precàries, tinguin 65 anys o en tinguin 40. El criteri que no li semblava vàlid al Grup del PPC era única i exclusivament l'edat. El que s'ha de valorar per aplicar bonificacions i exempcions, i no només en aquest cas, és la capacitat econòmica del beneficiari, els recursos econòmics. L'exemple és molt clar, i per això cal fer pedagogia. El Sr. Turmo pregunta qui ha de tenir més dret per viatjar gratuïtament en un autobús: un persona de 65 anys amb uns ingressos mensuals de 2.500 euros i sense família, o una persona que es troba a l'atur, amb una família, amb fills, i sense ingressos. El Sr. Turmo considera que la persona que està a l'atur hauria de tenir més dret a viatjar gratuïtament. El context econòmic al qual es fa referència a la justificació de la proposta no val. La crisi econòmica, malauradament, fa molts anys dura, i fins ara no s'han plantejat rectificar. Respecte a la nova proposta d'estructura tarifària, amb la creació de la T-Blanca, amb un esglaonat diferent en funció dels recursos econòmics, el Sr. Turmo destaca que es canviï el sistema per bonificar les tarifes de l'autobús respecte als col·lectius esmentats i en funció de la capacitat econòmica. Ara bé, el Grup del PPC segueix pensant, com pensava l'any 2007, que en determinades circumstàncies de penúria econòmica, hauria estat possible la gratuïtat. El Grup del PPC mai ha discutit la gratuïtat com a concepte, sinó la manera d'aplicar-la. Per això segueix reclamant que es contempli algun sistema de gratuïtat per a les persones que es trobin en situació d'atur, així com també respecte d'altres col·lectius en situacions econòmiques precàries, amb independència de l'edat. El Grup del PPC no votarà en contra del dictamen, per coherència i per entendre que s'avança en la línia adequada. Però l'esglaonat progressiu encara hauria de ser més ampli, i s'hauria de mantenir la gratuïtat respecte determinats col·lectius en situacions econòmiques molt delicades.

El Sr. Turmo afegeix que no comparteix l'increment respecte al bitllet senzill. En les circumstàncies actuals és elevat. Per altra banda, i respecte a l'estructura tarifària del servei d'autobús, el vot del Grup del PPC sempre seria d'abstenció ja que deriva de l'aplicació d'un contracte-programa entre l'Ajuntament de Terrassa i l'empresa, al qual aquest Grup no va donar suport. Sempre seguint una línia de coherència, que altres Grups no tenen, el vot serà d'abstenció.

Pren la paraula a continuació el Sr. Oriach, qui comença assenyalant que la proposta de tarifes que es presenta té alguns punts interessants. No augmenta la cobertura tarifària, s'inclou el col·lectiu de discapacitats i dels seus acompanyants dintre d'una tarifa més bonificada. El Grup de CiU qüestiona, però, quin grau de legitimitat té el govern per fer aquesta proposta. Quant a l'Ajuntament s'ha sentit dir, en aquesta sala de Plens, que 60 euros l'any és una quantitat enorme, quan s'agafa la gent que ara mateix gaudeix d'aquesta gratuïtat es deixa un 40% fora, segons els números facilitats pel propi equip de govern, els que tenen un ingressos superiors a 931 euros al mes, la qual cosa vol dir que entraran dins la T-25, i comptant un nombre de viatges de 200 a l'any pagaran 144 euros l'any per fer aquest nombre de viatges. El Sr. Oriach pregunta quina legitimitat té el govern després de dir que 60 euros és molt, i que en canvi 144 euros no. Això crea dubtes, no sobre el que es planteja en el fons, sinó sobre d'on ve aquest plantejament. Aquests diners que es deixaran de gastar per part de l'Ajuntament de Terrassa, en la transferència a l'empresa, el Sr. Turmo els xifrava en 800.000 euros l'any. El Sr. Oriach planteja que aquesta xifra coincideix amb la xifra d'interessos dels quals es parlava en el debat d'un dictamen anterior. També planteja que potser és prioritari dedicar-los al transport públic en comptes de a la compra d'un solar nou, amb un cost de sis milions. Finalment, el Sr. Oriach planteja quants ciutadans, que ara queden fora de la bonificació del transport, per tenir uns ingressos superiors a d'altres que es troben en una situació pitjor, no estan sostenint als seus fills o als neus nets.

La Sra. Labòria manifesta que l'objectiu d'aquests títols és facilitar la mobilitat d'aquelles persones i col·lectius més vulnerables o en situació de risc, aquells que per les circumstàncies socials actuals de crisi tenen molt limitades les seves possibilitats econòmiques, i tenen una necessitat real de mobilitat, per necessitats formatives o d'atenció sanitària. En aquests moments, ja estan establerts uns ajuts per la mobilitat des dels Serveis socials de l'Ajuntament de Terrassa. Ja s'està ajudant moltes famílies que pels motius esmentats se'ls paga el títol de transport que necessitin. S'està fent, doncs, un esforç molt important per part de l'Ajuntament per tots aquests col·lectius o famílies vulnerables. La Sra. Labòria destaca que la resta de població, no inclosa en els anteriors col·lectius, també disposen a Terrassa d'un títol de transport un 50% més barat que el bitllet senzill. Es tracta de la T-25, pensada per fidelitzar l'usuari i per garantir a tota la població la mobilitat a un preu molt econòmic. Actualment aquest títol ja l'utilitzen més del 18% dels usuaris. Alguns dels títols integrats a l'ATM tenen també importants descomptes, i són molt utilitzats a la ciutat. Més d'un 28% dels usuaris utilitzen títols amb bonificacions per part de l'ATM, com ara la T-12, per als nens i nenes fins a 13 anys, que paguen 35 euros i viatgen de forma il·limitada; la T-Trimestral, per a persones en situació d'atur, i que han de complir uns requisits de recerca activa de feina amb una bonificació del 80%, la qual cosa vol dir que paguen al trimestre 29 euros; i la T-Jove, per a menors de 25 anys. Tots aquests són exemples de la gamma de títols amb descomptes, que també hi són per a famílies monoparentals i nombroses. L'Ajuntament de Terrassa sumaria la T-Blanca a tots aquests títols que ja són d'aplicació a la ciutat pel fet de formar part del sistema tarifari integrat. La Sra. Labòria dedueix, pel que s'ha dit, que el Grup de CiU votarà en contra del dictamen. La Sra. Labòria ho lamenta, ja que barregen coses diferents. El Sr. Oriach ha parlat de la compra d'un solar, per sis milions d'euros, com si fos voluntat de l'Ajuntament de Terrassa pagar aquesta quantitat. Aquests són uns terrenys que el PGO, de l'any 1983, i el POUM, de l'any 2003, per unanimitat de tots els Grups municipals, van aprovar que serien expropiats. El govern municipal no fixa el valor dels terrenys, sinó que ho fa el sistema judicial. De totes formes, s'ha pactat amb la

propietat pagar el valor de forma diferida. El Grup de CiU destinaria aquests sis milions a seguir mantenint la gratuïtat del transport. La Sra. Labòria no sap a què es refereix el Sr. Oriach quan ha parlat de 60 euros. Els actuals moments de crisi, en què les dificultats econòmiques són molt diferents a les del moment en què es va adoptar l'acord, legitimen el govern municipal per plantejar l'acord que avui es proposa.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Herrero, qui insisteix en ressaltar la manca d'equitat de la T-Blanca. Aprovar aquesta tarifa continua generant situacions d'inequitat, injustificada completament en aquests moments, respecte a les persones en situació més vulnerable. La Sra. Herrero posa com a exemple una unitat familiar de quatre membres, amb dos adults, amb ingressos totals de 700 euros, per prestacions d'atur, i que no estiguin en cap programa de recerca activa d'ocupació per accedir a la T-Trimestre de l'ATM, uns programes per als quals no hi ha disponibilitat en aquests moments, que tinguin necessitats de mobilitat obligada, per motius escolars fora de la zona de residència, hauran de pagar l'import íntegre i comprar una targeta T-25. En canvi, una unitat familiar formada per dos jubilats, amb pensions de 700 euros cadascun, viatjaran gairebé gratuïtament, amb un cost de 15 euros l'any. El Sr. Oriach ha posat l'exemple de molta gent gran que, en aquests moments, pot estar ajudant als seus fills o nets. En tot cas, del que es tracta, assenyala la Sra. Herrero, és de què els fills i els nets, si ho necessiten, puguin viatjar gratis, no qui els està sostenint. Això és el que el Grup d'ICV-EUiA planteja: abordar una autèntica tarifació social en el sistema de transport públic. La competició que en l'any 2007 es va produir entre el PSC i CiU, per veure qui donava més, ha condicionat tot el procés, i que davant una situació difícil no s'ha volgut aplicar una solució més justa per a tothom, i molt més viable econòmicament. La Sra. Labòria ha esmentat diversos títols de l'ATM, de la qual Terrassa en forma part. La Sra. Herrero no entén perquè si es va plantejar en el seu moment, a la comissió política de mobilitat, un escenari que situava una situació similar a la que tenen tots els municipis de l'Entitat metropolitana, i amb la possibilitat d'introduir millores per a les persones més vulnerables, no es va dur endavant la proposta. A resultes d'això, Terrassa ara és diferent, essent l'única ciutat gran que es pot permetre el luxe de què determinats col·lectius puguin viatjar gratuïtament, deixant de banda d'altres amb més necessitats. La Sra. Herrero reitera la pregunta sobre si al llarg de 2013 es continuarà avançant en el sentit apuntat o es descarta absolutament aquesta possibilitat.

El Sr. Turmo assenyala que avui era un bon moment per fer pedagogia. El Sr. Turmo ha parlat, en la seva primera intervenció, d'electoralisme en les actuacions d'algunes forces polítiques, forçat inicialment per CiU i després sumant-se el PSC. Això va portar a prendre una decisió equivocada, ja que es va acordar sense un estudi econòmic. En una mesura amb un impacte econòmic de milions d'euros, no hi havia un estudi econòmic que la justificués. Ara bé, tant CiU com el PSC van poder dir que havien complert amb el seu programa electoral, amb independència de l'impacte econòmic per a la ciutat. Per tant, avui hagués estat un bon moment per fer pedagogia. El Grup del PPC hagués agraït que s'hagués reconegut, especialment el Grup del PSC, que quan es va prendre aquella decisió es va equivocar. El Sr. Turmo demana que no es digui que la situació econòmica actual és la que determina aquest canvi. Fa força anys que es manté la crisi econòmica. El canvi s'hauria pogut fer fa anys. El Sr. Turmo agraeix l'aclariment que s'ha fet en relació als col·lectius amb especials dificultats, en situació econòmica precària, que podran gaudir de la gratuïtat per la via dels serveis socials. El Grup del PPC havia demanat, però, que aquesta situació quedés recollida en el propi dictamen. En quant a la posició del Grup de CiU, el Sr. Turmo torna a fer la reflexió que feia en la primera intervenció. El Sr. Turmo pregunta si el Grup de CiU considera que està més justificat que una persona de més de 65 anys, amb uns ingressos de 2.500 euros al mes, viatgi gratuïtament, i que en canvi una persona aturada, amb família, sense cap ingrés, no pugui fer-ho. Encara no s'ha donat una explicació que justifiqui el manteniment d'aquesta situació.

El Sr. Turmo entén que és degut a l'electoralisme que en el seu moment va determinar la presentació de la proposta. El vot del Grup del PPC serà, doncs, d'abstenció.

El Sr. Oriach considera que els diners, els del servei de transport i el de les expropiacions, surten del mateix lloc, la butxaca dels ciutadans de Terrassa. Per tant, en la seva anterior intervenció no barrejava les coses. O bé es tracta d'una transferència de diners de l'Ajuntament de Terrassa a TMESA, o una transferència a uns particulars per l'expropiació d'uns terrenys. És evident que l'Ajuntament de Terrassa els haurà d'adquirir, però no cal que sigui ara. Respecte a l'estudi d'impacte econòmic, que el Sr. Turmo ha dit que no es va fer en el seu moment, segons els estudis de CiU és inferior als 800.000 euros que ha calculat el Grup del PPC. La Sra. Labòria ha dit que en tots aquests anys, el nombre d'usuaris de pagament ha baixat. Però no ha baixat perquè hagi hagut un gran col·lectiu que hagi deixat de pagar, sinó perquè malauradament molta gent no té necessitats de mobilitat, perquè no tenen feina. Això vol dir que en un servei de costos fixos, ja que portar onze milions de passatgers l'any té un impacte baix sobre el compte d'explotació, el decrement d'ingressos no és tan gran. Per això l'impacte és inferior als 800.000 euros, esmentats pel Sr. Turmo. Un altre element que també col·labora a què la proposta no convenci al Grup de CiU, és perquè el plantejament que es fa és que qui cobra menys de 931 euros al mes, pagarà 20 euros a l'any per viatjar. Qui cobri 932 euros, pagarà, fent 200 viatges l'any de mitjana, xifra en la qual es basen els estudis fets, pagarà 134 euros l'any. El salt d'aquest tram és molt elevat. El Sr. Oriach considera que s'hauria d'haver aplicat un esglaonat més progressiu. Per altra banda, es preveu que les persones amb certificat de discapacitat (igual o superior al 33%) que acreditin la necessitat d'acompanyament en el transport públic col·lectiu en els seus desplaçaments quotidians podran adquirir, a part, una T-Blanca del mateix valor econòmic, amb les mateixes dades d'emissió i que especificarà que és la targeta de transport de l'acompanyant. La targeta T-Blanca especificarà si l'usuari té necessitat d'acompanyant en el transport públic. El Sr. Oriach recorda que els desplaçaments dels acompanyats de les persones discapacitades són indispensables per aquestes últimes, i per això pregunta perquè no poden viatjar de forma completament gratuïta. A les persones acompanyants se'ls aplica la mateixa tarifa que als discapacitats, amb independència de la seva situació econòmica, si cobra més, si cobra menys o si no cobra res. El Sr. Oriach pregunta perquè aquestes persones acompanyants, que són indispensables, no poden viatjar gratuïtament.

La Sra. Labòria assegura que a mitjans de l'any 2007 si s'hagués conegut l'evolució de la situació econòmica, segurament no s'hagués adoptat la mesura de gratuïtat. Aquells eren uns moments diferents, i ara pertoca prendre una altra decisió. La Sra. Labòria recorda que la cobertura del cost real del servei amb les tarifes és, actualment, del 42,75%. Amb les tarifes proposades per enguany s'assolirà una major cobertura tarifària del servei, acostant-se al 50%, percentatge recomanat per l'ATM. Tot i que és evident que el cost del servei no es pot cobrir al 100% amb les tarifes, i que hi ha d'haver una aportació municipal, el percentatge del 50% és el mínim recomanable per tal que el servei sigui sostenible econòmicament. En relació a la intervenció de la Sra. Herrero, la Sra. Labòria manifesta que no es tanca cap porta a seguir treballant per millorar encara més la present proposta. Aquesta és un qüestió de molta complexitat. En el si dels diferents Grups polítics hi ha hagut molts debats i moltes discrepàncies. Però el moment actual obliga a ser responsables i a fer un reajustament dels títols socials del transport, de forma equitativa, per atendre les necessitats de les persones en situacions més clares de risc d'exclusió. La Sra. Labòria mostra la seva sorpresa davant l'actitud del Grup de CiU. Avui s'han pogut veure els dos extrems. Per una banda, es demana que el govern hauria d'haver estat més just i haver fet més pedagogia. Des de l'altre, es continua defensant la gratuïtat. Posar el límit és molt difícil. La Sra. Labòria recorda, però, la intervenció del Sr. Rull l'any 2007, quan es va aprovar la gratuïtat. El Sr. Rull deia aleshores que "la utilització dels barems és sempre injusta, ja que sempre s'exclou algú". La Sra. Labòria confirma aquesta valoració. A l'Ajuntament li pertoca prendre decisions i posar uns

barems. Injustament o no, hi haurà persones que passaran d'aquests límits. El Grup de CiU argumenta segons l'interessa en cada moment. Evidentment tots els diners són dels ciutadans. Els de la Generalitat de Catalunya també, i els dels ajuntaments governats per CiU, també, i en cap cas hi ha una gratuïtat del transport urbà, ni a Barcelona ni a l'ATM. La Sra. Labòria considera que el Grup de CiU s'equivoca amb el seu vot en contra.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen el present dictamen. En primer lloc se sotmeten a votació els acords Primer, Tercer i Quart, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Tot seguit es procedeix a la votació de l'acord Segon, el qual és aprovat amb el resultat següent:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Sol·licitar davant la Comissió de Preus de Catalunya, per a l'any 2013, l'aprovació de les tarifes, sense IVA, corresponents als títols de transport no integrats: Bitllet Senzill, T-25, T-Social i T-Social Reduïda, del servei municipal de transport col·lectiu, urbà i públic de viatgers de Terrassa, per a la seva aplicació a partir del moment de la seva aprovació per part de la Comissió de Preus.

	Tarifa 2013	
	del Viatge	del Títol
	sense IVA	sense IVA
B. Senzill	1,32	1,32
T-social	0,29	2,95
T-social reduït	0,13	1,26
T-25	0,65	16,36

SEGON.- Crear, i sotmetre a l'aprovació definitiva per part de la Comissió de Preus de Catalunya, el títol de transport col·lectiu urbà unipersonal targeta T-Blanca per a les persones empadronades a Terrassa majors de 65 anys, persones a partir de 4 anys amb certificat de discapacitat (igual o superior al 33%), acompanyants de discapacitats que acreditin la necessitat d'acompanyament en el transport públic col·lectiu, persones que cobrin jubilació anticipada majors de 60 anys o persones amb reconeixement d'una incapacitat permanent.

En tots el casos han de tenir uns ingressos individuals de valor igual o inferior a 1,75 IPREM (Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples) i la tarifa de la targeta vindrà determinada segons el tram definit a la taula següent:

T-BLANCA	Import (sense iva)
Valor de renda individual	
Inferior o igual a 1 IPREM	4,55
Superior a 1 IPREM – inferior o igual a 1,25 IPREM	9,09
Superior a 1,25 IPREM – inferior o igual a 1,5 IPREM	13,64
Superior a 1,5 IPREM – inferior o igual a 1,75 IPREM	18,18

I, estarà sotmesa a les normes d'ús següent:

Definició de la targeta T-Blanca

1. La targeta T-Blanca és un títol de transport unipersonal que permet utilitzar de forma il·limitada els serveis d'autobusos urbans de Terrassa.
2. Aquest títol de transport és rigorosament personal i intransferible; està expressament prohibida la seva utilització per part d'una persona diferent de la titular. El títol ha de contenir la data de validesa, el nom i cognoms del titular, així com el número del seu DNI/NIE/passaport.
3. Poden ser titulars d'aquesta targeta totes les persones empadronades a Terrassa que compleixin els requisits establerts (apartat 6).
4. La tarifa de la targeta T-Blanca serà el vigent en el moment de l'acceptació de la sol·licitud i vindrà determinada segons l'índex de renda individual.
5. Validesa: la targeta serà vàlida fins la data de renovació anual establerta per l'Ajuntament, amb excepció de les noves altes, pèrdues o sostraccions que es tramitin entre l'1 de gener i la data de renovació establerta del mateix any, que podran tenir caducitats superiors a un any, fins a la data de renovació establerta l'any següent.

Requisits

6. Podran sol·licitar aquesta targeta les persones empadronades a Terrassa majors de 65 anys, persones a partir de 4 anys amb certificat de discapacitat (igual o superior al 33%), persones que cobrin jubilació anticipada i siguin majors de 60 anys o persones amb reconeixement d'una incapacitat permanent. En tots el casos han de tenir uns ingressos econòmics iguals o inferiors al valor de l'IPREM que determini l'Ajuntament.

Acompanyant

7. Les persones amb certificat de discapacitat (igual o superior al 33%) que acreditin la necessitat d'acompanyament en el transport públic col·lectiu en els seus desplaçaments quotidians podran adquirir, a part, una T-Blanca del mateix valor econòmic, amb les mateixes dades d'emissió i que especificarà que és la targeta de transport de l'acompanyant. La targeta T-Blanca especificarà si l'usuari té necessitat d'acompanyant en el transport públic.

Utilització

8. La targeta T-Blanca ha d'anar acompanyada del DNI/NIE/passaport (o fotocòpia) per a la seva identificació i acreditació.
9. Cada cop que s'accedeixi a l'autobús s'ha de validar la targeta.
10. El titular és responsable de la conservació i correcta utilització de la targeta, i està obligat a comunicar a l'Ajuntament (a través de les OAC o l'Oficina de Mobilitat), la seva pèrdua o sostracció.

Targetes deteriorades

11. En cas de mal funcionament de la targeta, i que aquesta sigui rebutjada per les màquines validadores, els conductors d'autobús retiraran la targeta deteriorada i facilitaran un bescanvi provisional del títol amb una validesa per a cinc viatges (T5). A la T5 s'haurà d'escriure el número de DNI/NIE/passaport del titular de la targeta deteriorada. El titular haurà de tramitar un duplicat de la targeta, fent entrega del bescanvi provisional T5 (la pèrdua o sostracció de la T5, s'interpretarà com a pèrdua o sostracció de la T-Blanca). Les targetes deteriorades pel mal ús seran considerades com a pèrdua o sostracció. Les targetes deteriorades durant l'any següent al de la seva tramitació s'hauran de renovar per la targeta de l'any vigent, amb excepció dels que no vulguin realitzar la seva renovació.

Pèrdua o sostracció

12. En cas de pèrdua o sostracció de la targeta s'haurà de sol·licitar una renovació de la targeta. La nova targeta es farà contra pagament de la tarifa del títol de transport vigent.

Ús irregular

13. La utilització fraudulenta de la targeta comporta la seva anulació immediata i la seva retirada per part dels conductors o inspectors de l'empresa de transport públic de Terrassa, sens perjudici de les responsabilitats legals que se'n puguin derivar i de la inhabilitació per a reedicions futures.

Impagament

14. Al titular de la targeta que no realitzi el pagament dins del període establert (de 15 dies naturals a partir de la recepció de la targeta), li pot comportar la seva anulació immediata i la seva retirada per part dels conductors o inspectors de l'empresa de transport públic de Terrassa, sens perjudici de les responsabilitats legals que se'n puguin derivar i de la inhabilitació per a reedicions futures.

TERCER.- Aprovar el manteniment, per a l'any 2013, de l'import de quaranta-cinc euros amb quaranta-cinc cèntims (45,45€), sense IVA, en concepte de percepció mínima aplicable als usuaris que viatgin sense bitllet o amb un títol de transport no validat, per tal de donar compliment a l'article 28è., apartat 3, del Reglament del servei de transport col·lectiu, públic i urbà de viatgers de Terrassa.

QUART.- Comunicar aquests acords a la Comissió de preus de Catalunya als efectes de sol·licitar l'autorització de les tarifes del servei de transport urbà de viatgers, per tal de que dicti l'oportuna resolució. Al Consorci de l'Autoritat del Transport Metropolità i a l'empresa Transports Municipals d'Egara, SA. (TMESA) per al seu coneixement.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 7) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i en conseqüència concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran d'una bonificació del 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província.

Epígraf 8) *Acceptar que l'Ajuntament de Terrassa formi part del Patronat de la FUNDACIÓ ESPECIAL ANTIGA CAIXA DE TERRASSA (o denominació que finalment s'adopti), designant a l'Ilm. Sr. Alcalde President, Jordi Ballart i Pastor, com a persona física en la seva representació.*

El Sr. Vega explica que del que es tracta és d'aprovar la participació de l'Ajuntament de Terrassa en aquesta fundació especial, que ha d'administrar el fons de l'obra social i ha de decidir sobre el destí d'aquest fons. Per tant, està plenament justificada la presència de l'Ajuntament de Terrassa, i del seu Alcalde, per donar coherència a la destinació de l'obra social i les necessitats prioritàries de la ciutat. El Sr. Vega vol compartir el sentit d'aquest punt de l'ordre del dia, que és també conseqüència de la crisi econòmica. Aquesta situació neix de la crisi financera que va començar l'any 2007, i que va afectar de manera molt especial a les caixes locals. Tota aquesta crisi ha propiciat, d'una banda, que aquestes institucions, les caixes d'estalvi sense ànim de lucre, esdevinguin gradualment societats de capital, sotraient-les del camp de l'economia social. La concentració del sector bancari, que s'ha anat i s'està produint, està afavorint també un allunyament dels centres de decisió del territori. El Sr. Vega considera que l'acceleració històrica dels canvis que s'està vivint no deixa temps per reflexionar. No obstant, es tracta de dos elements importants: l'allunyament dels centres de decisió, que es prenen lluny dels territoris als quals estaven lligades entitats com ara Caixa de Terrassa, de Sabadell o de Manlleu. Abans es prenen les decisions des de la proximitat, i això tenia conseqüències. Un altre element era el fet que totes aquestes entitats tinguessin un cert retorn, en forma d'obra social, dels beneficis financers que produïen. El Sr. Vega considera que un dels punts elements importants de ciutat, no només de l'Ajuntament, seria

reconstruir aquest teixit financer local, corregint els errors que segurament hi ha hagut. Aquesta reconstrucció seria important per a l'economia i pel seu impacte sobre la vida de la ciutadania.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Acceptar que l'Ajuntament de Terrassa formi part del Patronat de la FUNDACIÓ ESPECIAL ANTIGA CAIXA DE TERRASSA (o denominació que finalment s'adopti), designant a l'Il·lm. Sr. Alcalde President, Jordi Ballart i Pastor, com a persona física en la seva representació.

SEGON.- Condicionar l'efectivitat i plens efectes de l'acord anterior amb l'aprovació per l'administració competent del procés de transformació de Caixa d'Estalvis Unió de Caixes de Manlleu, Sabadell i Terrassa (Unnim Caixa) en fundació especial, aportació del seu patrimoni a fundacions territorials i aprovació i adequació dels estatuts i composició del patronat de les mateixes d'acord amb la legislació sobre caixes d'estalvi de Catalunya.

Un cop adoptats aquests acords, i en concret el primer, el designat, Sr. Jordi Ballart, que és present a la reunió, accepta de forma expressa el càrrec com a representant, alhora que manifesta que no incorre en cap incompatibilitat legal.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 9) *Intervenció de l'Associació Espai Democràtic Intercultural, en relació a les actuacions dels Mossos d'Esquadra el passat dia 26 de gener de 2013 en un habitatge del carrer de la Lluna.*

Pren la paraula el Sr. Abdelkrim El Otmani, qui en nom de l'Associació Espai Democràtic Intercultural pronuncia les següents paraules:

«Exposició dels fets :

» La passada matinada de dissabte, 26 de gener, es va produir, per part dels Mossos d'Esquadra, l'agressió a 6 companyes i posterior detenció de 4 d'elles.

» El que havia de ser una intervenció rutinària d'aquest cos policial per una queixa, en un habitatge del carrer de la Lluna, número 5, on es celebrava un sopar, va esdevenir una actuació racista i violenta. El resultat ha estat de 6 ferides i 4 d'elles detingudes i acusades d'atemptat a l'autoritat.

» Cap a la una de la matinada, un grup d'amics es disposava a abandonar el pis on es trobaven, per respecte als veïns, que els havien demanat que no fessin més soroll. En aquest moment, un fort dispositiu dels Mossos d'Esquadra, sense el número d'identificació visible, estaven esperant-los dins l'escala, impedit que aquestes persones poguessin abandonar l'habitatge. Mentre els altres van tornar cap a dins obligats pels Mossos d'Esquadra, un dels assistents al sopar va quedar-se parlant amb els agents i en treure el seu telèfon mòbil de la butxaca va ser colpejat repetidament per l'esquena per un dels Mossos, en una reacció desmesurada, surrealista i inexplicable. Tot seguit va ser reduït pels agents i va quedar immobilitzat bocaterrosa. Alarmats pels cops i els crits d'auxili del company, cinc dels seus amics van intentar sortir del pis a ajudar-lo, i també van ser amenaçats i agredits, en una operació duta a terme per un nombrós grup d'agents

dels Mossos, uniformats i de paisà, que va acabar amb sis persones ferides (entre elles dues dones) i quatre d'elles detingudes.

» Posteriorment, ja a comissaria i com han confirmat en la seva declaració davant del jutge, els Mossos d'Esquadra van justificar que el motiu de la seva presència va ser degut a la suposada trucada d'un veí que els va informar que havia sentit els crits d'una dona i que creia que podia haver-hi indicis de violència de gènere. Si el motiu era aquest, entenem que no està justificada la violència amb la que va acabar la intervenció, ja que quan es van presentar a la porta, els van obrir la propietària del pis i un company que van desmentir que hi hagués cap baralla ni violència de gènere.

És per tot això que proposem a l'Ajuntament en Ple que:

1.- Es posicioni públicament contra la violència injustificada que han exercit els Mossos d'Esquadra contra 6 ciutadans terrassencs el dia 26 de gener de 2013.

2.- Demani explicacions a la Conselleria d'Interior de la Generalitat per l'actuació dels mossos d'esquadra pel cas que ens ocupa.

3.- Es creï un òrgan municipal i independent dels cossos de seguretat de l'estat que controli les funcions i el correcte funcionament d'aquests. Que vetlli per la realització d'una investigació objectiva de les denúncies efectuades contra la Policia Municipal i els Mossos d'Esquadra, i que asseguri que el dret a la defensa que tenen els ciutadans i ciutadanes davant els possibles abusos de les institucions es compleixi realment.»

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui agraeix en primer lloc la presència de l'Associació Espai Democràtic Intercultural, AEDI, i la seva intervenció en el Ple, com a mecanisme de participació ciutadana de què disposa l'Ajuntament de Terrassa. Pel que fa als punts que han plantejat en el Ple, la Sra. Labòria anuncia que els contestarà un per un. Respecte al primer punt, la Sra. Labòria assenyala que l'Ajuntament de Terrassa sempre s'ha posicionat, i es posicionarà, en contra de tota violència injustificada. El cas que avui s'ha exposat es troba *sub iudice*. S'haurà d'exposar a les conclusions del procés judicial, per emetre judici de valor. Convé explicar que existeix un procediment per detencions no ajustades a dret, en el qual una persona pot demanar la presència immediata del jutge en el cas de ser detingut injustament, per tal que aquest valori si la situació de pèrdua de llibertat és correcta, i les proves relacionades amb el fet també ho són. La Sra. Labòria no té constància, en el cas exposat, de què s'hagués utilitzat aquest procediment. La Sra. Labòria recorda també que la tasca d'aquests professionals és treballar per la seguretat de les persones, la convivència a la ciutat, el respecte als drets humans, el compliment de la llei, i un codi ètic molt exigent, que són les bases de la seva feina diària. Pel que fa al segon punt, la Sra. Labòria assenyala que l'Ajuntament de Terrassa demanarà, a la propera Junta Local de Seguretat, prevista per d'aquí unes setmanes, amb la presència del Conseller d'Interior, una ampliació d'informació i els aclariments necessaris sobre els fets exposats. Respecte al tercer punt, l'Ajuntament de Terrassa ja disposa d'un òrgan de participació ciutadana, que és el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana, en el qual hi participen associacions de veïns i comerciants, partits polítics, Col·legi d'Advocats, juntament amb el cossos de policia amb competències i funcions a la ciutat, i presidida pel propi Alcalde. En aquest Consell es dóna compte de totes les intervencions, i es validen les estratègies policials pel desenvolupament de les seves funcions. També s'aproven els resultats en matèria de seguretat ciutadana, convivència i seguretat de trànsit. Es tracta d'un òrgan participatiu, de seguiment, d'anàlisi, de valoració de resultats i de reflexió sobre aquests reptes i del futur.

Epígraf 10) Intervenció de l'Associació Cultural La Gallineta, per tal d'exposar preguntes en relació a espais d'autogestió per a la societat, l'especulació urbanística i precis en relació al Casal Popular l'Atzur, la mediació amb Caixa Penedès, la cessió de locals a col·lectius de la ciutat i la penalització per edificis desocupats.

Pren la paraula el Sr. Marcel Taló Martí, qui en nom de l'Associació Cultural La Gallineta pronuncia les següents paraules:

« Primer de tot, denunciar públicament les dificultats que com a CUP de Terrassa hem tingut per fer sentir la nostra veu en aquest Ple. Ho hem hagut de fer a través de l'Associació Cultural La Gallineta.

» El Casal Popular l'Atzur és un projecte d'autogestió i autoorganització juvenil i popular que va néixer a principis d'octubre de 2012, amb l'objectiu d'esdevenir un espai de transformació social i d'unitat popular. Degut a la falta d'espais on poder desenvolupar projectes d'aquesta mena, varem prendre la decisió d'alliberar un espai abandonat des de feia anys, propietat de Caixa Penedès.

» Després de mesos de treball, desenes d'activitats polítiques, culturals, ludoteques, projectes, debats i xerrades organitzades pels diferents col·lectius que formen part de l'Atzur o grups de treball gestats al Casal, aquest espai ha servit de catalitzador de la coordinació i creació de noves relacions que transcendeixen aquestes quatre parets. El Casal proporciona un espai per fer activitats públiques, per reunir-nos i coordinar-nos entre moviments socials, organitzacions polítiques de l'esquerra independentista i anticapitalista de la ciutat, com ara l'Assemblea d'Estudiants de Terrassa, Associació Espai Democràtic Intercultural, Arran-AJT, Arts Insurgents, l'Associació Terrassenca per l'Educació en el Lleure, Biterna, Candidatura d'Unitat Popular de Terrassa, Gata Àcrata, l'Hort d'en Cándido o el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

» Recentment ha començat el procés per desallotjar l'espai que fa uns mesos era un immoble abandonat en venda, propietat de l'empresa Terres i Projectes, S.L, creada per la mateixa Caixa Penedès, per gestionar les seves propietats.

» Actualment aquesta entitat ha passat a formar part del grup Banca Mare Nostrum, fruit de la fusió de diverses caixes i entitats financeres, que es van aglutinar sota aquesta marca, per poder acollir-se al rescat del FROB amb diners públics.

» Pesa sobre les espatlles d'aquesta entitat un gran llistat de desnonaments, grans inversions en armament, la darrera de 6 milions d'euros, i una pensió d'11 milions d'euros pel seu expresident, després de contribuir directament al festí capitalista de l'especulació immobiliària.

» Caixa Penedès és responsable de la situació socioeconòmica actual, reclama ara un espai ple de vida, lluita i projectes col·lectius.

» Des de la CUP de Terrassa tenim el convenciment que l'única opció viable per superar aquest sistema opressor, desigual i injust en essència, és la cooperació, l'ajuda mútua, l'esforç col·lectiu i comunitari i, en definitiva, la Unitat Popular del poble organitzat que s'expressa en espais com el CP l'Atzur.

En relació amb aquesta qüestió volem fer les següents preguntes:

- Quines mesures pren l'ajuntament per garantir que la societat terrassenca disposi d'espais per autogestionar-se?
- Quin posicionament té l'ajuntament respecte l'especulació urbanística i com aquesta dificulta l'accés dels terrassencs i terrassenques a espais per desenvolupar-hi projectes socials o fins i tot a un dret tant bàsic com l'accés a l'habitatge?

Per tot això proposem que :

- L'ajuntament es posicioni públicament en defensa del Casal Popular l'Atzur.
- L'ajuntament faci de mediador amb Caixa Penedès per aconseguir la cessió temporal del local.
- L'ajuntament cedeixi la gestió de locals de titularitat municipal a col·lectius socials o culturals de la ciutat, per tal que es puguin autogestionar lliurement.
- Es penalitzi mitjançant pujades a l'IBI a edificis desocupats.

Perquè el Casal Popular l'Atzur és present i és, sobretot, futur! »

Pren la paraula tot seguit la Sra. Melgares, qui comença agraint a l'Associació la seva intervenció. La Sra. Melgares anuncia que estructurarà la seva intervenció en base a diferents temes, plantejats en la intervenció anterior: l'especulació urbanística, el dret a l'habitatge, els espais municipals per a la societat i l'autogestió, i la mediació concreta de l'Ajuntament en el present assumpte. La Sra. Melgares manifesta que l'Ajuntament de Terrassa està en contra de l'especulació urbanística. Diferents raons han fet que ens trobem en uns moments tan delicats. Una de les raons més importants va ser l'aprovació de la Llei del sòl, l'any 1998, que el va convertir en negoci immobiliari i en un motor principal de creixement econòmic, que generava un treball precari i de baixa qualificació. Era un terreny abonat per a l'especulació i la corrupció. Enormes recursos privats i públics, evidentment sobrevalorats. Milions d'habitatges, molts d'ells avui sense ús social. Manca de supervisió de les autoritats i una oferta creditícia de les entitats bancàries irresponsable i moltes vegades enganyosa, davant una ciutadania poc protegida en els seus drets i en els seus deures com a consumidors. Estem davant un canvi de cicle econòmic, acompanyat d'una caiguda econòmica i un augment de l'atur com no s'havia vist mai. Més del 30% de la població del país està en el llindar de la pobresa, amb un alt risc de l'exclusió social i residencial. Pel que fa a l'actuació de l'Ajuntament de Terrassa, la Sra. Melgares parteix de la premissa que no té competències en habitatge. Però això no vol dir que no tingui responsabilitats. Els recursos i competències estan en les altres administracions, però no es poden tirar sempre pilotes fora. Davant d'aquesta greu situació, i del greu problema que pateixen els ciutadans, l'Ajuntament ha de respondre amb contundència, ha fet coses i ha de fer moltes més. S'està intentant aturar els desnonaments. Es va signar un conveni amb el Col·legi de Procuradors per tal que aquests poguessin informar a les famílies víctimes d'aquests processos, per tal que vinguessin a l'Ajuntament i aquest pogués intervenir per aturar els desnonaments. Però la veritat és que l'Ajuntament no té eines suficients, ni dades per part de les entitats bancàries. Se sap que hi ha també desnonaments silenciosos. Per tal que la ciutadania no quedi desemparada i indefensa davant dels bancs, fa un any en va posar en marxa l'Oficina d'intermediació, per negociar amb les entitats bancàries, que té com a principal repte aconseguir la dació en pagament, el lloguer social i, sobretot, la paralització dels desnonaments. És ben cert que si bé s'acompanya les famílies en aquest procés tan patidor, les solucions varien en funció de les circumstàncies, perquè la legislació i la regulació són nefastes, i perquè també depèn de la voluntat de les parts. S'observa que les entitats bancàries no ho reconeixen públicament, però cada vegada més se n'adonen que les famílies no podran pagar els

deutes. Això vol dir que cal aprovar la dació en pagament retroactiva, ja que ningú se'n beneficia d'aquesta situació. No pagar els deutes és el mateix que perdonar-les. Cal, doncs, posar-se al costat de les famílies, la qual cosa vol dir aprovar la dació en pagament retroactiva. Els bancs han d'assumir la seva responsabilitat i l'administració l'ha de demanar. L'altre gran problema és la manca d'habitatge, poder obtenir un habitatge digne i en condicions, com es contempla a la Constitució: la necessitat que tenen les famílies que perden ingressos, i algunes que no reben si el subsidi d'atur, d'un habitatge. Al mateix temps, hi ha milers de pisos buits, en mans d'entitats bancàries. L'Ajuntament de Terrassa porta més d'un any intentant que aquests pisos estiguin a un preu que les famílies puguin pagar. La setmana passada es va donar un petit pas, però molt important, per posar habitatge a preus d'entre 150 i 250 euros, quantitats molt més assequibles que els actuals. Els pisos estan desocupats perquè les entitats financeres encara volen fer més negoci, i perquè el preu de lloguer no està adequat al que poden pagar les famílies. L'Ajuntament de Terrassa lluitarà per tal que això últim sigui possible algun dia. Però mentrestant no es pot deixar que tanta gent quedi pel camí. Hi ha pressa. L'Ajuntament, reitera la Sra. Melgares, no té competències legals. La Sra. Melgares pregunta què pot fer l'Ajuntament en aquesta situació de mans lligades. A banda d'exigir un preu social dels habitatges, els pisos buits també estan donant problemes. L'Ajuntament, que no disposa de l'eina de l'IBI, contemplat a les ordenances fiscals però mancat d'un reglament pendent d'aprovació per part del govern per poder ser aplicat, disposa d'una eina: obrir procediments disciplinaris a aquells pisos, de les entitats bancàries, que donin problemes i que estiguin buits. La penalització del 50% que contempla l'IBI no es pot aplicar, a manca d'un canvi en la legislació, com s'ha demanat a les administracions superiors. La Sra. Melgares afegeix que són moltes les mesures en marxa. Des de l'Ajuntament de Terrassa, i davant de la pèrdua de drets de les famílies, moltes vegades s'ha de donar caritat. S'han de donar ajuts a les famílies que no poden pagar el lloguer, que a vegades no poden pagar les fiances, o la llum o l'aigua. Amb 423 euros no es poden pagar tots els subministraments. La quantitat destinada a ajuts, per part dels Serveis Socials municipals o des dels Serveis Generals, és de 600.000 euros, l'any 2012. Aquí estan contemplats els ajuts a la plusvàlua, que està bonificada per evitar que qui perd un habitatge, a més, hagi de pagar impostos. Pel que fa als espais municipals posats a disposició de les entitats, la Sra. Melgares assenyala que l'Ajuntament de Terrassa posa a disposició de les entitats de la ciutat nombrosos locals de titularitat pública. També els espais que estan als centres cívics i casals, que en realitat són propietat de la ciutadania. Hi ha 18 casals cívics, 5 centres cívics, 10 casals socials, a banda dels poliesportius, casals de joves, espais per a gent gran, col·lectius de dones, etc. Es pot accedir a aquests espais fent una petició al servei de Participació Ciutadana. L'Ajuntament estudia aquestes peticions per poder-les encabir en algun d'aquests espais. Per tal de tenir una major eficàcia, es tendeix a què els espais siguin compartits. L'Ajuntament es posiciona a favor de qualsevol activitat de les entitats que reverteixi en el bé comú de la societat, a la transformació social. Si aquesta és la naturalesa del Casal popular l'Atzur, compta amb el recolzament de l'Ajuntament de Terrassa. En quant a la petició de què l'Ajuntament de Terrassa faci de mediador, la Sra. Melgares assenyala que igual que ho fa en altres casos, també en aquest farà aquesta funció, si les voluntats estan d'acord.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Per part de la Presidència s'anuncia un canvi d'ordre en els punts que componen aquesta apartat de Propostes de Resolució, de tal manera que serà substanciat, en primer lloc, la proposta que figurava com a epígraf número 14 de l'Ordre del dia, presentada pels Grups municipals Socialista, del PPC i d'ICV-EUiA, rebutjant l'anunciat tancament de l'escola de Can Montllor i reclamant la construcció d'equipaments educatius a Terrassa. El contingut d'aquesta Proposta es transcriu a continuació:

« Atès que en els darrers anys, s'ha dibuixat a Terrassa un nou mapa d'equipaments escolars que no només ha fet front a la demanda d'escolarització si no que ha permès corregir desequilibris territorials i socials de la ciutat.

» Atès que en el darrer període s'ha produït una paralització en la construcció dels equipaments educatius planificats per la Generalitat de Catalunya d'acord amb el mapa educatiu consensuat amb l'Ajuntament de Terrassa que havia de garantir una cobertura adequada a la ciutadania.

» Atès que actualment l'Escola de Can Montllor, l'Escola Sala i Badrinas, l'Institut Les Aimerigues i l'Institut de Can Roca estan funcionant en instal·lacions provisionals, pendents de la construcció dels edificis definitius.

» Atès que el centre escolar de Can Montllor va ser una infraestructura aprovada pel Govern de la Generalitat, i en conseqüència, l'Ajuntament de Terrassa va cedir el terreny per la seva construcció a l'any 2008, i l'obra va ser licitada i adjudicada, a l'any 2010, a través de l'empresa pública GISA, amb una dotació pressupostària de 3.765.000€. Des del curs escolar 2010-2011, l'escola de Can Montllor està provisionalment ubicada a les instal·lacions de l'escola Joan Marquès Casals, força allunyada de la seva àrea d'influència, amb les molèsties i problemes que això comporta a les famílies i a la ciutat, i així i tot es va desprogramar pel Departament d'Ensenyament la seva construcció.

» Atès que el Govern de la Generalitat, abans de finalitzar l'any 2011, havia de presentar un informe que contingüés un anàlisi de les necessitats i la programació d'actuacions per a establir les prioritats a l'hora de portar a terme la construcció de l'escola de Can Montllor, entre d'altres, segons es va aprovar a la Llei de Pressupostos de la Generalitat per a l'any 2011, disposició addicional 16ª.

» Atès que des d'aquest Ajuntament s'havia vingut reclamant al Govern de la Generalitat respecte aquests centres educatius que estan ara funcionant de forma provisional, que es prenguessin els acords necessaris per tal de procedir a la seva construcció definitiva donant expectatives clares de futur a les famílies i mestres implicats.

» Atès la més que justificada preocupació de la comunitat educativa d'aquests centres davant la falta de concreció per part de l'administració competent pel que fa a la construcció dels edificis definitius.

» Atès que en els darrers dies la Generalitat de Catalunya, a través de la Conselleria d'Ensenyament, ha anunciat el tancament de l'escola de Can Montllor.

» Atès que la notícia ha causat una forta commoció i incertesa al conjunt de la comunitat educativa de l'escola de Can Montllor i frustra les expectatives generades a les famílies, entenent, a més, que es vulnera el seu dret a escollir el projecte-model educatiu que volen per els seus fills amb els mateixos criteris de qualitat, igualtat d'oportunitats i equitat que la resta de les famílies.

» Atès que l'educació és un element fonamental per avançar i establir l'equitat en entre la ciutadania.

» Atès que aquest Ajuntament vol seguir mantenint les polítiques educatives com a prioritats política i social, i com a servei públic de qualitat i fonamental per garantir la cohesió social.

És per tot això que es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Rebutjar l'anunci, per part de la Generalitat de Catalunya, del tancament de l'Escola de Can Montllor i mostrar la nostra solidaritat amb el conjunt de la comunitat educativa d'aquesta escola, i demanar al Govern de la Generalitat i a la Conselleria d'Ensenyament que revoquin la seva decisió i que avancin en la construcció de l'escola en el lloc inicialment previst.

Segon.- Reiterar la instància feta al Govern de la Generalitat amb anterioritat per acord unànime d'aquest Ple Municipal en el sentit de que prengui els acords de govern imprescindibles pel finançament i posterior licitació i execució de les obres de l'Institut Aimerigues, de l'Institut de Can Roca i de l'Escola Sala i Badrines, actualment en ubicacions provisionals.

Tercer.- Traslladar aquests acords al Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, als Serveis Territorials del Vallès Occidental del Departament d'Ensenyament, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, als Consells Escolars dels centres afectats i a la comunitat educativa de Terrassa a través del Consell Escolar Municipal.»

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui saluda en primer lloc a la comunitat educativa de l'escola de Can Montllor, de l'escola Roser Capdevila, de l'Associació de Veïns de Les Arenes – La Grípià – Can Montllor, sindicats, etc., presents avui a la sala de Plens. Malauradament, assenyala el Sr. Pérez, no és la primera vegada que el Ple de l'Ajuntament de Terrassa es posiciona per la construcció i pel projecte que representa l'escola de Can Montllor, així com contra la manca d'altres construccions a la ciutat. Repassant les actes de les diferents reunions plenàries en les quals s'ha votat, amb el suport de totes les forces polítiques, el Sr. Pérez ha recollit les manifestacions de la presidenta de l'AMPA de l'Escola, dins l'apartat de Participació Ciutadana. Aquesta intervenció, al maig de 2012, amb una concentració davant el propi edifici de l'Ajuntament, amb pancartes que deien "Tenim projecte, i l'edifici?". Les esmentades manifestacions expressaven tot un seguit de dubtes, que en cap cas imaginaven aleshores com pot acabar la situació, i intentaven traslladar al Ple la voluntat d'aconseguir que l'escola disposés d'un edifici propi, per tal que el seu projecte educatiu es pogués desenvolupar plenament. A més, argumentaven, aquesta és una escola que està allunyada del lloc on ha d'estar, i això crea un problema a tota la comunitat educativa. Fa que les famílies s'hagin de desplaçar, i comporta que algunes d'aquestes famílies no s'inscriguin a l'escola del seu barri perquè, justament, no està en el seu barri. També denunciaven que el Departament incrementava línies en algunes escoles de la mateixa zona, i en canvi tancava línies de Can Montllor. També demanaven, amb tot el seny, quelcom que l'any 2012, en funció de la situació econòmica que hi havia, i que continua existint: que es reconsiderés el calendari de construcció de l'escola, amb noves dates i en un termini màxim de tres anys. Ja entenien, doncs, la situació econòmica que es pateix. També deien que a l'espera de la construcció de l'edifici, es construïssin uns mòduls provisionals als terrenys pròxims a la ubicació real de l'escola. Això es va plantejar al Ple al maig de 2012. En tot aquest període han passat moltes coses, com ara les promeses del Director territorial, al juny de 2012. El que avui es demana al Ple és que es posicioni en contra del tancament del centre. També es reitera la petició en el sentit de què es prenguin els acords de govern imprescindibles pel finançament i posterior licitació i execució de les obres de l'Institut Aimerigues, de l'Institut de Can Roca i de l'Escola Sala i Badrines, actualment en ubicacions

provisionals. El Sr. Pérez considera que en relació amb aquestes peticions, o s'hi està a favor o en contra. No hi ha lloc per les abstencions. Aquesta no és la primera vegada que aquest assumpte es porta a la sala de Plens.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença manifestant que la història de Can Montllor és una història de despropòsits. És la història de com es pot frustrar un projecte sense cap mena de justificació. No s'entén. És un projecte anterior a l'any 2008, quan es van prendre les decisions, per part de l'Ajuntament, de cessió dels terrenys. Aquest projecte es va prendre perquè hi havia una necessitat de l'equipament. No va ser un caprici de les famílies. L'Ajuntament de Terrassa, les famílies i la Generalitat de Catalunya van prendre en consideració aquesta necessitat. I es va iniciar el projecte. L'any 2010 es van licitar i adjudicar les obres. En plena crisi, l'any 2011, l'actual govern de la Generalitat de Catalunya va assumir el compromís de donar prioritat aquesta construcció, juntament amb d'altres, i establir un calendari. Amb tot això, no s'entén el canvi d'opinió, que no ve motivat per la crisi, ja que el compromís de la Generalitat de Catalunya es va prendre en plena crisi. La Sra. Peinado afegeix que no s'ha explicat el motiu del canvi. Per aquest motiu, el que procedeix, única i exclusivament, és revocar aquesta decisió, ja que no té cap mena de justificació. Si la Generalitat de Catalunya, en el seu moment, va assumir un clar compromís de construcció d'aquest i d'altres equipaments, ha de complir-lo. No hi ha res més. En cas contrari, s'haurà d'entendre que el govern no sap prioritzar les necessitats, que no sap que l'educació és el prioritari que ha d'abordar. I això no és possible per part d'un govern.

El Sr. Rull dona també la benvinguda a les comunitats educatives de les dues escoles, Can Montllor i Roser Capdevila, i als representants de les associacions de veïns, que han decidit mobilitzar-se per donar suport a aquest projecte. Per al Grup de CiU, aquest no és un debat agradable. Tampoc està content amb la decisió que ha pres el govern. Una decisió que passa per tancar un projecte educatiu no pot generar satisfacció per part de ningú. Al Grup de CiU no li genera, i més quan aquest Grup, durant els darrers anys, ha maldat per tal que es pogués consolidar aquest projecte. Ho ha fet en aquest Ajuntament en Ple. També ho ha intentat en seu parlamentària, així com amb negociacions amb el Departament d'Ensenyament, el Director dels Serveis Territorials i la pròpia Consellera Sra. Rigau. I no se n'ha sortit. Quan en política hom intentat quelcom i no se'n surt, s'ha de reconèixer. El Sr. Rull expressa una certa frustració per part del Grup de CiU. En algunes de les intervencions, si més no en la darrera, es preguntava sobre quins eren els possibles arguments a esgrimir. El Sr. Rull afegeix que hi ha un gravíssim problema de finances de la Generalitat de Catalunya, que a ningú se li escapa, amb incapacitat per poder atendre, en aquestes moments, necessitats que són molt elementals, amb un nivell d'increment de pressió fiscal i de retallades que, en molts casos, són radicalment injustes. I més quan el país genera prou recursos per no haver de patir com ho està fent. Però cal tenir en compte un segon factor, que no hauria de passar inadvertit. Es tracta de la davallada de natalitat a Terrassa. Aquest no és un factor menor o irrellevant. Del 2008 al 2010 hi ha hagut una davallada de naixements de 251 nens a Terrassa. A la zona on està ubicada aquesta escola també hi ha hagut un decrement: l'any 2010, 873 naixement; l'any 2011, 861; l'any 2012, 815. Com a conclusió del present debat, més enllà del que afecta a les dues escoles, s'haurà d'obrir un debat ampli sobre què passa a Terrassa des del punt de vista d'ajustar la natalitat i la rigidesa excessiva de les zones escolars. Aquesta rigidesa produeix la paradoxa de què en un barri s'incrementi la natalitat, però que en el conjunt de la zona d'escolarització baixi. O la rigidesa a l'hora de què hi hagi determinades escoles públiques que tinguin una concentració excessiva de nous catalans, amb la qual cosa es dificulta la integració dels uns i dels altres. Això s'haurà d'afrontar. Però aquest no és el debat d'avui. El Grup de CiU no s'oposarà a què es prengui la present resolució, però no li podrà donar suport. No podrà votar-hi a favor, i ho lamenta. El Grup de CiU continuarà parlant amb la Consellera Sra. Rigau, com a parlat en els darrers dies, després d'una reunió amb membres de les dues escoles. El Grup de CiU és

conscient del trasbals que això suposarà. I per això continuarà insistint i negociant. El Grup de CiU ha volgut ser honest, i dir que en aquest tema no se n'ha pogut sortir, tot i que li hagués agradat fer-ho. Però, per altra banda, també vol ser seriós, i dir que alguns dels arguments que posa el Departament d'Ensenyament a sobre de taula obliguen a reflexionar. No poden ser ni descartats ni desqualificats de manera categòrica. Justament perquè són elements sobrevinguts, s'han de tenir en compte. Des del respecte profund a allò que representen les comunitats dels centres, i al neguit que com a pares i mares estan patint.

El Sr. Vega saluda en primer lloc a les comunitats educatives dels dos centres i també a membres de la comunitat educativa de la ciutat, que hi són presents al Ple en defensa de l'ensenyament públic. El Sr. Vega se suma a moltes de les opinions que s'han expressat avui a favor de l'educació. El Sr. Rull expressa dues qüestions. Una feia referència als problemes econòmics. El Sr. Vega entén que els moments són de dificultats econòmiques, però cal prioritzar. És cert que l'educació no ha estat una prioritat pels govern de CiU, ni de l'actual ni de l'anterior. És veritat que hi ha una davallada de la natalitat, però també ho és que el sistema públic d'escolarització suporta el corresponent al nombre d'alumnes de dues escoles senceres, en forma de bolets o d'excés de ràtios. Per tant, en aquests moments, la construcció d'aquesta nova escola significa afluïxar una pressió a favor de la qualitat de l'educació. El Sr. Vega considera que tothom comparteix que l'educació és el futur, per aconseguir ciutadans més preparats i perquè l'educació, si es fa des de criteris d'equitat, és el primer element de justícia social. El Sr. Vega es refereix a algunes de mesures preses durant els darrers anys, com per exemple la pèrdua de la sisena hora, que era un element d'equitat i de cohesió social. El Sr. Vega sempre s'ha rebel·lat contra una situació amb comunitats educatives que fan sis hores lectives i altres que en fan cinc. Això equival a més d'un cicle educatiu en una etapa. Es tracta d'un element de discriminació que s'havia superat i que el govern de CiU ha tornat a instal·lar. Un altre element és la desaparició dels Plans d'Entorn, que era un element clau de justícia social, per tal que aquelles famílies que tenien més dificultats poguessin gaudir d'una discriminació positiva i un ambient molt més apropiat per a l'educació i l'aprenentatge. Altres elements són la reducció de beques i subvencions, els augments de les taxes, la pràctica desaparició de la política d'infraestructures en quant a obres, les insostenibles reduccions que es pateixen a les escoles bressol i escoles municipals en general. A més, la dinàmica de treure recursos de les escoles, en personal, que no afecten per igual a tothom. Els nens que no estan en grups d'anglès reduïts no estan en les mateixes condicions en funció de si pertanyen a una família que no els pot pagar una hora d'extraescolar que aquella que sí ho pot fer. Per tant, moltes d'aquestes mesures tenen una incidència molt més forta sobre aquelles famílies que tenen més dificultats. El Sr. Vega considera que cal fer un debat sobre tots aquests temes, posant l'educació sota els paràmetres de qualitat i d'equitat, fent una aposta forta. En cas contrari, ens estem quedant sense futur. El Sr. Vega demana al Sr. Rull que transmeti tots aquests arguments a la Sra. Rigau, que de moment està demostrant, respecte la ciutat de Terrassa, una certa insensibilitat.

El Sr. Pérez, tot escoltant al Sr. Rull, conclou que la millor defensa és un atac. El que hauria de fer qualsevol administració pública, i les que són titulars de les escoles públiques, en aquest cas el Departament d'Ensenyament i la seva Consellera, és defensar les seves escoles, defensar l'escola pública. I si ha de fer algun tipus de regularització, i suprimir alguna línia, perquè no pensa mai en l'escola concertada. Perquè pensa sempre en l'escola pública. Quan el titular d'educació ha de defensar sempre la seva escola. El plantejament, a la vista de la caiguda de la natalitat, és el d'eliminar cinc línies de l'escola pública, sense qüestionar-se sobre què passa amb l'escola concertada. Un altre aspecte, plantejat pel Sr. Rull, és la concentració de nous catalans en algunes escoles. El Sr. Pérez hi està d'acord. Però està en la mà, perquè en té la capacitat, del Departament modificar el Decret i incorporar més alumnes, més nous catalans, a les escoles concertades. És potestat del govern de la Generalitat de Catalunya reequilibrar aquesta situació. Pel

que fa a la davallada de la natalitat, fins a l'any 2009 la població escolar encara creixia a la ciutat. Fins aleshores, en moltes escoles que han protestat se'ls han incrementat els bolets. Sempre en l'educació pública, i amb els inconvenients que aquests espais suposen. És a partir de l'any 2010 que cau la natalitat a la ciutat, en 226 nens. És veritat que cau en el conjunt de la ciutat. Aquesta davallada es manté durant l'any 2011. Encara s'ha de tancar el padró del 2012. Però no cau d'una manera homogènia a la ciutat. A la zona de la qual s'està parlant avui, l'any passat es va obrir una quarta línia a l'escola Nova Electra. També l'any passat, a l'escola Roser Capdevila hi havia un excés de demanda sobre l'oferta, una part de la qual es va reconduir cap a Can Montllor. És aquesta la línia que està demanant l'escola Can Montllor. I el govern decideix tancar l'escola, sense col·locar la mirada en una perspectiva global. La situació econòmica, en efecte, és complicada. Però la Generalitat de Catalunya manté concerts amb escoles privades, on se separen els nens i les nenes. Cal doncs que el Sr. Rull busqui una major coherència en el seu discurs. El Departament es carrega un projecte que ha tingut l'aval de la Coordinadora de pràctiques de la Universitat Autònoma, com un projecte molt valorat. En aquest cas es deia que Can Montllor hauria de ser l'escola model, l'escola referent. I en comptes d'això, el govern la tanca. El Sr. Pérez posa de manifesta que hi ha un problema, no només de qui governa, sinó de qui rep aquestes decisions. El Sr. Pérez espera que no es tanqui l'escola, però si realment la solució és la que està apuntant ara el Departament, es començarà a lesionar també un altre projecte, el de l'escola Roser Capdevila. El Sr. Rull, en seu parlamentària, l'any 2009, reivindicava la construcció de l'escola Can Montllor. Després ha criticat que els deutes del tripartit va deixar. El Sr. Pérez recorda que el tripartit va construir escoles, hospitals, etc. Va construir set de les escoles que actualment hi ha a la ciutat. Es van presentar esmenes al Pressupost de la Generalitat de Catalunya de 2012, que CiU va rebutjar, entre les quals hi ha havia la construcció d'escoles. El Sr. Pérez recorda que el PPC també va votar-hi en contra d'aquestes esmenes. Aquell era el lloc i l'oportunitat per aconseguir la construcció de l'escola de Can Montllor.

La Sra. Peinado ha escoltat les excuses que ha plantejat el Sr. Rull, que no convencen ningú. Per un costat, ha parlat de la complicada situació financera. En aquest punt, el Grup del PPC sí està d'acord. Però la conseqüència no és la que el Sr. Rull ha esmentat. Quan hi ha una complicada situació financera, això significa que no hi ha diners per a tot, i això obliga a prioritzar, a definir quines són les necessitats bàsiques que han de ser cobertes, i el que sobri dedicar-ho a tot el demés. Això és el que CiU no està fent. La situació econòmica complicada no és excusa per deixar abandonat el projecte de Can Montllor. La Sra. Peinado considera que des del punt de vista del ciutadà és molt complicat entendre que CiU s'excusi en què no hi ha diners per abordar un projecte educatiu, i per altra banda destini milions d'euros a ambaixades, a subvencions a mitjans de comunicació, o a estructures d'Estat. Aquestes actuacions no són prioritàries, excepte per a CiU. Tothom entén que l'educació és prioritària. És, per tant, difícil de compatibilitzar aquestes dues formes d'actuar. Pel que fa a la caiguda de la natalitat, es tracta d'una dada objectiva. Però es pot actuar de moltes maneres. Si la justificació per al tancament de Can Montllor és la caiguda de la natalitat a Terrassa, això significa que Can Montllor està assumint en exclusiva la conseqüència d'una dada que afecta a tota la ciutat. Això no és acceptable. És clar que caldrà adaptar-se a la davallada de la natalitat, però haurà de ser assumit pel conjunt de la ciutat, i no únicament per un grup de pares i una única comunitat educativa. Això no és just. La Sra. Peinado, per últim, fa referència a l'al·lusió que ha fet el Sr. Pérez al projecte educatiu de Can Montllor. Els pares de l'escola han triat el projecte educatiu del centre, amb la qual cosa el tancament de l'escola, a més, els està vulnerant el seu dret individual a la lliure elecció de donar una educació als seus fills segons un model educatiu concret, i que no podran desenvolupar en cap altre lloc. Tampoc se'ls garanteix que es desenvolupi. Només per aquest dret individual, que se'ls està tancant, hauria de ser més que suficient per no tancar l'escola de Can Montllor.

El Sr. Rull manifesta que en la seva anterior intervenció ha intentar expressar-se d'una manera molt cordial, molt en positiu. Però hi ha determinades intervencions, com la de la Sra. Peinado, que el revoltien. El membres del PPC no són éssers virginals sortits del no res. En el govern espanyol, el Ministre Wert vol imposar una ràtio a la primària de 30 nens per classe. La Sra. Peinado parla de què l'educació és un dret bàsic, prioritari i rellevant. La Generalitat de Catalunya s'ha rebel·lat davant aquesta imposició. Si s'apliquessin fil per randa la ràtio que exigeix el Ministre d'Educació, no s'haurien de tancar cinc, sis o set línies, durant els propers anys, sinó que s'haurien de tancar moltes escoles arreu de Catalunya. Algun altre, que no hagi governat mai o que no estigui governat, podria fer aquest tipus d'intervenció. Però el Grup del PPC, no. Quan la Sra. Peinado parla de prioritats, el Sr. Rull pregunta que quan la Generalitat de Catalunya deixa de rebre un 92% de les aportacions en recursos socials finalistes per part de l'Estat, de quines prioritats està parlant. Avui el que no interessa és una picabaralla entre els Grups municipals del Ple. Però hi ha determinades valoracions que fan que el Grup de CiU es rebel·li. Pel que fa a la qüestió de fons, el Sr. Rull considera que el Sr. Pérez fa dos discursos. Un és el discurs abrandat que fa al Ple municipal, i un altre el que fa quan es relaciona amb el Departament d'Ensenyament. Són absolutament diferents. En el Ple municipal el Sr. Pérez s'esplaia, però quan parla amb el Departament el plantejament és diferent. El Sr. Rull no jutja si és millor o pitjor, però sí molt diferent. L'element clau, a judici del Sr. Rull, és veure com es pot, amb uns recursos limitats, prendre decisions respecte a la primària, per garantir l'escolaritat futura a l'ESO. S'hauran de tancar línies. Ja se n'estan tancant, perquè la natalitat està caient. L'escolaritat a l'ESO és la gran tensió que té el país i la ciutat de Terrassa. Aquest argument, ben segur, no conforta en absolut als pares i mares de les dues escoles. A Terrassa, en determinats àmbits, l'Ajuntament pot tenir marge. Per exemple, respecte les places destinades a necessitats educatives específiques. L'OME té més capacitat per fer coses. Hi ha marge per passar de dues a quatre places, des de Terrassa mateix, sense modificar normativa general. El Sr. Rull conclou dient que el Sr. Pérez pretenia, en aquest tema, confrontar escola pública i escola concertada. El Sr. Pérez defensa com a seva l'escola pública. És coherent que el Sr. Pérez digui això. El Sr. Rull recorda que ICV-EUiA no va votar a favor de la Llei d'Educació de Catalunya. Aquesta llei, aprovada per una amplíssima majoria, planteja que no hi ha dues escoles, sinó una única escola a Catalunya, que té la seva expressió a través de l'escola de titularitat pública i l'escola concertada. El Sr. Rull pregunta si quan hi havia un increment de natalitat important, i quan es necessitaven escoles, les escoles concertades que volien créixer a Terrassa, i que tenien capacitat per fer-ho, o van fer o no, quantes i amb quantes línies. Però aquest no és el debat d'avui. El Grup de CiU intentarà seguir insistint i interlocutant amb la Consellera d'Ensenyament, buscant un mecanisme que permeti guanyar temps, per veure si es podia tenir un cert marge, que no es prengués cap decisió que fos irreversible. I la decisió que s'està prenent en aquests moments és irreversible, tal i com es planteja. El Grup de CiU continuarà treballant en el sentit esmentat. El Sr. Rull reitera la seva petició d'obrir un debat, dins de l'àmbit de la pròpia ciutat, i molt més a fons, sobre el model educatiu que es vol, i sobretot com es gestionen les eines de les quals es disposa a Terrassa. El Sr. Rull demana finalment votació separada del primer acord, per una banda, i del segon i tercer, per una altra.

El Sr. Vega manifesta que el més important és que aquestes dues comunitats educatives puguin dur a terme el seu projecte pedagògic, que puguin continuar endavant amb la il·lusió i el treball que ja tenen en marxa, i que la ciutat necessita. El Sr. Vega demana al Sr. Rull i al representant del PSC al Parlament, present avui per darrer cop, que assumeixi aquestes gestions, que porti aquest debat al Parlament. Terrassa, com a ciutat, necessita d'aquesta aposta per l'educació. En cas contrari, la ciutat es quedarà sense futur. El Sr. Vega considera que no és el moment de fer retrets, sinó de treballar plegats. Ara pertoca assegurar la supervivència d'aquesta comunitat educativa, i d'evitar la massificació del centre Roser Capdevila, sobretot perquè, en definitiva, quan es parla d'educació, i especialment d'educació pública, es parla sobretot de futur,

de capacitat d'innovació, de competitivitat, de persones formades, i també d'equitat i de justícia social. Per tant, el Sr. Vega apel·la a aquesta consciència i també a fer el debat que el Sr. Rull ha proposat, però no des de premisses preestablertes. El Sr. Vega comentava, en la seva anterior intervenció, de la política que s'ha seguit des del Departament, que ha estat un permanent desgavell per l'ensenyament públic. El Sr. Vega recorda que el Grup parlamentari Socialista, la primera vegada que es va presentar el Sr. Mas com a President, va pactar la seva abstenció si defensava i salvaguardava els principis bàsics de la salut i de l'educació, la qual cosa no va ser després respectat. El Sr. Vega espera que el debat ofert pel Sr. Rull sigui de veritat, i que es pugui treballar per l'educació, que és el futur de la ciutat.

El Sr. Pérez assenyala que el Sr. Rull és presoner del seu doble discurs i del seu electoralisme. Al lloc on es prenen les decisions, al Parlament de Catalunya, sovint ha votat diferent del que ha defensat al Ple. El Sr. Rull preguntava si les escoles concertades han crescut. El Sr. Pérez respon que sí han crescut, totes i el que han volgut. Es pot agafar escola per escola per comprovar com s'han anat adaptant al nou sistema educatiu. Fins fa molt poc, l'any passat, es va incrementar el concert a un escola de la ciutat. El Sr. Pérez manifesta que si hi ha una responsabilitat, perquè una administració es titular de les escoles públiques de Catalunya, no de les concertades, el que ha de fer és defensar les seves escoles. El Sr. Pérez entén que hi ha doble xarxa, marcada per la LOE a Catalunya. El Sr. Pérez afegeix que manté el mateix discurs en aquest Ple, al Parlament i davant la Consellera d'Ensenyament. Sempre s'ha manifestat en contra del tancament de l'escola de Can Montllor. El propi Ajuntament de Terrassa ha cedit els terrenys per a la construcció i per a la col·locació dels prefabricats. Se li ha preguntat a la Consellera i al Director Territorial si el tancament és una decisió ferma, i la resposta ha estat afirmativa. Se'ls hi ha dit que, si més no, es pacti amb les famílies la millor sortida, la més digna. Això ho ha dit el Sr. Pérez a la seu de la Conselleria, de la Direcció Territorial i del Consell Escolar. Si la Generalitat de Catalunya té la decisió presa, el que no pot fer és penalitzar encara més a les famílies, a les dues comunitats educatives. El Sr. Rull ha situat unes responsabilitats que no pertoquen. El Sr. Rull no coneix el guió. Li han passat informacions i no les ha mirat a fons. No ha preguntat realment què volia dir el tancament de l'escola. El Sr. Pérez afegeix que des de què governa CiU s'ha eliminat qualsevol tipus d'aportació i de subvenció a l'Oficina Municipal d'Escolarització, i per tant la sustenta únicament l'Ajuntament de Terrassa. Les comissions d'escolarització estan presidides per inspectors d'educació, no per l'Alcalde o pel Regidor. El Sr. Pérez nega que l'Ajuntament tingui la potestat per decidir passar de dues reserves de plaça a quatre per a alumnes amb necessitats educatives especials. Si la recepta per fer un país més competitiu i abordar un canvi de model econòmic, productiu, del coneixement i de la innovació, passa per posar més alumnes per aula i per reduir el nombre de mestres, menys beques, menys inversió en educació (amb una reducció del 15% en els darrers dos anys, retrocedint a cinc anys enrere pel que fa als temes educatius), això no va bé. S'està posant en perill el millor instrument que té un país assegurar la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. El Sr. Pérez entén la incomoditat del Grup de CiU, però no es pot jugar a totes les cartes de la baralla. Volent jugar totes les cartes, en algun moment se li girarà en contra.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la present Proposta de Resolució. En primer lloc se sotmet a votació l'acord Primer, el qual és aprovat amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Tot seguit es procedeix a la votació dels acords Segon i Tercer, els qual són aprovats per unanimitat.

Epígraf 11) Presentada pel Grup municipal de CiU, sobre actuacions per fer front als efectes de la crisi econòmica.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« L'Ajuntament de Terrassa i el PAME (Patronat Municipal d'Educació) disposen d'un pressupost per l'any de 2013 de més de cent seixanta milions d'euros i compten, així mateix, amb uns 1.500 empleats públics per desenvolupar les seves competències.

» L'Ajuntament de Terrassa, si bé està molt clar que no té ni els recursos, ni els instruments suficients, per solucionar la crisi actual, però en canvi sí té prou capacitat institucional per intentar-hi fer front als efectes, de forma més eficient.

» Per aquest objectiu l'Ajuntament de Terrassa ha de fixar dues grans línies mestres transversals, que orientin tota la seva actuació municipal. L'avenç en la cohesió social i en el creixement econòmic i on, sobretot, es prioritzi l'ús dels recursos públics, al servei de les persones i les empreses, per aconseguir aquests objectius, i no en canvi, per a conservar el patrimoni de l'entitat municipal.

» S'ha de planificar molt millor, si es vol millorar en l'avenç d'aquets dos grans objectius, i s'ha d'orientar a resultats la gestió municipal, desenvolupant indicadors que permetin mesurar eficàcia, eficiència i qualitat, així com l'enfortiment dels mecanismes de seguiment i control de compliment d'objectius per a totes les unitats administratives, junt amb les eines d'avaluació, que hauran d'impregnar totes les fases de la gestió i implementació de l'actuació municipal.

» En el Ple de Pressupostos pel 2013, el Grup municipal de Convergència i Unió ja va proposar a aquest Ple, establir un compromís amb els nostres treballadors públics, per l'acompliment d'aquests dos grans objectius, cohesió i creixement, així com en el compliment de la seva tasca, al servei d'altres principis orientadors d'eficàcia, eficiència i/o qualitat, a través dels seus complements de productivitat.

» Tota l'actuació dels empleats públics ha de recolzar-se en el compliment d'objectius clars mesurables i orientats cap a la millora de la prestació del serveis, on la seva formació continuada ha de ser clau per el desenvolupament de la seva tasca i capacitats pel compliment de les seves competències.

» També en relació als tercers, que contractessin amb l'Ajuntament de Terrassa, amb el PAME o amb les seves empreses municipals, gairebé trenta milions d'euros en el Pressupost del 2012, establir també els mecanismes necessaris a través de condicionats generals en la contractació pública, on pesin sempre també motius de responsabilitat social.

» L'Ajuntament de Terrassa per fer front als efectes de la crisi també ha de ser capaç de generar més confiança i ha d'establir un creixement notable de la participació i control enfront l'actuació del govern municipal i respecte de l'administració del diners de tots.

» On s'estableixin sistemes d'anàlisi de costos i beneficis, entenent el benefici, com l'eficàcia en el benestar a la ciutadania, que ha generat o que pot generar una actuació o política municipal concreta. On s'ha de poder raonar perquè l'elecció d'una actuació menys eficient està més d'acord amb la finalitat de l'interès general perseguit per l'actuació o política concreta realitzada.

» Les reunions amb les entitats del tercer sector, els agents socials i econòmics, hauria de ser constant, convidant si cal experts, on s'haurien d'establir amb ells prioritats, línees d'actuació clares, amb cronogrames i compliment d'objectius. On es realitzin estudis d'impacte envers les actuacions a realitzar i s'analitzi aquest impacte una vegada realitzades les actuacions concretes escollides.

» No serveix de res crear organismes de participació si després no s'utilitzen o es menystenen. S'ha de fugir de la improvisació constant amb la relació amb aquests organismes, de la manca d'agilitat en llurs convocatòries i calendaris. Així mateix, s'ha de dotar de recursos públics les accions que es proposin i decideixin en el seu si. (Grup de la Rambla no pot ser que apareguin de forma constant als mitjans de comunicació quan encara s'hi està treballant o el Consell de Comerç, per l'activitat firal que al Ple d'Octubre es decideix que es convocarà al Febrer i que encara no s'hagi convocat i que, en contra del mandat del Ple, ja hagin decidit a què destinar els recursos fruit de la dissolució del Consorci i s'hagi decidit fer una nova Fira misteriosa sense ni tan sols haver consultat als actors involucrats).

» L'impuls d'aquests i altres actuacions, per fer front als efectes de la crisi, s'haurien d'implantar d'acord amb les eines de què es disposa a nivell municipal, fonamentalment la gestió, la contractació, la construcció d'un entorn favorable i, en major mesura, també des de la tributació, en el marc del nou Comitè Tècnic d'Administració i Coordinació d'Àrees.

» Cal prendre mesures clares per fer front a la crisi sense dilació. En aquest context, el Grup municipal de Convergència i Unió estaria d'acord en assistir-hi, sempre que aquest Ajuntament decidís aprofundir o realitzar mesures compartides que s'haurien d'abordar de forma urgent.

Per tots aquests motius, es proposa al Pla de l'Ajuntament l'adopció del següent

ACORD

Únic.- Permetre la participació dels representants dels grups municipals al Comitè Tècnic d'Administració i Coordinació d'Àrees per tal desenvolupar i aplicar de forma compartida, entre d'altres, les següents mesures:

- 1.- Fixar l'avenç en la cohesió social i en el creixement econòmic com les dues grans línies mestres transversals, que orientin tota l'actuació municipal.
- 2.- Prioritzar l'ús dels recursos públics, al servei de les persones i les empreses de Terrassa per aconseguir aquests dos grans objectius i no, en canvi, per a conservar el patrimoni de l'entitat municipal.
- 3.- Orientar a resultats tota la gestió municipal, desenvolupant indicadors que permetin mesurar eficàcia, eficiència i qualitat, així com l'enfortiment dels mecanismes de seguiment i control de compliment d'objectius.

- 4.- Valorar el capital humà, premiar l'esforç i afavorir la formació dels nostres funcionaris i treballadors públics, exigint, així mateix, responsabilitat en la gestió i establint sistemes de rendiment de comptes, amb objectius avaluable.
- 5.- Treballar per aconseguir un compromís amb els nostres treballadors públics, per l'acompliment d'aquests dos grans objectius, cohesió i creixement, a través dels seus complements de productivitat.
- 6.- Imposar a la contractació pública de l'Ajuntament de Terrassa, del PAME o de les seves empreses municipals, condicions generals, on sempre hi hagi motius de responsabilitat social.
(Ex. Contractació per les empreses que hagin de prestar l'obra, subministres, i/o serveis d'aturats de llarga durada, contractació de joves, de persones en risc d'exclusió, persones amb dificultats d'inserció laboral...)
- 7.- Establir reunions constants amb les entitats del tercer sector, els agents socials i econòmics, convidant si cal experts, on es fixin prioritats, línies clares d'actuació, amb cronogrames, recursos i compliments d'objectius.
- 8.- Avançar més en el rigor pressupostari i major control de la despesa (amb menys millor), això repercutirà en la nostra solvència (permetrà futura inversió) i en conseqüència tindrem més recursos pel benestar dels ciutadans.
- 9.- Treballar més en la simplificació i agilització administrativa, aprofundint en l'ús de les noves tecnologies (ex. presentació i comunicació electròniques), també en els processos participatius.
- 10.- Consolidar les finestres úniques, tant per a l'impuls del creixement (activitat/impacte ambiental/obres) com en tots els barris per afavorir la cohesió, (recursos/habitatge/formacional/ocupacional/escolar), coordinant des de dintre tots aquests processos.
- 11.- Aprofundir més en la recollida de la informació per millorar la resolució dels problemes dels ciutadans. (Ex. Aturats. Desenvolupar molt més la informació (ex. formació, capacitats...) sobre les persones en atur per poder fer una formació ocupacional més adequada creuant aquesta informació amb les necessitats dels mercats o cens d'obres d'habitatges per acabar per poder buscar fórmules d'ocupació pels aturats d'aquest sector).
- 12.- Aprofundir en la contractació pública en el compliment dels principis de publicitat, transparència i concurrència, per garantir la igualtat de tracte entre totes les empreses contractants, amb l'ús de les noves tecnologies. (Ex. Web específica amb un sistema dinàmic de contractació, registre de contractes, licitadors...)
- 13.- Aprofitar la nostra societat civil per reforçar la col·laboració públic privada coordinant actuacions i col·laborant al màxim amb la mateixa, per impulsar el creixement en pro de la cohesió i benestar dels ciutadans. (Ex. Entitats financeres i del Tercer Sector: col·laborar amb les entitats financeres i les entitats del tercer sector, per promoure lloguers socials, micro-crèdits pels emprenedors, o per finalitzar les obres d'habitatges inacabades que tenen en cartera emprant aturats locals del món de la construcció...).
- 14.- Fomentar accions per crear un entorn favorable. La millor inversió que es pot fer per la promoció econòmica de la ciutat es promoure un entorn favorable per impulsar el seu creixement.
- 15.- Cercar fórmules per fer rendible al màxim i optimitzar les inversions fetes fins ara.
- 16.- Crear llocs de trobada per als emprenedors, més enllà de l'activitat de Foment de Terrassa, tant virtuals com reals, on es trobin totes les facilitats per emprendre, des de l'assessorament, formació, finançament (micro-crèdits, business angels, capital

risc...), amb la creació d'un gran centre, coordinant el seu funcionament amb la universitat, empreses, serveis d'ocupació, i les entitats financeres, amb antenes presencials, a tots els barris de la ciutat.

17.- Establir fòrums i comitès permanents, a través dels òrgans participatius creats, amb la presència d'experts (innovació industrial, internacionalització, renovació, talent...) i actors representatius de la nostra ciutat, per veure les necessitats de la indústria i el comerç, a fi que pugui créixer i generar més ocupació, on s' incentivin els acords entre empreses per exportar.

18.- Fomentar la internacionalització i introduir l'anglès en tots els àmbits de responsabilitat municipal, per fer créixer la seva participació en els diferents projectes europeus i d'altres organismes internacionals.

19.- Incentivar, per mitjà de les ordenances fiscals, l'emprenedoria en especial la social, i l'esforç dels aturats per l'acompliment d'activitats d'una nova inserció laboral. També que es revisin les càrregues administratives que impedeixen l'agilitat de la declaració responsable per iniciar una activitat comercial o empresarial.

20.- Incidir per mitjà de les ordenances fiscals, establint la penalització de més de dos habitatges buits, i dotar la subvenció de les plusvàlues com a conseqüència de la pèrdua de l'habitatge habitual.»

Pren la paraula el Sr. Soler, qui assenyala que aquesta és una proposta que fa el Grup de CiU per millorar o aprofundir en determinades actuacions que s'estan fent des de l'Ajuntament de Terrassa, per fer front als efectes de la crisi. És una Proposta que no es presenta contra ningú ni contra res. És la voluntat del Grup de CiU de fer un oferiment de determinades mesures concretes, amb unes determinades i clares línies d'actuació. Es demana la participació en el nou Comitè Tècnic d'Administració i Coordinació d'Àrees dels diferents Grups municipals, per tal de desenvolupar les mesures que es proposen per fer front d'una manera més eficaç als efectes de la crisi. Per això, si tothom està d'acord en què han d'existir unes línies transversals d'actuació, que orientin tota l'actuació municipal, com són la cohesió social i el creixement econòmic, cal prioritzar molt més, posant l'èmfasi en l'ús dels recursos públics, posant-los al servei de les persones i de les empreses, en base als dos grans objectius esmentats i no destinar-los, com de vegades està fent l'Ajuntament de Terrassa, per conservar el patrimoni en detriment del destí de la utilització dels recursos públics a favor de les persones i de les empreses. L'objectiu és crear un entorn favorable que comporti un creixement empresarial. El Grup de CiU considera que això es pot fer, o es pot avançar millor, prioritzant i planificant millor, orientant a resultats tota l'actuació municipal. Cal establir criteris, instruments, que permetin mesurar l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat. També es necessita el compromís i la complicitat de tota l'estructura municipal. En el debat sobre els pressupostos d'enguany, el Grup de CiU ja feia una proposta lligada al complement de productivitat dels empleats públics. Si s'orienta tota la política municipal a resultats, i s'és capaç d'establir diferents indicadors, en base als objectius de la cohesió i del creixement, i amb d'altres principis com la millora de l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat, amb la complicitat dels empleats públics, a través dels seus complements, es podrà fer els 1.500 empleats públics actiu i pensin dia a dia en el compliment d'aquests objectius. El Grup de CiU també ha posat l'èmfasi en el tema de la contractació. Només en les empreses públiques municipals, s'està contractant a fora serveis o béns per valor de més de 30 milions d'euros, cada exercici. El Grup de CiU va demanar en el debat del Pressupost, i ho vol reiterar ara, que en tots els àmbits de contractació tinguessin un pes en els plecs de condicions motius de responsabilitat social. Només des del compromís de tots els empleats públics, a través del seu complement de productivitat o buscant altres fórmules, i introduint criteris de responsabilitat social en els tercers que contractin amb els organismes municipals, es posarà tota l'organització municipal al servei dels dos grans objectius. El Sr. Soler considera també que cal millorar en la participació. Només restablint la confiança de la ciutadania es podrà avançar en línies

clares d'actuació. Caldrà establir també, els òrgans de participació que ja existeixen, línies més clares, calendaris clars, que no s'improvisi, posant mesures d'impacte abans i després. Si no es dota de recursos aquests òrgans i no se'ls dota d'instruments per poder atendre al que decideixin, es farà que cada vegada la ciutadania estigui més lluny. Si bé algunes de les mesures contemplades estan ja funcionant, d'altres es poden millorar. Des de la implicació del Grup de CiU, es demana l'aprovació de la Proposta.

El Sr. Pérez comença dient que la Proposta és densa. Segurament està presentada en un context de crisi, una crisi que és l'expressió d'un canvi d'època. Es tracta d'una crisi global i estructural, que inevitablement té els seus efectes en els municipis, en les ciutats, en allò quotidià, i que es trasllada fonamentalment a dos àmbits: el social i el laboral. El Sr. Pérez entén que el Sr. Soler fonamentava aquesta Proposta des de la perspectiva de la cohesió social i de la promoció econòmica. El Sr. Pérez està convençut de què calen polítiques de lluita contra la crisi a tots els nivells, els ajuntaments també. Terrassa s'ha dotat per aprofundir en les seves pròpies estratègies i palanques, que li puguin permetre sortir de la crisi. A partir de l'any 2008 s'han assolit diversos pactes anticrisi, plans d'ocupació extraordinaris, etc. Però les polítiques dels governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya aguditzen encara molt més els impactes de la crisi. Són polítiques tímides en el terreny de la reactivació econòmica, però molt ambicioses en el terreny del desmuntatge de drets socials i laborals. Es podria parlar de l'impacte acumulat en les retallades de la Renda Mínima d'Inserció, de les retallades en els ajuts socials al lloguer, de la reducció d'oferta de cursos de formació ocupacional, etc. Tot plegat dit en relació al llistat que el Grup de CiU ha inclòs dins de l'únic acord de la Proposta. El Sr. Pérez recorda que el Comitè Tècnic d'Administració i Coordinació d'Àrees és única i exclusivament tècnic. Per tant, amb aquesta Proposta, el Grup de CiU es vol presentar com els millors gestors, els que ho gestionarien tot perfectament, que saben gestionar millor que l'equip de govern i millor que molts tècnics. El Sr. Pérez afegeix que això ho hauria de demostrar el Grup de CiU. El que es tradueix de la Proposta és que el Grup de CiU saben gestionar, que són els millors, i que si no fan millor és per culpa de Madrid i del tripartit. Aquest és el denominador comú de perquè CiU no ho pot fer millor. Al Grup de CiU li preocupa la cohesió social i el creixement econòmic. El Sr. Pérez comparteix aquests objectius. Però sembla ser, segons la Proposta de Resolució, que al govern municipal l'únic que li preocupa és conservar el patrimoni de l'entitat municipal. Això està repetit a l'exposició de motius i a l'acord. El Sr. Pérez entén per on va aquesta argumentació. Es podria parlar de la Societat Municipal d'Habitatge. El Sr. Pérez recorda el que va aprovar l'Ajuntament de Terrassa en Ple, l'equip de govern, en els pressupostos de l'any 2013 i on anaven destinats els percentatges d'increment: a polítiques socials i a polítiques de promoció econòmica. En l'únic acord de la Proposta es demana la participació en un òrgan de caràcter tècnic, que no decideix, que no marca directrius polítiques. Hagués estat més lògic que el Grup de CiU hagués demanat participar en la Junta de Govern Local, que és un òrgan decisor, i no en un òrgan de coordinació dels directors de les diferents àrees. El Sr. Pérez es refereix tot seguit a allò que pertocaria a la ciutat en relació a aquesta crisi estructural, sistèmica i global. El Sr. Pérez considera que hi ha dues alternatives. Una és la de la contracció, de reduir al mínim l'actuació dels governs locals i de les ciutats. En un altre punt de l'ordre del dia d'avui es parlarà del que pretén fer el govern del Partit Popular amb els ajuntaments i els municipis. Una altra alternativa és preparar-se per un futur en el qual es pugui avançar en cohesió social i en competitivitat econòmica. Per tant, dur a terme una estratègia compartida, un pla estratègic (com plantejava l'anterior Alcalde, Sr. Navarro, en una de les seves conferències), o un pacte de ciutat (com deia l'Alcalde Sr. Ballart el dia de la seva investidura). El Sr. Pérez considera que aquest és el camí, i per això està convocada una reunió extraordinària de la Junta de Portaveus.

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC s'abstindrà en la votació de la present Proposta. Encara que comparteix la importància de conceptes com els d'eficiència, planificació, anàlisi, etc., plantejats a l'exposició de motius, o amb la reivindicació que des de l'Ajuntament es mantinguin reunions amb els protagonistes de la ciutat, com ara el tercer sector o els agents econòmics i socials; encara que pugui estar d'acord amb les reivindicacions que es fan a la Proposta, com ara en relació al grup de treball de la Rambla o al recinte firal, el Grup del PPC no pot donar suport a la Proposta en si mateixa. Una Proposta presentada unilateralment pel Grup de CiU, la mateixa setmana que la voluntat de totes les forces polítiques d'aquest Ajuntament, llevat CiU, era arribar a un pacte de ciutat, en el qual s'inclourien qüestions prioritàries com ara la qüestió econòmica; on es tractaria, des de les competències i les eines de què disposa l'Ajuntament, sobre la possibilitat d'intentar frenar els dramàtics efectes de la crisi, intentar reactivar el teixit productiu, comercial, industrial, i al capdavant econòmic; la mateixa setmana en què totes les forces polítiques, llevat CiU, volia arribar a aquest pacte, el Grup de CiU, unilateralment, es desmarca d'un pacte que va sorgir del PPC i que va ser rebut amb bona consideració per part del govern municipal, la bona voluntat del qual el Sr. Rodríguez agraeix, i no es va voler sumar a aquest voluntat per un pacte de ciutat. No es va voler sumar, segurament, per un protagonisme polític que CiU necessita ara més que mai, per un protagonisme polític que arriba a un punt d'histrionisme, i que passa fins i tot per sobre de les necessitats de la ciutadania de Terrassa.

El Sr. Vega assenyala que el Sr. Soler planteja tot un seguit d'actuacions per fer front a la crisi, i demana que l'impuls d'aquestes actuacions s'hauria d'implantar de forma compartida per tots els Grups municipals, dins del Comitè Tècnic d'Administració i Coordinació d'Àrees. Per això es demana la participació dels representants dels Grups municipals dins aquest Comitè. Es planteja un seguit de mesures molt disperses, algunes de les quals ja s'estan portant a terme, per voluntat política de l'equip de govern. Altres perquè són d'obligat compliment. El Sr. Vega no entén alguna de les mesures proposades, com ara que es parla del "compliment dels principis de publicitat, transparència i concurrència, per garantir la igualtat de tracte entre totes les empreses contractants". Si realment el govern municipal no actués ja d'aquesta manera, el que pertocaria és anar al jutjat, ja que és una obligació legal. El Sr. Vega pressuposa que aquesta proposta del Grup de CiU no està feta amb mala fe. El Sr. Vega afegeix, per altra banda, que a la Proposta s'obliden altres mesures. Una bona mesura anticrisi seria el deute de la Generalitat de Catalunya amb l'Ajuntament de Terrassa. Si bé, ateses les dificultats, es pot entendre que no es pagui quan toca, sí hauria d'haver un principi de lleialtat institucional, amb terminis i compromisos. Dit això, el Sr. Vega afegeix que comparteix la preocupació del Sr. Vega pels efectes de la crisi actual i les seves repercussions sobre les persones. També comparteix la constatació de què l'Ajuntament de Terrassa tot sol, amb els recursos econòmics i les competències de què disposa, no pot fer front a la crisi. El Sr. Vega demanaria, també aquí, un ajut, com ara en relació a algunes reduccions d'aportacions d'altres administracions. L'any 2012 la ciutat ha patit una reducció del Fons de Cooperació Local, per part de la Generalitat de Catalunya, d'un 31%. Curiosament, Barcelona ha tingut una reducció del 25%; Mataró, d'un 17%; i Sant Cugat d'un 3%. Quan es parla de cooperació, CiU també hauria d'apuntar-se a aquesta mesura i, com a mínim, explicar en base a quins criteris s'ha fet aquesta distribució. El Sr. Vega entén que un dels instruments més potents de què disposa l'Ajuntament de Terrassa per lluitar contra la crisi, és el Pressupost municipal. Aquest Pressupost situava en xifres les línies d'actuació d'atenció a les persones així com una actitud proactiva i d'estímul per l'activitat econòmica. Un altre instrument és el nou model de governança que s'ha implantat a principis de gener, i que juntament amb el Pressupost és un element important. El Sr. Vega comparteix algunes de les coses que ha dit el Sr. Soler, com ara que cal treballar per mantenir i augmentar el nivell de confiança de la ciutadania envers les institucions. El Sr. Vega manifesta que ja s'està fent. S'està treballant per la transparència, per la participació. El Sr. Soler diu que la participació no es fa efectiva després. El Sr. Vega no ho comparteix. Més enllà d'aquestes

consideracions, coincidències o discrepàncies, el Sr. Vega manifesta que el Comitè Tècnic no és un element de decisió política, sinó un comitè que prepara i assegura que tots els expedients contenen tots els elements per a la decisió política. Aquesta decisió política la poden prendre els Tinents d'Alcalde o bé la Junta de Govern o el Ple. Aquesta és la seva finalitat: que abans de prendre una decisió, hi hagi recursos econòmics, es compleixi amb la normativa jurídica, i que l'expedient arribi complert. El sentit d'aquest comitè és enfortir tant l'element polític com el tècnic de l'Ajuntament de Terrassa. Els Grups municipals tenen l'oportunitat de fer la seva actuació en el marc de les comissions informatives. Si s'inclouen representants de tots els Grups municipals en el Comitè Tècnic, es desvirtuaria el seu sentit. Aquest no és un invent de Terrassa. Hi ha moltes propostes organitzatives a molts llocs que inclouen aquest mecanisme. Es tracta d'un òrgan tècnic i de coordinació. Si hi ha dos representants polítics, el Sr. Pérez i el propi Sr. Vega, és per garantir una coordinació tècnico-política, però no perquè l'òrgan sigui de participació política.

El Sr. Soler es refereix en primer lloc a la intervenció del Sr. Pérez. Aquesta Proposta està pensada amb les eines de què es disposa a nivell municipal. Per això es parla de millor gestió, de contractació, de possibilitar un entorn favorable, i en menor mesura també de tributació. Aquestes són les eines de què disposa el municipi per fer front als efectes de la crisi. Si el Grup de CiU ha incidit en la participació en el Comitè Tècnic, que és polític i tècnic, és perquè és allí on es cuina, o on s'haurien de cuinar, les mesures efectives que haurien d'obligar tota l'organització municipal a impulsar les mesures concretes. Les altres ja es decideixen en el Ple. Es cuinen sobre la base d'unes directrius polítiques, a les quals els tècnics els hi donen forma i donin seguiment a les decisions que es posin a sobre de la taula. El Decret relatiu a les funcions d'aquest Comitè parla d'aquesta com a funció principal. En relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, el Sr. Soler manifesta que no és cert el que ha dit. Quan el Grup de CiU presenta aquesta Proposta no s'havia reunit la Junta de Portaveus. El PPC va presentar a la premsa una demanda de pacte de ciutat. Però l'agenda del Grup municipal de CiU la marca el propi Grup. Fa molt de temps que aquest Grup està treballant per aportar, en positiu, mesures per a la millora de l'impacte dels efectes de la crisi. Si es vol que el Grup de CiU estigui en determinats àmbits o organismes, cal que primer s'expliqui el que es vol fer, i aleshores hi serà. Mentre no ho faci, el Grup de CiU manté les seves reserves. Hi ha hagut oportunitat, al llarg dels darrers anys, de participar en pactes, plans i comissions per estudiar mesures contra la crisi. I, de moment, no hi hagut cap receptivitat per part de l'equip de govern. Si es vol fer un nou pacte de ciutat, en relació a la crisi, cal que s'expliqui què es vol fer, i el Grup de CiU hi serà o no en funció de les mesures que es vulguin adoptar. Pel que fa a la intervenció del Sr. Vega, el Sr. Soler assenyala que si es parla a la Proposta dels principis de la contractació pública és perquè l'Ajuntament té recorregut en l'aplicació d'aquests principis, per millorar. Quan més publicitat hi hagi en els plecs de condicions, serà possible l'entrada de possibles nous operadors, i això significarà millors ofertes. El Sr. Soler no diu que no es compleixin aquests principis, sinó que es pot avançar i es pot fer millor. En darrera instància, el Sr. Soler reitera que la demanda de petició en el Comitè Tècnic respon a la voluntat d'incidir, de forma real, en què tot plegat avanci de veritat.

El Sr. Pérez recorda al Sr. Soler la Declaració de Terrassa. El Grup de CiU no va aportar ni una coma a aquest document, que incidia en la gestió de la crisi. La Declaració es va presentar a finals del mandat anterior. El Grup del PPC va aportar, encara que no la va subscriure, potser perquè s'acostaven unes eleccions. Però va incorporar tot un seguit d'esmenes. El Sr. Pérez demana al Sr. Soler que retiri la Proposta. El proper dilluns hi ha convocada una Junta de Portaveus extraordinària, i cal començar amb molt bon peu i trencar la cultura de la decepció, de la frustració ciutadana, superar models de gestió caducs i generar il·lusió, ànim i motivació per la política municipal. La ciutat es viu en present, però qui gestiona ho ha de fer per afrontar el futur. El Sr. Pérez ja ho deia en la seva primera intervenció: estem davant un canvi estructural molt important. El que pertoca ara és no només fer front a la crisi, que també, sinó fer-ho donant resposta als canvis

estructurals que es plantegen. Aquesta és la línia de treball i això és que es plantejarà a la Junta, però no amb un document tancat sinó amb un document tan obert que permeti que tothom s'involucri. Aquest és el canvi, el model per trencar la cultura de la decepció i la frustració ciutadana. El Sr. Pérez reitera la seva petició de retirada de la Proposta, per tal que totes les forces polítiques, amb l'Alcalde al capdavant, intentin situar les bases per un canvi d'actuació, de gestió, de nova governança, d'identificació d'un model de futur.

El Sr. Rodríguez insisteix en què aquesta setmana s'ha tingut una oportunitat, i tant de bo es pugui repetir el proper dilluns aquesta oportunitat. Totes les forces polítiques estan convidant a CiU a sumar-se a aquest pacte de ciutat, iniciativa sorgida d'una proposta del PPC. El Grup de CiU presenta una Proposta totalment abstracta i amb mesures intangibles, amb una bateria de vint propostes. El Sr. Rodríguez demana al Sr. Soler que expliqui, per exemple, el contingut del punt número 14: "Fomentar accions per crear un entorn favorable. La millor inversió que es pot fer per la promoció econòmica de la ciutat es promoure un entorn favorable per impulsar el seu creixement." Això és totalment abstracte i intangible. No és una mesura que es pugui traduir en un resultat tangible. Es presenta una bateria de vint propostes per fer front, segons el Grup de CiU, als efectes de la crisi a la ciutat. Sota el punt de vista del Grup del PPC, és una Proposta genèrica, estàndard, que pretén únicament aconseguir sortir en un titular de la premsa local de demà. Es porta gairebé dos anys de legislatura, durant els quals el Grup de CiU s'ha dedicat a presentar propostes de resolució de competència supramunicipals, propostes en les quals l'Ajuntament de Terrassa no té competències per poder-les executar, propostes de caire polític que passen per sobre dels interessos i de les necessitats reals de la ciutadania de Terrassa. El dia 26 d'abril de 2012, quan s'estava debatent al Ple el Pla de Mandat, el pla rector de la política de l'equip de govern durant tota la legislatura, el Grup de CiU no va presentar ni una sola proposta econòmica. Per tant, el Grup de PPC considera que la Proposta conté un seguit de mesures abstractes, amb una capacitat inexistente per assolir els objectius que es proposen. Per això, i perquè el Grup del PPC considera que hagués estat un gest poc elegant, i encara que la voluntat del seu Portaveu era presentar una esmena a la totalitat, aquest Grup s'abstindrà. El Grup del PPC comparteix l'exposició de motius, però no els acords.

El Sr. Aguado comença dient que de vegades es presenten al Ple propostes que no són sinó versions dels pressupostos municipals, o del Pla de Mandat, un pla que per voluntat del propi equip de govern és dels escassos ajuntaments que el posen a debat. És en els pressupostos i en el Pla de Mandat on es posa de manifest la intenció del govern municipal en els eixos social i econòmic. Els vint punts que planteja el Grup de CiU són vint punts de manual, que queden bé. Però l'equip de govern es basa en els eixos que emanen del dia a dia, els que porta a la pràctica i que són reflex de la voluntat de l'equip de govern. El Grup de CiU viu en una situació d'una certa irrealitat, com ho demostra la referència a la Fira en l'exposició de motius. A l'hora traeixen i dinamiten la filosofia de la qual emanen les vint propostes. El Sr. Aguado manifesta que, en el cas de la Fira, la voluntat respecte als romanents és compartida per la Cambra de Comerç, amb la voluntat de situar l'activitat firal en un marc més efectiu, pactat i resolutiu, i fora de la interessada intoxicació política. El Grup de CiU falta a la veritat quan diu que el govern municipal hagi decidit sol a què destinar els romanents de Fira, i es permet parlar de fires misterioses. El Sr. Aguado pregunta si un pacte per l'emprenedoria, la internacionalització i el foment del comerç, conjuntament amb una entitat com la Cambra de Comerç és una fira misteriosa. Aquest és el nivell on el Grup de CiU situa les seves vint propostes contra la crisi. L'equip de govern el situa en un nivell més alt, per respecte i corresponsabilitat. No es limita a vint propostes, que simulen ser una versió *sui generis* del Pla de Mandat, sinó a desenes d'accions que hi emanen. Al Sr. Aguado li agrada més l'original que aquesta versió, que desprèn un cert intrusisme polític, interessat en la redundància propositiva. La crisi és quelcom prou preocupant com per utilitzar-la de forma tendenciosa. Per al Grup de CiU

quedarà molt bé dir que el govern municipal ha rebutjat les seves vint propostes anticrisi. Però abans d'una reunió extraordinària de la Junta de Portaveus, per un pacte de ciutat que va molt més enllà, que és molt més ampli, que no és un pacte només de partits polítics sinó de tots els àmbits de la ciutat, presentar aquesta Proposta de Resolució és un acte de deslleialtat i de manca de confiança en els grans consensos de ciutat. El Grup de CiU critica que els pactes cerquen una fotografia. El Sr. Aguado manifesta que qui la busca és el Grup de CiU. La fotografia que, en tot cas, busca el govern municipal és una fotografia molt àmplia, on surtin tots. La fotografia que busca el Grup de CiU n'és una on només hi surti aquesta força política. El Grup de CiU demana formar part del Comitè Tècnic. El Sr. Aguado pregunta perquè no demana directament exercir les Regidories. Si l'Ajuntament de Terrassa tingués presència en els comitès tècnic o de liquiditat de la Generalitat de Catalunya, per veure quines són les seves prioritats a l'hora de pagar els seus deutes, i poder accelerar el pagament o el compromís dels vint-i-dos milions que encara deu a l'Ajuntament, comptant els tres milions d'impagats en temes de informació, i els interessos que es deriven d'això, aleshores potser l'equip de govern municipal acceptaria aquesta Proposta com un primer pas per assolir un pacte resolutiu.

El Sr. Soler comença dient que el govern planteja la present Proposta de Resolució i el seu Pla de Mandat com si fossin dues coses incompatibles. El Grup de CiU fa un seguit d'ofertaments, com ha fet des de començaments de mandat, i l'equip de govern replica dient que es són buits o deslleials. El Grup de CiU fa propostes de caràcter lleial. Les mesures que es plantegen a la Proposta han de ser desenvolupades amb els tècnics. L'equip de govern, en canvi, les buiden de contingut i fa que esdevinguin estèrils. En relació a tot allò que fa referència a la nova gestió pública, o l'orientació de la política de resultats, el Sr. Soler pregunta quins informes fa l'equip de govern sobre la durada d'un expedient de sol·licitud de llicència, o quins estudis han fet en relació a l'autorització o no de l'inici d'una activitat, en quins casos s'ha donat la declaració conforme i en quants s'ha demanat autorització prèvia. El govern municipal no ho té testat. Per això el Grup de CiU vol ser-hi present al Comitè Tècnic. Pel que fa a la intervenció del Grup del PPC, el Sr. Soler es mostra perplex quan sent que s'acusa al Grup de CiU de fer propostes al Ple buides de contingut. El Grup del PPC faria millor en no parlar. El Pla de Mandat es va filtrar abans a la premsa abans que posar-se en coneixement dels Grups municipals. Es va dir que es pactaria amb l'oposició, i quan es fa públic el coneix tothom menys la pròpia oposició. El Sr. Soler considera que no es podien fer esmenes a un Pla que el govern ja tenia tancat. Igual que en el cas del Pressupost municipal, respecte del qual el govern no ha acceptat ni una sola esmena. El Grup de CiU està plantejant com fer bé les coses, de forma real. L'ofertament d'aquest Grup és lleial. L'equip de govern, una vegada rere altra, menysté la feina del Grup de CiU, i a més l'acusa de deslleial perquè no vol estar en un pacte de ciutat del qual no se'n sap res. El dia a dia, afegeix el Sr. Soler, s'ha de solucionar ara, des de l'administració. Més enllà d'això, ja es pensarà com ha de ser la ciutat l'any 2020. Si es vol una proposta d'entorn favorable, el Sr. Soler planteja que s'ompli d'empresadors els locals de Patrimoni Municipal. Aquesta és una proposta per rendibilitzar i crear un entorn favorable per l'ocupació. El Sr. Soler es refereix a la intervenció del Sr. Aguado, tot recordant-li que en Comissió Informativa no explica què l'activitat firal anirà destinat a aquesta finalitat. El Sr. Soler recorda que el Ple va aprovar que seria el Consell Municipal de Comerç qui decidiria què es fer respecte a l'activitat firal. En canvi després, el govern decideix, sense donar explicacions, que el Grup de CiU no dona valor als òrgans de participació.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	A FAVOR

PPC (4 vots) ABSTENCIÓ
ICV-EUiA (3 vots) EN CONTRA

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal de CiU, en defensa de l'autonomia local i de les competències de la Generalitat de Catalunya en l'organització territorial i règim local.

Pren la paraula la Sra. Vigués, qui posa de manifest que el contingut d'aquesta Proposta de Resolució ha estat incorporat a la de l'epígraf número 18, i per tant proposa que el debat tingui lloc amb motiu de la substanciació d'aquest epígraf. Així doncs, la present Proposta de Resolució queda retirada.

El Sr. Turmo posa de manifest que el Grup del PPC no tenia coneixement d'aquest fet, i per tant demana explicació al respecte.

El Sr. Vega reconeix que aquest acord de transacció i defensa conjunta de les propostes corresponents als epígrafs números 12 i 18 de l'Ordre del Dia, s'ha produït a darrera hora.

El Sr. Turmo considera que no s'havia acordat aquest canvi de l'Ordre del dia.

El Sr. Secretari posa de manifest que no es tracta d'un salt en els temes de l'Ordre del dia. La present Proposta de Resolució ha estat retirada, i es debatrà més endavant l'epígraf número 18, amb una Proposta de Resolució transaccionada.

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal de CiU, de suport a la comunitat de persones sordes de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« La sordesa és una discapacitat que socialment no existeix en el sentit que és invisible per la majoria de ciutadans que cada dia es creuen amb persones sordes en qualsevol entorn de la vida quotidiana: el transport públic, els carrers, els llocs de cultura i lleure, l'ocupació,...Aquesta invisibilitat repercuteix negativament a la igualtat d'oportunitats i d'accés de les persones sordes.

» A la major part de la societat oient, encara existeix un gran desconeixement de les necessitats d'aquest col·lectiu tan fràgil i vulnerable, fins i tot sobre el què significa veritablement ser una persona sorda i el què es pot fer per facilitar el seu accés als serveis socials, educatius, laborals i lúdics dels que gaudeix la resta de la societat. Cal tenir molt present que les persones amb problemes de sordesa tenen dificultats molt greus per a percebre i comprendre la informació i per desenvolupar unes habilitats socials de tipus comunicatiu.

» Malgrat que al llarg dels darrers anys s'ha produït un progressiu augment del nivell de sensibilització de la societat envers les necessitats i barreres amb les que es troben les persones sordes dia a dia, mitjançant l'aprovació de lleis i normatives de promoció de l'accessibilitat, aquest col·lectiu troba nombroses dificultats per reivindicar els seus drets i assolir un accés i participació plenes a la societat actual. En el cas de les persones sordcegues aquestes dificultats encara s'aguditzen molt més.

» Actualment a Catalunya un de cada 1.000 infants que neixen és sord, hi ha més de 20.000 persones sordes discapacitades i més de 100.000 persones amb dificultats auditives de diferents graus. A Terrassa són gairebé 400 les persones sordes discapacitades, sense comptar els diferents graus de sordesa i les persones que van perdent la oïda a mida que es fan grans.

» La llengua dels signes catalana (LSC) és la llengua amb què s'expressen les persones sordes, de les quals és la llengua natural d'expressió, i que identifica la comunitat de persones sordes. L'article 50.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix la llengua de signes catalana i disposa que els poders públics n'han de garantir l'ús i les condicions que permetin assolir la igualtat de les persones amb sordesa que optin per aquesta llengua.

» L'any 2010 el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 17/2010, de 3 de juny, de la Llengua de Signes Catalana. L'objecte d'aquesta llei és regular la llengua de signes catalana com a sistema lingüístic propi de les persones sordes i sordcegues de Catalunya. Com a desplegament del que estableix la Llei, a l'octubre del 2011 es creà el Consell social de la Llengua de Signes Catalana, òrgan d'assessorament, consulta i participació social de la política lingüística del govern de la Generalitat de Catalunya amb relació amb la llengua de signes catalana.

» A Terrassa, l'entitat que agrupa i representa al col·lectiu de persones sordes és l'Associació de Persones Sordes de Terrassa (APESOTE). Es tracta d'una organització no governamental (ONG), sense ànim de lucre, fundada l'any 1981. L'APESOTE està adherida a la Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) que representa a la comunitat sorda catalana i a les seves associacions afiliades.

» Les finalitats i objectius de l'APESOTE es recullen als Estatuts pels quals es regeix, es basen en la representació i defensa dels drets de les Persones Sordes de Terrassa i rodalies per aconseguir la seva plena integració social i participació en la societat, la millora de la seva qualitat de vida, i la supressió de les barreres de comunicació tan preocupants i molt poc evidents.

» Tanmateix, tota associació de persones sordes que vulgui avançar de manera inclusiva a la societat té la necessitat imprescindible de disposar d'un local en condicions i d'una figura oïdora (mediadora) que sàpiga la llengua de signes i faci de pont real amb la societat, atenent les peticions tant presencials com telefòniques o pel mitjà que sigui que necessiti el col·lectiu. Malgrat els greus moments de crisi econòmica actual, la gran majoria de les associacions de persones sordes catalanes disposen a les seves seus d'aquesta figura de la que el col·lectiu no pot prescindir; no és el cas de l'Associació de Persones Sordes de Terrassa.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Destinar els recursos necessaris per l'adequació mínima de la seu social de l'Associació de Persones Sordes de Terrassa com a dret de totes les persones sordes de la ciutat.

Segon.- En la línia de continuar en la política de fer una ciutat accessible per a tothom, l'Ajuntament de Terrassa procurarà que l'entitat disposi d'una persona oïdora (mediadora) que sàpiga la llengua dels signes i que pugui fer de pont entre l'Associació, les diferents Administracions i la societat per tal de suprimir les barreres de comunicació existents entre les persones sordes, i les persones oïdores desconexades de la LSC i permetre l'accés de les primeres a la informació i la comunicació en la seva pròpia llengua.

Tercer.- Sensibilitzar els ciutadans de Terrassa sobre la problemàtica de les persones sordes a través dels mitjans de comunicació dels que l'Ajuntament disposa.

Quart.- Visualitzar a través de la imatge del símbol de l'orella col·locada en llocs destacats, els Serveis Municipals d'Atenció Ciutadana on es pugui atendre les persones sordes amb la llengua dels signes.»

La Sra. Vigués saluda en primer lloc als representants de la comunitat de persones sordes de la ciutat, avui presents a la Sala de Plens. La Sra. Vigués afegeix que la Proposta ha estat transaccionada amb l'equip de govern, i per tant agraeix la voluntat i la bona predisposició del Sr. Salvadó al respecte. Aquesta és una Proposta sobre la discapacitat més invisible que existeix als ulls de la societat, però gravíssima per als ciutadans que la pateixen. Actualment, a Catalunya, un de cada mil infants que neixen és sord. Hi ha més de 20.000 persones sordes discapacitades i més de 100.000 persones amb dificultats auditives de diferents graus. A Terrassa són gairebé 400 les persones sordes discapacitades, sense comptar els diferents graus de sordesa i les persones que van perdre la oïda a mida que es fan grans. És tracta d'un col·lectiu de molta complexitat, que presenta importants diferències a nivell individual. De totes les discapacitats, la sordesa és una discapacitat que socialment no existeix, en el sentit que és invisible per a la majoria dels ciutadans que cada dia, sense adonar-se'n, es creuen, en qualsevol entorn de la vida quotidiana, amb persones que la pateixen, al carrer, al transport públic, als llocs de cultura i oci, a l'ocupació. La Sra. Vigués posa l'èmfasi en què per a la major part de la societat oient, encara existeix un gran desconeixement de les necessitats d'aquest col·lectiu tan fràgil i vulnerable, fins i tot sobre el què significa veritablement ser una persona sorda i el què es pot fer per facilitar el seu accés als serveis socials, educatius, laborals i lúdics dels que gaudeix amb normalitat la resta de la societat, com ara anar al metge, als jutjats, a interessar-se pel lloguer o la compra d'un pis, preguntar preus en una botiga, informar-se sobre un producte, etc. Malgrat que al llarg dels darrers anys s'ha produït un progressiu augment del nivell de sensibilització de la societat envers les necessitats i barreres amb les que es troben les persones sordes dia a dia, mitjançant l'aprovació de lleis i normatives de promoció de l'accessibilitat, aquest col·lectiu encara troba nombroses dificultats per reivindicar els seus drets i assolir un accés i participació plenes a la societat actual. En el cas de les persones sordcegues aquestes dificultats encara s'aguditzen molt més. La llengua dels signes catalana (LSC) és la llengua amb què s'expressen les persones sordes, de les quals és la llengua natural d'expressió, i que identifica la comunitat de persones sordes. Aquesta llengua està reconeguda a la llei espanyola 27/2007, de 23 d'octubre, i també a l'Estatut d'Autonomia. El 3 de juny 2010 el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei de signes catalana, i la regulava com a sistema lingüístic propi de les persones sordes i sordcegues de Catalunya. La llengua de signes catalana forma part del país i de la seva cultura. El símbol de l'orella, col·locat en llocs visibles als espais públics, edificis de l'administració, botigues i serveis, indica que les persones sordes poden ser ateses en la llengua dels signes. La Sra. Vigués afegeix que el Grup de CiU ha buscat a Terrassa i no ha trobat cap símbol de l'orella enlloc. La qüestió més important és que les persones amb problemes de sordesa tenen dificultats molt greus per percebre i per comprendre la informació, i per desenvolupar unes habilitats socials de tipus comunicatiu. El perfil de ple aïllament social és un fet real en molts casos. I aquí rau la importància de la figura dels intèrprets, que són persones oïdores, mediadores, que saben la llengua dels signes i fan la tasca de pont amb la societat. L'intèrpret és per la persona sorda el que el bastó i el gos són per a la persona cega. A Terrassa, l'entitat que agrupa les persones sordes és l'APESOTE. A la Proposta de Resolució, que ha estat transaccionada amb l'equip de govern, es pretén atendre unes necessitats històriques d'aquest col·lectiu. El contingut de la part dispositiva que ha estat transaccionats es transcriu a continuació:

« **Primer.-** Estudiar l'estat del local cedit a l'Associació de Persones Sordes de Terrassa i procedir a les actuacions que es derivin de l'esmentada anàlisi.

» **Segon.-** En la línia de continuar en la política de fer una ciutat accessible per a tothom, l'Ajuntament de Terrassa procurarà que l'entitat disposi d'una persona oïdora (mediadora) que sàpiga la llengua dels signes i que pugui fer de pont entre l'Associació, les diferents Administracions i la societat per tal de suprimir les barreres de comunicació existents entre les persones sordes, i les persones oïdores desconexades de la LSC i permetre l'accés de les primeres a la informació i la comunicació en la seva pròpia llengua. A tal efecte, l'Ajuntament de Terrassa proposarà a la Generalitat de Catalunya (administració competent en el tema) i a la Diputació de Barcelona (administració al servei dels municipis) buscar vies conjuntes de finançament per tal de donar resposta a les necessitats de les persones sordes de Terrassa.

» **Tercer.-** Sensibilitzar els ciutadans de Terrassa sobre la problemàtica de les persones sordes a través dels mitjans de comunicació dels que l'Ajuntament disposa.

» **Quart.-** Visualitzar a través de la imatge del símbol de l'orella col·locada en llocs destacats, els Serveis Municipals d'Atenció Ciutadana on es pugui atendre les persones sordes amb la llengua dels signes.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Peinado, qui comença dient que el Grup del PPC no té cap objecció a fer a l'acord primer de la Proposta de Resolució transaccionada. L'Associació de Persones Sordes de Terrassa disposa d'un local, que és propietat de l'Ajuntament i que necessita d'un seguit de reparacions. Igual que qualsevol altra associació ubicada en un local municipal, ha de tenir igualtat de tracte a l'hora d'abordar reparacions, en les mateixes condicions i segons el que estigui establert en els convenis signats. En quant als acords tercer i quart, la Sra. Peinado manifesta que el Grup del PPC tampoc té cap objecció a fer, a més de què es tracta d'una exigència legal que cal complir. En canvi, el Grup del PPC considera que l'exposició de motius de la Proposta no té res a veure amb els acords, i en concret amb el segon. És per això que el Grup del PPC demanarà votació separada, llevat que la proposta que farà aquest Grup sigui acceptada pels ponents, el que farà canviar la posició del Grup del Partit Popular. El dret de les persones sordes a disposar de mitjans de suport a la comunicació, entre els que es troben els intèrprets, no ve regulat per la Llei 17/2010 del Parlament, que és la s'esmenta a l'exposició de motius. Aquest dret ve regulat per una llei d'àmbit estatal, la 27/2010. És en aquesta llei estatal on, a més, s'estableix que és la Generalitat de Catalunya la competent en la matèria, en la seva regulació i en el seu finançament. Per aquest motiu, el Grup del PPC va proposar que s'introduís aquesta referència a la llei estatal, per tal d'ajustar-se a la realitat. Si el Grup de CiU vol reclamar un dret i el vol basar legalment, ha de fer la referència legal correcta. La Sra. Peinado suposa que la negativa del Grup de CiU té més a veure amb la seva animadversió respecte tot allò que provingui de l'Estat central, que soni a Espanya o a espanyol. Prefereix una exposició de motius erràtica abans de canviar d'opinió, i a més en contra dels seus propis actes. La Sra. Peinado recorda que la llei catalana, esmentada a l'exposició de motius, fa una extensa referència a la llei estatal. La llei catalana va ser votada per unanimitat del Parlament de Catalunya. La Sra. Peinado conclou dient que el Grup del PPC recolza la reivindicació del col·lectiu de persones sordes, de disposar d'un intèrpret que conegui la llengua de signes. La Sra. Peinado anima a què es continuï exigint a la Generalitat de Catalunya el compliment de la llei. Però no està d'acord amb la forma en què ho planteja el Grup de CiU a la seva Proposta de Resolució.

El Sr. Salvadó dóna també la benvinguda als representació de l'Associació de Persones Sordes, presents a la sala. Des de l'equip de govern s'ha considerat necessari transaccionar els dos primers acords de la Proposta de Resolució del Grup de CiU, per ajustar-los al que ja es va acordar entre l'Associació i els Serveis Socials el dia 18 de febrer. En concret, a l'esmentada reunió, l'entitat va transmetre un neguit referit bàsicament a un espai concret, amb una problemàtica concreta de la seva seu, consistent en la instal·lació elèctrica. En relació a això, es va acordar als serveis d'Equipaments cívics, la conveniència de fer una valoració del possible problema, i en cas de tenir base real que es procedís a les actuacions pertinents. Respecte al segon acord, el Sr. Salvadó entén que cal situar la responsabilitat de cadascú i quina és l'arrel real del problema. La responsabilitat i la competència és clara i inequívoca: la Generalitat de Catalunya, en funció del que estableixen els articles 166 i 143 de l'Estatut d'Autonomia, així com la llei estatal esmentada per la Sra. Peinado. Pel que fa a l'arrel del problema, no és altra que la reducció que ha fet la Generalitat de Catalunya de la subvenció que veia rebent la Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA), i els corresponents endarreriments en els pagaments. Això ha suposat una reducció del 17% del Pressupost d'aquesta Federació, la qual cosa ha forçat fins i tot a la presentació d'expedients de regulació d'ocupació, i va provocar que la Federació deixés d'ubicar serveis d'interpretació a Terrassa, deixant aquesta tasca en mans només de l'entitat local, amb l'únic recolzament institucional de la subvenció dels serveis socials municipals. Malgrat aquesta responsabilitat, que cal deixar clara, el Sr. Salvadó entén que l'Ajuntament no es pot inhibir del problema. Per això, a l'esmentada reunió amb l'Associació de Persones Sordes es va decidir prendre dues línies d'actuació. En primer lloc, el propi Sr. Salvadó es va comprometre a tornar a plantejar, davant la Directora General de l'Institut Català de la Seguretat Social, la necessitat de recolzament per aquest servei. Aquesta demanda ja se li va transmetre l'any passat, sense resultats visibles. La segona cosa que l'administració local ha d'oferir a l'administració competent és col·laboració, per tirar endavant aquest servei tan necessari. Si la Generalitat de Catalunya fa un pas en aquest sentit, l'Ajuntament de Terrassa estarà al seu costat per col·laborar en tot allò que sigui necessari. De fet, això ja s'està fent en altres serveis socials que són competència de la Generalitat de Catalunya, que no entren en la cartera de serveis obligatoris de l'Ajuntament de Terrassa però que aquest hi col·labora amb cofinançament i fins i tot amb execució. El Sr. Salvadó esmenta el Punt de Trobada i l'EAIA, en els quals la Generalitat de Catalunya assumeix dos terços del cost i l'Ajuntament de Terrassa el terç restant. Amb la transacció que s'ha pactat s'acorda incorporar també la Diputació de Barcelona, en tant que administració que dóna suport als municipis, a la ronda de contactes que ja s'havia decidit iniciar, per buscar un finançament adequat per al servei. L'objectiu per a tots plegats és fer-ho possible.

La Sra. Vigués comença assenyalant que no acaba d'entendre l'exposició de la Sra. Peinado, perquè quan es comentava el punt de transacció abans del Ple, el que ella demanava era que s'eliminés de l'acord segon la referència que es fa a la llengua de signes catalana. La Sra. Vigués té la sensació de què el PPC té una idea de la llengua, sobre la qual ja se n'ha discutit diverses vegades en aquest Ple, i amb la qual el Grup de CiU mai estarà d'acord. Aquest Grup entén que la llengua pròpia de Catalunya és el català. Però en aquest cas no es tracta de què les persones sordes tinguin una llengua diferent en funció de si són catalanoparlants o castellanoparlants. A Catalunya només hi ha una sola llengua, i ho diu la mateixa llei espanyola: "En España, frente a otros países que carecen de esta riqueza, la realidad de la lengua de signos adquiere una nueva dimensión, ya que la existencia de lengua de signos catalana pone claramente de manifiesto como a través de este vehículo de comunicación se puede colaborar en la plena participación en la vida política, económica, social y cultural. La lengua de signos catalana que es la lengua propia de las personas sordas de Catalunya que han optado por esta modalidad de comunicación". La Sra. Vigués recorda, a més, que per tenir el títol d'interpret, és necessari conèixer quatre tipus de llengua de signes: la catalana, l'espanyola, l'anglesa i l'internacional. Aquesta darrera és una mena

d'esperanto, que la comunitat sorda ha aconseguit, i no la comunitat de persones oïdores. Una persona amb coneixements de la llengua de signes internacional és capaç d'entendre's amb una polonesa de diferents nacionalitats, sense necessitat de què aquesta persona conegui les diferents llengües. La necessitat ha fet que la comunitat sorda hagi avançat molt més en aconseguir la comunicació. Per aquests motius, el Grup de CiU no ha acceptat la petició de la Sra. Peinado de treure la referència a la llengua de signes catalana. Pel que fa a la intervenció del Sr. Salvadó, i amb la satisfacció d'haver aconseguit la transacció, la Sra. Vigués manifesta que en aquest punt no es pot parlar de retallades. A l'Associació de Persones Sordes de Terrassa no se li retalla cap servei, perquè els serveis que es demanen a la Proposta no els han tingut mai, ni quan les coses anaven millor. Es demana al govern municipal lideratge, encara que es tracti d'una competència de la Generalitat de Catalunya i que un ens municipalista com la Diputació pugui donar un cop de mà. El govern municipal té l'obligació de liderar aquesta qüestió i de buscar-hi recursos. La Sra. Vigués es mostra convençuda de què així ho farà.

La Sra. Peinado manifesta la seva sorpresa davant la intervenció de la Sra. Vigués. La Sra. Peinado s'ha referit a la inclusió d'una referència legal en la Proposta de Resolució, per fer possible un canvi de sentit del vot del Grup del PPC, i la Sra. Vigués parla de quelcom que no té res a veure. La Sra. Peinado suposa que el motiu és que la Portaveu del Grup de CiU no vol introduir aquesta referència a una llei estatal. La Sra. Peinado reitera la seva proposta anterior: si s'inclou la referència a la llei estatal dins l'exposició de motius de la Proposta, el Grup del PPC votarà a favor de tots els acords. En cas contrari, la Sra. Peinado recorda que ha sol·licitat vot separat.

El Sr. Rull pregunta en aquest punt si l'exposició de motius és objecte de votació.

El Sr. Secretari aclareix que l'exposició de motius de la Proposta no són objecte de votació. Són els antecedents que motiven al Grup municipal a presentar els acords.

El Sr. Salvadó considera que no es tracta de continuar en un debat sobre competències. El que importa és començar a treballar per tal que aquest servei es reprengui a Terrassa. El Sr. Salvadó es refereix a la Memòria de la FESOCA de l'any 2011, que en el punt "Servei d'interpretació. Descentralització del servei d'intèrprets" es fa referència a la implantació del servei d'intèrprets a diferents municipis, entre els quals el de Terrassa. La seqüència ha estat aquesta. Una altra cosa és que a partir d'aquí tothom s'impliqui plegat per intentar avançar en aquest tema. Però la primera administració que ha de remar és la que té les competències per fer-ho.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes resultants de la transacció reproduïda anteriorment, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 14) Presentada pels Grups municipals Socialista, del PPC i d'ICV-EUiA, rebutjant l'anunciat tancament de l'escola de Can Montllor i reclamant la construcció d'equipaments educatius a Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució ha estat substanciat, com s'ha recollit anteriorment, al començament de l'apartat de Propostes de Resolució.

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal de d'ICV-EUiA, sobre el Quart Cinturó, la seva desprogramació definitiva i l'impuls d'un nou model de mobilitat sostenible.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

«Atès que des de fa vint anys moltes entitats cíviques, socials, ecologistes, sindicals i polítiques, així com nombrosos Ajuntaments han vingut denunciant, en el marc de La Campanya Contra el Quart Cinturó que la via coneguda com a Quart Cinturó formava part d'un model de territori i d'infraestructures caduc, que atemptava contra el medi natural amb un fort impacte territorial al llarg del seu traçat i que no donava resposta als reptes de la mobilitat i de la societat del segle XXI, i que s'haurien de prioritzar de manera rotunda el transport públic, la millora de la xarxa viària existent i les infraestructures ferroviàries per tal de superar el dèficit històric de xarxa respecte d'altres països europeus i per garantir la mobilitat sostenible en el conjunt del territori.

» Atès que el Ministerio de Fomento ha vingut tramitant, en diverses etapes, el projecte denominat "*Cierre de la autovia orbital de Barcelona*" conegut també com a Quart Cinturó.

» Atès que la *Ley 6/2010, de 24 de marzo, de modificación del texto refundido de la Ley de Evaluación de Impacto Ambiental de proyectos, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2008, de 11 de enero*, estableix en el seus articles 6 i 7 de quins terminis disposen les diferents parts per realitzar els diversos tràmits que intervenen en l'avaluació ambiental de projectes.

» Atès que l'entitat ADENC, en representació de la Campanya Contra el Quart Cinturó, va trametre al *Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente* la petició de caducitat del referit expedient, entenent que qualsevol altra resolució suposaria una clara conculcació del dret ambiental.

» Atès que aquesta petició de caducitat també la van sol·licitar els Ajuntaments de Terrassa, Sabadell, l'Ametlla del Vallès, Caldes de Montbui, les Franqueses del Vallès i Lliçà d'Amunt.

» Atès que el 17 de desembre de 2012 la *Dirección General de Calidad y Evaluación Ambiental y Medio Natural* va emetre una resolució declarant acabat el procediment i acordant l'arxiu de l'expedient d'avaluació ambiental del projecte "*Cierre de la Autovia Orbital de Barcelona*".

» Atès que aquesta resolució té una gran transcendència i implica posar a zero el comptador en la tramitació del procediment ambiental del Quart Cinturó per tal de garantir els objectius de màxim respecte als valors ambientals del territori.

» Atès que donada la caducitat de l'expedient d'avaluació ambiental del mencionat projecte és un bon moment per recordar que en el Pla Territorial Parcial de la Regió metropolitana de Barcelona (PTPRMB) s'inclouen diverses propostes de traçat del quart cinturó, una de les quals era la del Ministerio de Fomento que ara ha quedat sense efecte, en tant que en el mateix PTPRMB es preveu que caldrà fer estudis posteriors per determinar una solució a la millora de comunicacions en aquest àmbit, que incorpori també les previsions de transport públic i especialment el ferroviari entre les dues comarques del Vallès.

» Atès que d'altra banda, un eventual interès per tramitar novament el projecte del Quart Cinturó o Autovia Orbital no tindria sentit des de la visió centralitzadora del Ministeri. Cal recordar que, conforme al vigent Estatut d'Autonomia de Catalunya, article 140,5, correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, i també la participació en la gestió de la xarxa de l'Estat a Catalunya, d'acord amb el que estableix la normativa estatal.

» Atès que aquesta competència inclou en tot cas l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya i la connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

» Atès que la Campanya Contra el Quart Cinturó ha reclamat reiteradament el canvi de titularitat del Quart Cinturó a favor del Govern de la Generalitat juntament amb el volum de recursos econòmics que l'administració central de l'Estat tingui previstos per aquesta inversió i, davant de l'arxiu de l'expedient, és obvi que aquesta hauria de deixar de ser considerada una infraestructura d'interès general de l'Estat i qualsevol decisió sobre la seva oportunitat, utilitat o traçat s'hauria de prendre, si s'escau, des del territori i amb el màxim consens del poble català.

» Atès que la tramitació del nou *Plan de Infraestructuras, Transporte y Vivienda* per part del *Ministerio de Fomento* és una oportunitat immillorable per desprogramar el Quart Cinturó i el vell concepte de model de mobilitat i desenvolupament que representa.

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Demanar al govern de la Generalitat de Catalunya que faci les gestions oportunes davant del *Ministerio de Fomento* per a la desprogramació definitiva del projecte "*Cierre de la autovia orbital de Barcelona*" tram entre Terrassa i la Roca del Vallès, conegut també com a Quart Cinturó, en el marc de la tramitació del nou *Plan de Infraestructuras, Transporte y Vivienda*, tot reservant els recursos públics estatals que s'hi pensava invertir, ara o en exercicis futurs, per ser traspassats a la Generalitat de Catalunya, per tal que s'inverteixin en les propostes de millora de les infraestructures i plans de mobilitat alternatius que s'aprovin per les dues comarques del Vallès.

Segon.- Excloure el referit traçat del projecte "*Cierre de la autovia orbital de Barcelona*" tram entre Terrassa i la Roca del Vallès, de les reserves i afectacions contingues en el vigent Pla Territorial Parcial de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Tercer.- Realitzar un nou estudi de mobilitat per millorar la comunicació entre els nuclis urbans i d'activitat econòmica de les dues comarques del Vallès, que es basi en propostes més sostenibles de transport públic ferroviari, tramviari i transport interurbà per carretera i en l'aprofitament i millora de les vies interurbanes ja existents, i fer-ho amb participació de les administracions locals i representants de la societat civil i entitats ecologistes del territori.

Quart.- Reclamar al *Ministerio de Fomento* la finalització de les obres iniciades i compromeses entre Terrassa i Abrera amb la inclusió de totes les mesures correctores d'impacte ambiental contemplades i consensuades en el seu moment.

Cinquè.- Trametre aquests acords al President de la Generalitat de Catalunya, als Grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al *Ministerio de Fomento*, als grups parlamentaris del Congrés de Diputats, als Consell Comarcals del Vallès Oriental i del Vallès Occidental i a l'ADENC en representació de tots els col·lectius impulsors de la campanya contra el Quart Cinturó.»

Pren la paraula la Sra. Herrero, qui comença aclarint que no és intenció d'aquesta Proposta fer un debat plenari sobre la conveniència o no d'una infraestructura com el Quart Cinturó. Aquest debat ja s'ha fet en diverses ocasions en aquest Ple, i tothom coneix prou la posició de cadascun al respecte. La Sra. Herrero recorda que la primera resolució que es va presentar en el Ple la va presentar el Grup d'ICV-EUiA el 23 de febrer de 1995. Va ser desestimada. Fa més de 18 anys que s'està parlant d'aquest tema, de si s'ha de planificar o desplanificar, si s'ha de pressupostar o despressupostar, si s'han fet estudis, si es declara la caducitat dels mateix. S'estan gastant molts recursos econòmics en estudis, en fer projectes i subprojectes que no han servit per a res. La Sra. Herrero afegeix que sembla que alguns pensen que el projecte d'estudi d'impacte ambiental del tram Terrassa-La Roca està caducat perquè hi ha un seguit d'organitzacions polítiques i ecologistes l'han demanat. Però està caducat perquè alguna administració no ha fet bé la seva feina quan tocava. La realitat és que durant aquests 18 anys només s'ha construït el tram Viladecavalls-Terrassa, quatre quilòmetres i mig del total de 47,5 previstos. Hi ha un altre tram iniciat i actualment paralitzat per manca de pressupost: el d'Abdera a Viladecavalls. La Sra. Herrero reitera que aquesta és la realitat, sense entrar en retrets, exigències i responsabilitats de partits i organitzacions. El que es planteja a la Proposta és que donada la caducitat de l'expedient d'avaluació d'impacte ambiental, es posi el comptador a zero, evitant passar 18 anys més planificant, desplanificant, programant, desprogramant, pressupostant, despressupostant, fent estudis que van caducant i que no serveixen per a res. El que es planteja és sol·licitar la desprogramació definitiva del projecte Terrassa-La Roca i desafectar els terrenys per on suposadament hauria de passar aquesta infraestructura. Aquest projecte està suposant un seguit d'impactes indirectes. Hi ha un gasoducte Martorell-Figueres que passa pel nostre territori, per un traçat determinat. Hi havia un altre traçat alternatiu, amb un impacte mediambiental molt inferior. Però donat que coincidia amb el traçat del Quart Cinturó no hi podia passar. La desprogramació planteja fer un estudi de les necessitats de mobilitat entre el Vallès Occidental i l'Oriental, des del punt de vista d'una mobilitat sostenible, ambiental i econòmica. Que aquest estudi es faci des de Catalunya, amb la participació dels ajuntaments afectats, de les entitats i ecologistes del territori. Aquest ha estat un dels errors que s'han comès: pensar que des de Madrid es poden atendre i planificar necessitats a Catalunya i en uns territoris concrets. El que es proposa és un exercici de realitats, de saber triar el context en el que ens trobem, i de replantejar decisions preses fa molts anys, amb necessitats i escenaris totalment diferents, que no es tornaran a repetir. Un exercici de responsabilitat com el que es planteja avui: sol·licitant que s'acabin les obres, iniciades i abandonades, entre Terrassa i Abdera, concretament Olesa i Viladecavalls, amb el màxim respecte a les mesures correctores d'impacte ambiental.

El Sr. Pereira es mostra d'acord amb què cal fer estudis de sostenibilitat i també d'oportunitat. El Grup del PPC no pot estar d'acord amb el plantejament que es fa a la Proposta. No està d'acord en desprogramar definitivament el Quart Cinturó. Això suposaria renunciar a moltes coses, com ara la captació d'oportunitats comercials. També a rebutjar la possibilitat a blindar noves oportunitats d'ocupació a la ciutat. Tothom ha de lluitar per elaborar plantejaments diferents. L'estudi que planteja la Sra. Herrero comporta també unes despeses. El Sr. Pereira pregunta perquè no es fa un estudi per finalitzar el Quart Cinturó, amb una sortida equilibrada, sostenible, ecològica. Un plantejament que doni possibilitat de creixement, d'expansió dels productes propis, i de facilitar l'arribada de projectes industrials adaptats a les necessitats del segle XXI. El Grup del PPC defensa

la necessitat i prioritat de la completa execució del Quart Cinturó. No es pot renunciar a què Terrassa sigui un dels municipis millor comunicats de Catalunya. El Grup del PPC es compromet a realitzar totes les activitats necessàries per a què es completi la seva execució. Una autovia amb un disseny atractiu pot captar oportunitats comercials per a la nostra comunitat, i blindar llocs de treball i ingressos impositius a nivell local. Desprogramar aquest projecte seria un error, i negaria oportunitats reals de consolidar projectes i infraestructures que s'integrin en el territori. Tanmateix seria més fàcil tancar les portes a les ciutat, negant-li aquesta possibilitat d'expansió econòmica, que fer un plantejament tècnic i creatiu que animi i consolidi el creixement. A més de negar la possibilitat d'aquests projectes tècnics, també negaria que emanin de la pròpia ciutat, i que sigui la pròpia ciutat la que proposi com s'ha de realitzar el traçat, com s'ha de construir aquesta autovia, que s'ha de construir. El Sr. Pereira pregunta com es pot impulsar des de Terrassa una mesura d'aquestes característiques, quan no només està en joc el futur econòmic de la ciutat. S'està intentant negar a d'altres poblacions de l'entorn la possibilitat de disposar d'infraestructures que els hi permetin sortir a l'exterior. El Grup del PPC està d'acord amb el punt 2.3 del *Plan de Infraestructuras, Transporte y Vivienda*, en el qual es deixa clar que promoure una mobilitat sostenible, compatibilitzant els seus efectes econòmics i socials amb la resta del medi ambient és possible. Això és el que el Grup del PPC defensarà. Una Orbital B-40, sí; sostenible, també.

El Sr. Rull manifesta, en primer lloc, que aquest és un debat dramàtic. El país està perdent moltes oportunitats. El Sr. Rull pregunta si cal que hi hagi un Quart Cinturó amb els termes que sembla que suscitaven un cert consens en el Parlament de Catalunya. El Sr. Rull considera que sí, rotundament. Hi ha un instrument, creat pel Col·legi d'Enginyers, Camins, Canals i Ports de Catalunya, que és la taxa interna de retorn. És un mecanisme pel qual s'avalua el retorn econòmic, social, la capacitat de generar riquesa d'una determinada infraestructura. Per avaluar la construcció d'una infraestructura viària cal una taxa interna de retorn de l'entorn del 3%, com a resultat de la combinació de diversos factors. Per tal que s'avalui dur endavant un ferrocarril, cal una taxa del 5%. El Quart Cinturó és la infraestructura de l'Estat espanyol que té la taxa interna de retorn més alta de totes, més del 40%. Algunes infraestructures, com ara el tren d'alta velocitat a Galícia, tenen una taxa negativa. Això vol dir que es fa una infraestructura que generarà un sobrecost, sense cap mena de possibilitat de retornar el cost de la inversió ni de generar dinàmiques al seu entorn. És evident, doncs, que cal el Quart Cinturó. Per un altra banda, i per primer cop en molt de temps, el Sr. Rull podria compartir les tesis de la Sra. Herrero. Una és que si això ha caducat ha estat perquè algú ho ha fet molt malament. Els governs espanyols, en aquest tema, s'hi han lluit. La Magdalena Álvarez i el José Blanco ho van fer tan malament, i ho van gestionar tan malament, que ara, de manera complaguda, la Ministra de Foment espanyola, Sra. Pastor, ha decidit acabar de condemnar aquesta infraestructura. El que hagués pogut passar és que l'actuar Ministeri de Foment s'hagués espavilat, hagués lluitat, hagués mirat què podia salvar, aprofitant la bona gestió i el bon treball del Conseller Nadal. Però no. Els socialistes ho van fer malament, i la Sra. Pastor ha decidit donar per acabat el projecte. En tercer lloc, aquesta infraestructura està empantanegada. El tram d'Abreva a Olesa ja està fet. Acaba en una paret on hi ha dibuixat una mena de túnel sobre la pedra. El problema és que ha quedat encallat el tram Olesa-Viladecavalls. I és imprescindible portar-lo endavant. El que no es pot ajornar de cap de les maneres és el tram de Terrassa a La Roca. Si més no, de Terrassa a la Ronda Oest de Sabadell hi ha d'haver Quart Cinturó. Acabar una autovia d'aquestes característiques en una rotonda, a Can Roca, és surrealista. Cal fer quelcom mínimament acceptable. Per tots aquests motius, el Grup de CiU votarà en contra de la Proposta.

La Sra. Labòria comença assenyalant que respecte aquest tema, les posicions de cada Grup són prou conegudes. S'ha debatut abastament. També es coneixen les discrepàncies entre els dos socis de govern. El Grup municipal Socialista va recolzar des del principi aquesta infraestructura, tot considerant-la imprescindible per al país. La Sra. Labòria, en contra del que ha

dit la Sra. Herrero, recorda que fa molt més de 18 anys que se'n parla. Des dels anys seixanta ja hi ha documents que planifiquen, d'una manera o altra, la necessitat d'aquesta via. Però és en l'actual Pla Territorial Metropolità on es defineixen els plantejaments actuals de la via i la determinen, que passa per un traçat adaptat al territori, que minimitza el seu possible impacte paisatgístic, i amb freqüents entrades i sortides. La Sra. Labòria considera que el concepte Quart Cinturó és molt obsolet. En aquests moments cal parlar de Ronda orbital, si es refereix al seu conjunt, o Ronda Vallès si es fa referència al seu tram central. El PSC sempre ha defensat aquesta via, com a via estructurant primària, com la defineix el Pla Territorial Metropolità, i com a via indispensable per al país. Una via que en aquests moments és imprescindible per a la competitivitat del país i, sobretot, de la nostra comarca. Els desplaçaments actuals entre els municipis situats al costat de muntanya del Vallès són ineficients i poc sostenibles. L'estructura viària actual obliga per la B-30. Aquesta mobilitat genera molts quilòmetres de recorregut per sobre dels necessaris, i això afecta molt negativament, des d'un punt de vista econòmic i de la competitivitat. La Sra. Labòria destaca que la necessitat d'unes obres com aquesta no es pot analitzar d'una manera separada de les altres infraestructures de comunicació. No es pot decidir de forma aïllada si una carretera com aquesta fa falta o no. Cal una anàlisi conjunta amb la resta de la xarxa viària, i alhora analitzar les necessitats de la xarxa ferroviària i altres necessitats d'usos del sòl. És per això que aquest tipus de decisió es prenen en el marc d'un pla, en aquest cas el Pla Territorial o el Pla Estratègic d'Infraestructures del Transport, de 2005. El Pla Territorial Metropolità defineix la via com a estructurant primària, amb la funció de relligar els nuclis urbans de l'àmbit del Vallès. Per això el Grup del PSC considera aquesta via com a indispensable. La Sra. Labòria afegeix que no es pot parlar de desprogramar aquesta via, ja que en aquests moments no està programada. No hi ha ni programació ni previsió pressupostària. És cert que l'estudi d'impacte ambiental s'ha deixat caducar, amb una negligència absoluta. S'hauria, doncs, de tornar a tramitar tot. La Sra. Labòria considera que no es pot plantejar començar des de zero. La ciutat no es pot permetre aquest luxe, ni tornar a deixar passar seixanta anys més.

La Sra. Herrero espera que d'aquí seixanta anys no hi hagi Regidors i Regidores que encara estiguin parlant en aquest Ple del Quart Cinturó, tot i que sembla possible. La primera vegada que va aparèixer aquest projecte va ser l'any 1966, en un sistema polític determinat. Si aquesta infraestructura era indispensable per al desenvolupament econòmic, productiu, industrial de la ciutat de Terrassa, la ciutat no hagués avançat, no s'hagués desenvolupat, degut a l'absència del Quart Cinturó. Això demostra que hi ha múltiples alternatives. El que demana la proposta és posar el comptador a zero, però no en el sentit de la mobilitat sinó el comptador polític, i fer un exercici de realitat. Cal saber llegir el context actual, buscant alternatives més econòmiques, més sostenibles i que puguin donar resposta a les necessitats de mobilitat del segle XXI, i no sota paradigmes econòmics i productius que ja no són reals, del segle XX i en alguns casos del segle XIX. Es demana la desprogramació definitiva perquè hi ha un projecte que contempla, primer Terrassa-Sant Celoni, després Terrassa-Granollers, i després Terrassa-La Roca. Tot això existeix, en els documents urbanístics i en els plans territorials. Està programat. Per això es demana la desprogramació. I també desafectar terrenys que estan afectats per aquest projecte. A Terrassa n'hi ha. El cas del gasoducte només és un exemple. N'hi ha molts més.

El Sr. Pereira manifesta que cap aspecte del plantejament de la Sra. Herrero l'ha convençut, i està d'acord amb molts dels arguments formulats pels representants dels Grups del PSC i de CiU. Per a Terrassa aquesta infraestructura era i és una exigència. Deixar que caduqui l'expedient ha estat una ofensa per a Terrassa. En l'àmbit ecològic, la Sra. Herrero està molt equivocada. Avui en dia existeixen moltes tecnologies per reduir l'impacte de les autopistes sobre el medi ambient, tècniques de construcció intel·ligent i de manteniment eficaç, que solen utilitzar-se en el disseny de les autopistes modernes. Una autovia ecològica, que inclogui tècniques de

reciclatge avançat, una gran reducció de l'impacte ambiental, i una considerable reducció de l'energia, ja és possible avui. Aquesta proposta seria beneficiosa per al disseny de la construcció d'un nou sistema de transport de superfície, com també per al manteniment de la infraestructura de transport ja existent. La gestió d'ecosistemes inclou moltes tècniques per reduir l'impacte de les autopistes i autovies en l'entorn natural. Durant molt anys, la sostenibilitat s'ha definit com un instrument concentrat en l'entorn natural, i s'ha passat per alt les conseqüències en el medi artificial. No obstant, un enfocament integral de la construcció sostenible ha de tenir en compte els beneficis totals per a la societat. Les autopistes tenen un impacte important per a les economies locals. Hi ha moltes societats que treballen amb organismes amb el desenvolupament de les infraestructures sostenibles, i s'encarreguen d'informar-les o educar-les sobre les tecnologies disponibles per a la construcció i manteniment de les infraestructures públiques. El Sr. Pereira posa l'exemple de Finlàndia, on no diuen no, on no desprogramen, ni mostren res negatiu. Es posen mans a l'obra, fent ús de la creativitat. I s'han posat a treballar per intentar d'instal·lar un nou concepte de carretera verda, concebuda com una infraestructura amigable, amb els vehicles elèctrics, amb l'ús de biocombustibles produïts localment i que permetin estalvi energètic de la pròpia carretera amb sistemes d'escalfament alternatius o dispositius de control de l'enllumenat. En definitiva, la carretera orbital B-40 és possible per a Terrassa, per als dos Vallès, i tothom hauria de mirar altres possibilitats i col·laborat plegats, en comptes de negar-se a voler ser el referent de com s'han de fer les coses, de no voler veure que es pot compaginar, en simbiosi, l'ecologia i les infraestructures. Terrassa disposarà, amb la B-40, d'un atractiu major per al desenvolupament de l'economia local, i per a la implantació de sistemes productius atractius que proporcionin lloc de treball.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant l'impuls de la figura de l'Agent Cívic Voluntari.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que una de les principals problemàtiques de la nostra ciutat, d'àmbit no econòmic ni social, és el vandalisme i l'incivisme, problemàtica que en moltes ocasions afecta directament a tota la ciutadania com a conseqüència dels actes de vandalisme i incivisme que es perpetren contra elements del mobiliari urbà i contra l'espai públic amb un cost econòmic molt important per l'Ajuntament de Terrassa i per tant per tots els ciutadans i ciutadanes de Terrassa.

» Atès que en ocasions pot haver desconeixement de les normes de comportament cívic, com així mateix del contingut de la normativa municipal que regula els aspectes de convivència a la nostra ciutat.

» Atès que vetllar pel bon ús dels espais públics i contribuir a millorar el marc de convivència necessari per a que tots els ciutadans puguin gaudir d'aquest, també és corresponsabilitat de tots nosaltres.

» Atès que és del tot necessari garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte així com en la igualtat en drets i obligacions, i que per assolir-ho, a més a més d'una política de fermesa contra les actituds incíviques i vandàliques és necessària l'educació i la pedagogia i per tant també la informació.

» Atès que detectar possibles incompliments de l'Ordenança, informar sobre les conseqüències que es poden derivar dels incompliments i oferir alternatives correctes al comportament observat, es podria dur a terme, de conformitat sempre amb la normativa vigent, per part també dels propis ciutadans com una manera més de fomentar les relacions veïnals.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Impulsar la figura de l'Agent Cívic Voluntari amb l'objectiu principal d'informar sobre el contingut de les normes de civisme i convivència vigents en cada moment, així com col·laborar en temes de civisme, amb la forma que es disposi, amb els agents de la Policia Municipal del territori.

SEGON: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

El Sr. Pereira comença assenyalant que el plantejament que es fa a la Proposta no és propi. A banda de què ja existeix en diverses ciutats veïnes, i de la resta del territori nacional, és un clam per part de les associacions de la ciutat, les quals estan cansades d'observar les innumerables destrosses que es fan al patrimoni urbà, per culpa de l'incivisme, en carrers, parcs i tot l'entorn social i veïnal. Els costos que comporten la reparació, neteja i substitució d'aquest mobiliari comporten, en alguns casos, la deixadesa i la mala imatge. Aquesta imatge afecta al nom de la ciutat, al sentir dels propis veïns que pateixen aquests actes irreflexius. A més, hi ha les despeses extres en el manteniment no previst. La Proposta planteja quelcom tan simple com la creació de l'agent cívic voluntari. Que aquests ciutadans vetllin pel bon ús dels espais públics i per la convivència. El Grup del PPC té clar quina ha de ser l'estructura d'aquest voluntariat, però és partidari de donar-li un enfocament més global, considerant que ha de ser partícip en la seva creació tot l'entorn veïnal el teixit associatiu, que el reclama des de fa temps. La missió és simple, la qual cosa no vol dir que no impliqui certes dificultats. Quan detectin que als seus barris no es compleix la normativa municipal, basada en el civisme i la convivència, i amb la finalitat de millorar el seu coneixement i compliment, la seva missió seria informar i sensibilitzar sobre l'Ordenança municipal de bon govern i convivència ciutadana, vetllar pel bon ús dels espais públics i contribuir a millorar el marc de convivència necessari per tal que tots els ciutadans en puguin gaudir; detectar possibles incompliments de les ordenances i informar sobre les conseqüències que se'n derivin i oferir alternatives correctes al comportament observat; detectar conflictes que afectin a la convivència social i que requereixin una actuació específica per part dels serveis municipals; col·laborar en temes de civisme amb els agents de la guàrdia urbana, que són els qui han de sancionar les sancions. Aquests agents cívics, que seran ciutadans de Terrassa, han de rebre una formació especialitzada, en matèria d'ordenances, sobre la ciutat i el seu territori, sobre els serveis municipals i els protocols d'actuació, i altres temes relatius a les bones pràctiques. Civisme i convivència: aquest ha de ser el lema que portin aquests agents cívics, ja que han d'incorporar aspectes pedagògics i aspectes socials, a més de convertir-se en exemple per als seus veïns.

El Sr. Bigordà assenyala que el Grup de CiU sempre ha apostat pel civisme i la bona convivència. També pel coneixement dels drets i els deures dels ciutadans. Caldria fer una campanya de sensibilització i actualitzar les normatives municipals que fan referència a l'incivisme. En moltes ocasions ho ha demanat a l'equip de govern, que sempre ha contestat amb inconcrecions i vaguetats. El Grup de CiU vol aprofitar la presentació d'aquesta Proposta per veure si realment l'equip de govern dóna la importància necessària al problema de l'incivisme a la ciutat, i quina és la seva predisposició per treballar en la línia del coneixement i el compliment, per part dels ciutadans, dels seus drets i deures. El Sr. Bigordà pregunta al Grup del PPC si té en compte quin estatus legal haurien de tenir aquests agents cívics, quin marc competencial i quina seria la cobertura legal per fer la seva activitat, a quina àrea de govern de la ciutat haurien d'estar inscrits. Aquests punts no queden clars a la Proposta. Tal i com es diu a l'exposició de motius, hi ha desperfectes. El Sr. Bigordà pregunta, però, quin és el volum dels mateixos; quin és el cost de l'incivisme a Terrassa anualment. Totes aquestes dades s'haurien d'haver inclòs a l'exposició de motius. Per això, el Grup de CiU pregunta en què consisteix aquesta percepció i aquests alarma que el Grup del PPC estén en relació al vandalisme, si es basa en dades concretes o només en percepcions subjectives. Per tant, el Grup de CiU posa en dubte l'exposició de motius. Es tracta d'una Proposta de Resolució de cara a la galeria, ja que aquest tipus de propostes s'han de treballar molt més. Per això el vot del Grup de CiU serà d'abstenció.

La Sra. Melgares comença dient que l'equip de govern està d'acord en què cal seguir fomentant les relacions veïnals, per tenir una bona convivència i un respecte per al espai públic, que és de tots. El govern municipal, però, no recolzarà la present Proposta. L'agent cívic voluntari no pot fer feines que corresponen a personal de l'administració. Les tasques que s'esmenten a la Proposta corresponen a la Policia Municipal, i aquelles persones que l'Ajuntament de Terrassa té contractades a l'efecte. La Llei de voluntariat, a més, determina que l'activitat de voluntariat no podrà, en cap cas, substituir el treball retributiu. El voluntariat, a la nostra ciutat, és molt ampli. Recentment s'ha creat una coordinadora de voluntariat d'entitats terrassenques, totes elles amb programes socials, culturals, educatius, comunitaris. Fins i tot mediadors voluntaris en conflictes. Mai, però, per vigilància. Les intervencions dels dinamitzadors municipals posen de rellevància la difusió, la sensibilització i respecte als valors fonamentals, com ara la corresponsabilitat envers al propi comportament. Recolzen les dues vessants sobre les quals s'estructuren les polítiques de civisme, que es concentren en el dret a no patir molèsties, i sensibilitzant sobre els deures de respecte a tota la comunitat. Des d'aquestes premisses, l'any 2012 es van atendre 123 persones al servei d'orientació. S'ha assistit a un total de 111 presidents de comunitats. S'ha intervingut profundament en 58 comunitats, i amb tots els veïns. S'han fet 53 intervencions al servei de traducció, per fer mediació entre persones. També s'han fet campanyes amb material de suport als professionals municipals. El material s'ha repartit porta a porta, amb 1.000 *flyers* distribuïts i explicats pels tècnics dinamitzadors de la convivència, del Pla d'acció i servei de traducció. També s'han fet més de vint xerrades grupals, sobre normes de l'espai públic. També amb alumnes dels instituts. Els resultats d'aquestes intervencions és positiu, perquè donen oportunitat d'explicar les normes de civisme, i sobretot els valors. En quant a les normes que penalitzen el vandalisme, és feina exclusiva de la policia. No es pot donar aquesta responsabilitat a persones alienes a la professió. Una altra cosa és les persones que voluntàriament, davant d'un fet vandàlic, truquen a la policia. De fet, això és el que fan, ja que tenim una societat molt col·laboradora. Però l'actuació última és policial.

El Sr. Pereira assenyala que hi ha diferents aspectes en els quals no coincideix amb la Sra. Melgares. En primer lloc, que el que planteja respon a una petició de les entitats de la ciutat. Per tant, alguna cosa s'està fent malament quan les entitats de Terrassa veuen com s'actua a d'altres

ciutats, i com actuen els agents cívics. Pel que fa al voluntariat, el Títol I de l'article 3.3 de la Llei de voluntariat, enlloc diu que no es puguin supeditar a les persones que exerceixen una tasca retribuïda. No es tracta de suplantar aquestes. En cap moment, afegeix el Sr. Pereira, han de sancionar. Això és competència de l'agent de l'autoritat. El que es pretén és no actuar sempre a posteriori, és a dir anar al territori quan ja han succeït els fets, sinó que els agents cívics actuïn dins del territori. La pretensió del Grup del PPC és que es tracti de persones que pertanyin al territori, que el coneixin bé, que hi faci vida, i que si detecta que algú està cometent un acte incívic, s'acosti i l'informi del que no es pot fer i quina és la manera de comportar-se. En alguns casos es tracta de desconeixement del que es pot fer i el que no, com ara circular amb patins per algunes zones del parc de Sant Jordi. L'agent cívic pot detectar aquestes conductes i informar que hi ha actuacions que no es poden fer. La ciutat, afegeix el Sr. Pereira, ja compta amb voluntaris. El que planteja el Grup del PPC és donar-los una formació, per saber com han d'adreçar-se a la resta de veïns, i poder actuar a nivell informatiu. Segurament aquesta actuació permetrà que una millor entesa que no pas la presència dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, que intervenen en el cas que no hi hagi solució. O en el cas de manca de respecte, mala educació, que avisin a la Policia Municipal per tal que actuï a l'efecte. El Grup del PPC, en base a la formació que s'hauria de donar a aquests agents, i en base a una demanda social que ja existeix, se sol·licita que hagi persones, que ja són voluntaris, que volen dedicar el seu temps disponible per col·laborar amb el voluntariat, col·laborar amb la ciutat per quan es detecta *in situ*, no en posteriori quan el dany ja està fet amb el cost corresponent, informar a la persones que comet un acte. El Sr. Pereira demana que es permeti una figura que col·labori amb l'Ajuntament, que permetrà que els costos de manteniment *a posteriori*, com ara pintar façanes, reposar fonts, etc., millorin.

El Sr. Bigordà reitera que no s'ha clarificat quin és el marc legal i les competències que tindrien aquests agents. Tampoc hi ha una valoració dels desperfectes que l'Ajuntament es podria estalviar amb l'actuació dels agents. Per tant, per comptar amb el vot favorable del Grup de CiU, cal presentar una Proposta molt més treballada i argumentada que la d'avui. El Sr. Bigordà es reafirma en l'abstenció del seu Grup.

La Sra. Melgares manifesta que al Sr. Pereira li arriben unes peticions diferents a les que arriben al govern. Hi ha molt teixit social, teixit voluntari, a la ciutat, en el terreny social, cultural, educatiu, comunitaris, mediadors, però no de vigilància. En el fons de la Proposta es veu les dues formes diferents de pensar la política de civisme. El govern municipal es basa en l'educació. No pensa només en la penalització. Els agents que proposa el Grup del PPC, per molta formació que rebin, mai tindran la categoria de policia i per tant no podran sancionar.

El Sr. Pereira assenyala que no sap quines informacions li arriben a la Sra. Melgares. Però sí els que arriben al Grup del PPC. El Sr. Pereira transmet les informacions d'una conversació amb diferents associacions de veïns, que entenen la figura dels agents cívics com a necessària per a la ciutat. El Grup del PPC transmet el sentir de la ciutat, no planteja figures abstractes per temes abstractes, que donin solucions *a posteriori*. La solució està quan es detecta el problema. Si hi ha veïns que s'ofereixen a treballar des del territori, rebent una formació adequada per assessorar correctament a les persones que cometen actes incívics, i sabent que poden comptar amb el recolzament de la Policia Municipal, que és qui pot sancionar a un infractor, molts problemes es podrien reconduir. El Sr. Pereira puntualitza que està parlant de qüestions greus. Llençar l'escombraries de forma inadequada pot respondre a una falta d'informació. Anant al lloc un cop els desperfectes ja s'han produït, per procedir a la neteja o la reparació, no és la manera de resoldre els problemes.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 17) Presentada pel Grup municipal Socialista, sobre la regeneració democràtica i la lluita contra la corrupció.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal Socialista, és el que a continuació es transcriu:

« La necessitat de regenerar la gestió pública i lluitar contra la corrupció s'han instal·lat a l'agenda política i social catalanes. Especialment arran dels darrers casos que han saltat a la llum pública a través dels mitjans de comunicació.

» Tenint en compte que els partits polítics som part del problema, creiem que hem de ser necessàriament part de la solució. Per això, el conjunt de les forces polítiques democràtiques, hem de treballar de la mà i amb el màxim consens possible per assolir propostes concretes per a una major transparència.

» Entre tots plegats hem de restablir la confiança dels ciutadans i les ciutadanes en la política i en els seus representants, introduint les mesures que s'escaiguin per evitar nous casos de corrupció.

» Proposem una política de tolerància zero amb la corrupció, celeritat a la justícia en tots els casos, un enduriment de les penes pels polítics condemnats i un gran pacte per determinar com i quan hem d'actuar tots els partits i treballar per una nova regulació pel que fa als indults en aquesta matèria. La corrupció és inacceptable i és impossible que passi.

» Ara bé, de la mateixa manera reclamem respectar la presumpció d'innocència com a dret essencial d'un estat democràtic, explicitar que una persona imputada no és una persona culpable, i que aquesta ha de poder aportar explicacions, clares, per poder defensar-se.

» Per tot plegat demanem nous marcs legals i noves pràctiques per fer front a la corrupció. I ho hem de fer junts des del Congrés dels Diputats, amb noves lleis que garanteixin comportaments polítics i cívics que impedeixin que es tornin a repetir casos com els que estem veient darrerament, i des del Parlament de Catalunya a l'àmbit de les seves competències. Els partits polítics som els únics que podem afrontar el tema de la corrupció de manera seriosa a través de la nostra acció parlamentària i en aplicació de la nostra competència legislativa.

» Un pas ha estat l'admissió a tràmit per part de la Mesa i la Junta de Portaveus del Parlament de les ponències conjuntes de la llei de transparència i la llei electoral. Aquest ha de servir per pitjar l'accelerador i donar la màxima celeritat a la tramitació parlamentària de les dues lleis, per donar resposta a la urgència que la societat creu que tenen aquests dos temes. La llei electoral, en la seva integritat, ha de ser la que regeixi les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

»Finalment i en la mateixa línia de garantir una millor qualitat democràtica, considerem que la llei de transparència o la llei electoral han d'incloure que els partits puguin celebrar primàries o d'altres mètodes de nova pràctica per escollir els seus candidats. Creiem que això ha de formar part de l'actitud de totes les forces polítiques del país, per completar com cal aquest exercici de transparència i de regeneració democràtica.

» Aquest no ha de ser només un element que estigui en mans de la voluntat dels partits, sinó que ha de formar part de la normalitat del desenvolupament democràtic del nostre país.

Per tot plegat és indispensable el suport del món local reivindicant el màxim consens polític i la màxima celeritat en la tramitació d'aquestes lleis i pràctiques per millorar la qualitat democràtica, per regenerar la gestió pública i per eradicar la corrupció. Només d'aquesta manera podrem recuperar la confiança de la ciutadania en la política i en els seus representants.

Vistes totes les raons exposades anteriorment,

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l'Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS:

Primer.- Demanar a la Generalitat que es comprometí a tenir tramitada parlamentàriament la Llei de Transparència abans de l'estiu i la Llei Electoral abans de finals d'any.

Segon .- Convidar al conjunt de les forces polítiques democràtiques a treballar de la mà i amb el màxim consens possible per reclamar la major celeritat en la tramitació d'aquestes lleis i pràctiques concretes per millorar la qualitat democràtica, per regenerar la gestió pública i per eradicar la corrupció.

Tercer.- Instar a totes les forces polítiques a consensuar i acordar que la Llei electoral, en la seva integritat, sigui la que regeixi les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

Quart.- Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; i als presidents de l'Associació Catalana de Municipis, i de la Federació de Municipis de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui comença assenyalant que la presentació d'aquesta Proposta té la voluntat d'aconseguir el recolzament de tots els Grups. Sembla ser que això ha estat possible. Per aquest motiu, el Sr. Aguado agraeix la predisposició de totes les forces polítiques en relació a un tema tan delicat com aquest. S'estan vivint un moments pèssims en quant a la imatge que desprèn la política. Per això, des d'aquest Ajuntament, des de l'honradesa de la gran majoria dels polítics, es vol fer una reivindicació, i alhora visualitzar que els problemes que emanen de la política s'han de solucionar des de la política. Però també que ha arribat el moment d'escriure aquesta política en majúscules. La política del segle XXI ha de ser una política despullada i amb unes parets de vidre, que es visualitzi allò que es gestiona. És en aquest sentit que es demana una regeneració, una llei de transparència i una llei electoral. Es proposa una política de tolerància zero a la corrupció, alhora que es demana celeritat a la Justícia en aquests casos, per tal que si hi ha un dubte, aquest sigui eliminat el màxim possible. I si no és un dubte sinó una realitat, es demana també una major contundència en les condemnes. També es demana regularitzar els indults en relació a com estan ara. Es demana igualment que si realment es tracta d'un dubte, i si la imputació

esdevé innocència, que hi hagi mecanismes necessaris per restablir la funció pública de la persona afectada. També que hi hagi una condemna exemplar per a qui ha difamat, qui ha llençat la sospita de corrupció. La nostra societat es mou entre la presumpció i la culpabilitat. Els polítics han de ser contundents, des de la regeneració dels partits polítics. Cada partit ha de procurar-se d'aquelles normes internes, primàries, llistes obertes, etc., que cregui oportunes per tal que la ciutadania visualitzi un pas endavant. El Sr. Aguado reitera el compromís ferm, des de l'honradesa política, d'aquesta Corporació, per tal que es visualitzi des de l'Ajuntament de Terrassa la gran majoria de persones honestes i honrades que es dediquen a la política al país, tot apostant per la regeneració i la lluita contundent, amb convicció i ferma contra la corrupció. El Sr. Aguado conclou dient que no s'ha d'entrar en casos concrets. Es tracta de minories, en si dels partits, les que porten a parlar d'aquest problema.

El Sr. Pérez considera que l'exposició de motius de la Proposta es queda curta en alguns sentits. Quan al llarg de la present sessió plenària s'ha parlat, diverses vegades, de crisi estructural o sistèmica, cal dir que mai com ara hi ha una crisi tan gran de legitimitat. Crisi de confiança en el sistema. Manca de confiança en la política, en la Justícia, etc. El llistat és llarg, amb casos com Gürtel, Bárcenas, Pallarols, Palau, ITV, Mercuri, amnisties fiscals, etc. Segurament la ciutadania té la sensació de què hi ha com una mena de festí dels polítics. La ciutadania està farta, i la gent es pregunta fins a on. Val la pena deixar clar que la sensació de què tot és corrupte no és certa. Hi ha una gran majoria de les persones que es dediquen a l'acció política, de forma temporal, ho fa amb una clara vocació i amb un esperit de servei públic. El Sr. Pérez reitera el compromís amb la política i els seus valors, així com la confiança, l'honestedat, el bon treball i el compromís públic de la majoria dels càrrecs electes que treballen per la cosa pública, i també dels treballadors de l'administració, i en el cas de l'Ajuntament de Terrassa de l'administració municipal. El Sr. Pérez afegeix que la qüestió és si n'hi ha prou amb fer net; si n'hi ha prou amb tramitar la llei de transparència o la llei electoral. La qüestió és que ja no n'hi ha prou amb el tòpic de què no tothom és igual, tot i que és veritat. Tampoc n'hi ha prou amb caure en el derrotisme de què tot està podrit. I tampoc n'hi ha prou amb l'actitud confortable del "nosaltres ja ho vam dir". El Grup d'ICV-EUiA va presentar moltes iniciatives, al Parlament i al Congrés, moltes de les quals van ser rebutjades i algunes silenciades, en termes similars a la que avui es presenta al Ple. El Sr. Pérez recorda que es presenta a eleccions primàries des de l'any 1999, i per tant aquesta és una bona iniciativa. El Sr. Pérez afegeix que es tracta de sortir a l'ofensiva i de plantejar noves respostes i obrir un nou temps, un nou contracte social i democràtic, per introduir el fet que la representació no passa única i exclusivament pels partits polítics, sinó per moltes més plataformes. Avui s'ha demostrat en aquesta sala de Plens, que estava plena quan es parlava de temes concrets de la ciutat. Hi ha qui creu que amb una política plena de gestos i sense contingut serà suficient. Per sort, en els moments actuals, amb això ja no hi ha suficient.

Pren la paraula a continuació el Sr. Turmo, qui assenyala que sense entrar en consideracions sobre l'anterior intervenció del Sr. Pérez, i per la importància dels acords que es plantegen, se cenyirà a la seva intenció inicial. No obstant, considera que intentar utilitzar una Proposta de Resolució sobre la regeneració democràtica i la lluita contra la corrupció, per fer el seu particular discurs partidista i interessat, és lamentable. Atenent a les converses mantingudes amb el Portaveu del Grup municipal Socialista, i també en el marc de la Junta de Portaveus, el Sr. Turmo se centrarà en la seva intenció inicial. El Sr. Turmo posa de manifest que tal vegada convindria gravar les converses de les sessions de la Junta de Portaveus, per tal que quedi clar el que diu tothom, i després comprovar qui és lleial i qui no ho és a l'hora dels debats polítics. Tot i que aquesta no és una proposta d'àmbit municipal, avui el Grup del PPC farà una excepció, en la present Proposta i també en la següent. Hauria estat bo que hagués estat un acord de la Junta de Portaveus, de tots els Grups municipals. Però això hauria impossibilitat la particular intervenció del

Sr. Pérez. Tal vegada caldria recordar, quan el Sr. Pérez parla tant de transparència, qui va governar durant molts anys a Catalunya i qui ha tingut l'oportunitat d'actuar en determinats moments. El Grup d'ICV-EUiA vol trencar amb una Proposta respecte la qual s'havia assolit un acord, que per al Grup del PPC era important. El Sr. Turmo reitera que en aquesta Proposta, i en la següent, en atenció a la situació tan delicada que s'està vivint al país, amb innumerables casos de corrupció, de tots els costats, amb moltes investigacions obertes, absolutament desmoralitzant, són necessàries reformes i actuacions per a la regeneració democràtica i la transparència i contra la corrupció, i també contra aquells que es volen aprofitar de la corrupció. Cal una reacció ferma, clara i directa de totes les formacions polítiques, sense fer partidisme, per evitar tornar a caure en la trampa, en la desafecció de la ciutadania vers la política. Una reacció ferma, clara i directa per recuperar la confiança de la ciutadania. El Grup del PPC votarà a favor dels acords de la Proposta, expressant respecte a l'exposició de motius, malgrat no siguin objecte de votació, i en concret al paràgraf sobre la celebració de primàries, tot i que s'ha redactat de tal forma que no suposa una aposta concreta per aquest model, i els dos següents, que aquest no és el model del Partit Popular. Amb l'excepció d'aquests paràgrafs de l'exposició de motius, cal una veritable voluntat de pacte i acord. Avui s'aprova una proposta sobre la regeneració democràtica i lluita contra la corrupció, de títol semblant a la que ha estat aprovada al Congrés dels Diputats, i que es coneix com a Pacte anticorrupció. Que contra els corruptes caigui tot el pes de la llei.

El Sr. Rull comença anunciant que el Grup de CiU vol fer una esmena tècnica a la Proposta. El Sr. Rull demana disculpes, atès que si bé està d'acord de forma global, hi ha un parell de temes que considera que cal matisar. Quan es parla al primer acord de "demandar a la Generalitat", el Sr. Rull posa de manifest que la Generalitat, com a concepte a la qual se li poden demanar coses, és quelcom inconcret. La Generalitat de Catalunya és la institució d'autogovern de Catalunya. Seria com plantejar demanar quelcom a "la República". S'hauria de demanar, concretament, a algú de la Generalitat, al seu President, al govern, o al Parlament. El Sr. Rull afegeix que convindria demanar que es tingués aprovada la Llei de Transparència, en comptes de "tenir tramitada". De fet, la tramitació ja s'ha iniciat. S'ha constituït una ponència conjunta. El Sr. Rull suggereix eliminar l'acord primer i convertir el punt segon, més escaient, en el primer. El Sr. Rull considera, també, que fóra més adient convidar al "conjunt de grups parlamentaris del Parlament de Catalunya", més que no pas "al conjunt de les forces polítiques democràtiques". Fets aquests suggeriments, el Sr. Rull passa a referir-se tant a la Llei de Transparència com a la Llei Electoral. La primera pretén millorar els sistemes d'accessibilitat. Que el conjunt de la ciutadania pugui saber què hi passa a dins, com si les parets fossin de vidre. En aquests moments, l'administració disposa d'un bon sistema de contractació pública, que és molt garantista. El problema és que és molt opac, en el sentit de poder accedir a informació concreta. La Llei de Transparència ha de preveure que hi hagi un portal únic, en el qual se sàpiga qui ha contractat cada empresa, cada institució a qui contracta, i es pugui accedir amb molta rapidesa al conjunt del sistema de contractació pública. Aquesta llei també hauria de preveure respecte als electes, no només que lliurin les seves declaracions de patrimoni i de la renda a Secretaria, sinó que es pogués saber si hi ha hagut un increment no justificat, respecte l'activitat que s'hi desenvolupa, de renda o patrimoni. O més enllà, com es fa al Congrés dels Diputats, fer públic, des del primer moment, què té cadascú. La Llei de Transparència ha de ser un mecanisme que permeti prevenir determinades actuacions contràries a l'ordenament jurídic i fer-les més difícils. I la Llei Electoral per permetre trencar una tendència endogàmica i a la partitocràcia. Donar molt més poder als ciutadans per tal que decideixin com s'ha de plantejar tot plegat. Amb llistes obertes o, com està plantejant CiU, amb un sistema de doble urna. Que es pugui escollir directament un Diputat per territori. Que les llistes siguin molt més obertes, que hi hagi més proximitat entre l'elector i l'electe, i treure poder a unes estructures, els partits polítics, que tendeixen a ser endogàmiques. Aquesta és la doble pretensió. Els ciutadans poden tenir la sensació de què les declaracions estan molt bé, però preguntar-se què s'està

fent. El Sr. Rull afegeix que l'Estat espanyol té un sistema tan fort de partits polítics perquè per afrontar el procés de transició calien pocs interlocutors, és a dir pocs partits i amb lideratges molt forts. Però la societat ha canviat. Es demanen lideratges més morals, més efectius, treballar molt més en xarxa. La figura que consolidava la partitocràcia ara no té cap mena de sentit.

El Sr. Aguado manifesta que la postura inicial del Grup Socialista era partir d'una tranquil·litat, per visualitzar la repulsa unànime contra la corrupció. Aquesta disposició continua igual, fins i tot les esmenes presentades pel Grup de CiU, unes esmenes que s'hagués agraït que s'haguessin presentat abans del Ple. El Sr. Aguado accepta les disculpes del Sr. Rull. Es tracta d'esmenes semàntiques, que no alteren el contingut: la Llei de Transparència i la Llei Electoral. Es demanen amb la voluntat de què els ciutadans vegin en els polítics uns clars aliats, que estan igual d'emprenyats que ells. Quan hi ha joc brut per part d'alguns, tota la resta se'n ressent. En aquesta línia, a favor de la regeneració i en contra de la corrupció, el Sr. Aguado demana a tots els Grups polítics, des de la tranquil·litat, una condemna contundent.

El Sr. Pérez manifesta que ha escoltat la intervenció del Sr. Turmo i no ha entès el to emprat. El Sr. Pérez no sap de quin acord ha parlat el Sr. Turmo. La gent al carrer parla de casos concrets, de noms i cognoms, i estan exigint molt més enllà de la transparència. Si al Sr. Turmo l'incomoda que el Sr. Pérez parli de casos concrets, cal tenir en compte que és d'això del que parla la gent al carrer. Un dels primers problemes del país, segons les enquestes, no és l'atur o la crisi econòmica, sinó la corrupció, la desconfiança, la manca de legitimitat de la política i dels polítics. Quan se li està demanant a la ciutadania el màxim d'austeritat i de sacrifici, i veu que una casta d'empresaris, que la manca d'ètica d'alguns polítics que se n'aprofiten i abusen de la seva situació de poder en benefici propi, s'indignen. I tot plegat té noms i cognoms. El Sr. Pérez se n'alegra de què el Grup del PPC hagi trencat amb la seva disciplina de no parlar de temes que no siguin estrictament de ciutat. En la Proposta es fan demandes concretes al Parlament de Catalunya. El Sr. Pérez planteja perquè no es trasllada la demanda de transparència al terreny local, perquè no constituir una comissió per tal de concretar i aprovar mesures per aprofundir en la transparència i en el bon govern del món local. Això s'ha passat per sobre. Alguns no volen primàries o llistes obertes, plantejaments que alguns fa temps que defensen, plantejaments que el Partit Popular, CiU, el PSC o el PSOE han votat en contra en el Parlament o en el Congrés. Evitar que es posin noms i cognoms, quan el carrer en va ple és, fent servir una de les paraules del Sr. Turmo, lamentable.

El Sr. Turmo reitera el seu desig de què contra els corruptes caigui tot el pes de la llei, i anuncia que el Grup del PPC votarà a favor de la Proposta.

El contingut de la part dispositiva de la Proposta, amb la incorporació dels suggeriments plantejats pel Grup de CiU, queda com segueix:

« Primer.- Convidar al conjunt de grups parlamentaris del Parlament de Catalunya a treballar de la mà i amb el màxim consens possible per aconseguir la major celeritat en la tramitació de la Llei de Transparència i la Llei Electoral, a fi que puguin ser aprovades abans de finalitzar l'any 2013, així com en les pràctiques concretes per millorar la qualitat democràtica, per regenerar la gestió pública, i per eradicar la corrupció.

Segon.- Instar a totes les forces polítiques a consensuar i acordar que la Llei electoral, en la seva integritat, sigui la que regeixi les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

Tercer.- Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; i als

presidents de l'Associació Catalana de Municipis, i de la Federació de Municipis de Catalunya.»

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes de la transacció reproduïda anteriorment, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 18) Presentada pels Grups municipals Socialista i de CiU, en rebuig de la reforma de l'administració local plantejada pel govern del Partit Popular.

Per part de la Presidència es recorda que el contingut d'aquesta Proposta de Resolució, inicialment presentada pel Grup municipal Socialista, ha estat refosa amb la que havia estat presentada pel Grup municipal de CiU (epígraf número 12 de l'Ordre del dia), tot incorporant el seu contingut.

Així doncs, el contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals Socialista i de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« El passat divendres dia 15 de febrer el Govern de l'Estat va donar llum verda a l'informe sobre l'Avantprojecte de Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local.

» La reforma de l'administració local amb la que treballa el govern de l'Estat treu competències i capacitats de gestió als ajuntaments. Es tracta d'una reforma regressiva que prioritza la recentralització dels serveis i no garanteix el bon funcionament de l'administració ni uns serveis públics de qualitat que donin resposta a les necessitats de la ciutadania. Treure competències als ajuntaments no comporta millorar l'eficiència sinó senzillament allunyar els centres de decisió d'on esdevenen els problemes.

» Els ajuntaments han estat una part important en la construcció de la democràcia i han jugat un paper decisiu en la garantia d'accés dels ciutadans i ciutadanes a determinats serveis i en la cohesió de pobles, viles i ciutats de Catalunya. Des de l'administració local s'han assumit competències que no eren municipals per tal de donar resposta als seus veïns i veïnes perquè és l'administració més propera, la que rep de primera mà les necessitats diàries de la seva població.

» Els ajuntaments han demostrat en més de 30 anys de democràcia la seva contribució a la millora de la qualitat de vida de la seva ciutadania. Els ens locals són els millors preparats per oferir serveis de proximitat en matèries socials, en educació i en salut, i per garantir això és necessària una nova estructura de l'administració local que eviti duplicitats, permeti l'estalvi sense pèrdua d'eficiència i estableixi quines són les competències municipals i en garanteixi el seu correcte finançament.

» El Govern de l'Estat no creu en els ajuntaments petits i els buida de competències amb un suposat estalvi que en realitat serà un increment de despesa per als ciutadans i les ciutadanes, que hauran de desplaçar-se per resoldre els seus problemes. En el cas d'ajuntaments grans, com el de Terrassa, l'avantprojecte posa en risc la continuïtat de la pràctica totalitat de serveis de benestar en tant que exclou de prestació local les competències educatives, de salut, d'ocupació, d'habitatge, de ciutadania, de dona, de joventut, gent gran, universitats, solidaritat, així com bona part de les competències culturals i de serveis socials.

» D'altra banda, cal recordar que les administracions locals no són ni molt menys les que tenen un pes més rellevant en el dèficit públic i a més són, segons les darreres dades

econòmiques, l'únic nivell d'administració pública que preveu acomplir amb l'objectiu del dèficit. Per tant l'argumentari aportat pel govern del PP, centrat bàsicament en un pretès estalvi en sous d'electes i eventuals és poc més que una cortina de fum. L'Ajuntament de Terrassa, concretament, està per sota de gairebé tots els topalls previstos en el projecte de Llei (màxim de regidors alliberats, màxim d'eventuals...) Per tant l'estalvi que s'aconseguiria per aquesta via seria mínim. Les dades del propi govern mostren que no som una excepció: els estalvis en electes i eventuals només suposarien un 2% del que es pretén retallar amb l'entrada en vigor de la Llei. Tota la resta d'estalvi previst (fins a 7.000M€) provindria del tancament de serveis municipals.

» Aquesta reforma prioritza els criteris econòmics sobre els criteris socials i de qualitat de vida sense resoldre definitivament el problema del finançament local tal i com es ve reclamant des de les entitats municipalistes i comportarà la privatització d'alguns dels serveis públics que avui presten les administracions locals.

» Més enllà dels efectes sobre els ajuntaments i les seves plantilles, manifestem la nostra preocupació per les afectacions d'aquesta retallada sobre la qualitat de vida de la ciutadania que podria perdre els serveis de benestar que actualment els hi presten els seus ajuntaments, precisament en un context socioeconòmic en què són més necessaris que mai.

» Per tot plegat considerem que aquesta reforma de la Llei Local per part del Govern de l'Estat retalla les competències dels ajuntaments sense tenir en compte que són l'administració més propera a la ciutadania i garantia de progrés a Catalunya.

Per tot això proposem que el Ple de l'Ajuntament acordi:

1.- Manifestar el nostre rebuig a la reforma de l'administració local que planteja el Govern de l'Estat ja que representa un atac sense precedents contra l'autonomia local i el camí cap a la privatització dels serveis públics.

2.- Reivindicar el paper dels ajuntaments com a administració més propera als ciutadans i ciutadanes i prestadora de serveis públics de proximitat i de qualitat.

3.- Apostar per una nova estructura de l'administració local que eviti duplicitats, permeti l'estalvi sense pèrdua d'eficiència i estableixi quines són les competències municipals i en garanteixi el seu correcte funcionament i finançament.

4.- Instar al Govern de l'Estat a que retiri l'actual esborrany d'avantprojecte i que escolti les reivindicacions històriques de les entitats municipalistes i que resolgui de manera definitiva el finançament local per tal de garantir l'accés als serveis públics a tota la ciutadania i la continuïtat de l'estat del benestar que s'ha assolit durant els més de 30 anys de democràcia i al qual han contribuït de forma destacada els ajuntaments.

5.- Reclamar al Govern de la Generalitat de Catalunya que defensi les seves competències exclusives en règim local i que tramiti de manera urgent la nova Llei de Governos locals i Hisendes locals catalanes que blindin els municipis catalans contra aquest atac de la nostra autonomia que planteja l'avantprojecte amb el que treballa el govern de l'Estat, i en garanteixi el seu finançament, a més d'assumir el compromís ferm de liquidar el deute pendent amb els ajuntaments.

6.- Fer una crida a la mobilització del municipalisme i de la societat per defensar la democràcia local i els serveis de benestar que presten les administracions locals.

7. Comunicar aquest acord al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, al Govern de la Generalitat de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; a la Junta de Govern de la Federación Española de Municipios y Provincias, a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis.»

Pren la paraula el Sr. Vega, qui agraeix en primer lloc la receptivitat del Grup d'ICV-EUiA i de CiU envers la temàtica objecte de la Proposta. També lamenta que finalment el Grup del PPC no s'hagi afegit a la Proposta de Resolució, relativa a un avantprojecte que intenta donar resposta a una necessitat llargament reivindicada des del món local: la necessitat d'actualitzar i clarificar les competències i disposar de la suficiència econòmica per poder exercir-les. Malgrat compartir aquesta necessitat, l'avantprojecte que es presenta no respon a les expectatives del món local. Ans al contrari, va en detriment dels serveis públics que presten els ajuntaments, que cerca la privatització i que retalla l'autonomia local. Per totes aquestes qüestions, les esmentades forces polítiques municipals estan en contra d'aquest avantprojecte. El Sr. Vega assenyala que hi ha una justificació econòmica que sustenta la reforma que es vol aplicar, i que es basa en la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. El Sr. Vega hi està d'acord, ja que cal pensar en l'aspecte econòmic. Però és evident que no és el món local el responsable ni del dèficit. De fet, l'any 2012 ha estat l'única administració que ha tancat sense dèficit. És l'administració que té només el 3,5% del deute públic de l'Estat espanyol, la meitat del qual és patrimoni de Madrid i de València. El Sr. Vega considera que l'argument de la necessitat econòmica no és el més adient. També s'ha presentat, sota aquesta justificació i de forma interessada, una acusació vetllada d'un suposat malbaratament de recursos per part dels ajuntaments o dels Regidors. A l'avantprojecte es planteja un seguit de mesures que el Sr. Vega comparteix conceptualment, com ara que hi hagi una limitació de sous i una certa uniformitat. També comparteix que hi hagi un nombre limitat de dedicacions exclusives, i un nombre restringit de personal de confiança. La nostra ciutat, afortunadament, passa amb molt bona nota aquesta proposta que fa l'avantprojecte. El Sr. Vega afegeix que l'avantprojecte porta implícit una retallada de serveis, esperant aconseguir un estalvi econòmic. Obliga a les administracions locals a retornar una part de les seves competències a les comunitats autònomes. Aquestes competències no són qualsevol: s'està parlant de salut, de serveis socials o d'educació. També es diu que es podran tenir aquestes competències si es doten econòmicament. És evident, sobretot pensant en la situació actual, que l'única manera de retornar aquestes competències i aquests serveis públics serà privatitzant-los. Difícilment unes comunitats autònomes endeutades podran dotar pressupostàriament el que ja no fan d'una manera compartida actualment. Es parla també d'una administració, una competència. Això, manifesta el Sr. Vega, és fals. Aquesta proposta aposta sobretot per potenciar les administracions intermèdies, sobretot les Diputacions. Vol treure moltes de les competències i serveis, que actualment presten els ajuntaments petits, per tal que siguin prestats per les Diputacions. Aquest avantprojecte és, també, una proposta de recentralització, que afebleix el poder dels alcaldes i dels electes, a favor del personal de l'administració de l'Estat, a la qual es dona de més poder control i tutela.

El Sr. Salvadó manifesta que ICV-EUiA ha rebut amb indignació i preocupació la reforma local presentada pel govern del Partit Popular, en tant que apunta a un desmantellament del principi d'autonomia local i dels ajuntaments. El Partit Popular ha volgut disfressar aquest desmantellament amb la cortina de fum d'un pretès estalvi en sous d'electes i personal eventual. Les dades del propi govern mostren, però, que per aquesta via tot just s'aconseguiria un 2% del que es pretén retallar amb l'entrada en vigor de la llei. Tota la resta de l'estalvi previst, fins a 7.000 milions d'euros, provindria del tancament, pur i dur, dels serveis de benestar dels municipis. La situació pot

ser especialment dramàtica per als municipis menors de 20.000 habitants, que poden quedar totalment buits de competències, i per tant abocats a la seva desaparició. Ara bé, el que pertoca és explicar amb tota sinceritat i transparència, què implicaria una reforma d'aquest tipus per un ajuntament com el de Terrassa. Ras i curt, quedaria reduït a gestionar l'enllumenat, el cementiri, els residus, la neteja, l'aigua i el clavegueram, via pública, biblioteques, mercats, protecció civil, equipaments esportius, transport col·lectiu i medi ambient. El Sr. Salvadó convida tothom a què contrasti aquesta llista amb una altra: la llista dels serveis que actualment presta l'Ajuntament de Terrassa als seus ciutadans. Aleshores es descobrirà quin és l'autèntic objectiu de l'avantprojecte: proscriure i tancar els serveis de benestar que els ajuntaments han creat al llarg de les darreres dècades: serveis educatius, de salut, d'ocupació, d'habitatge, de ciutadania, de dona, de joventut, de gent gran, d'universitats, de solidaritat, així com bona part de les competències culturals i de serveis socials. Dit sense embuts, es convida als ajuntaments a tancar més de la meitat dels serveis. Més enllà dels efectes sobre els ajuntaments i els seves plantilles, el Sr. Salvadó mostra la seva preocupació per les afectacions d'aquestes retallades sobre la qualitat de vida de la ciutadania, que podria perdre uns serveis benestar, que actualment presten els ajuntaments, en un moment, en una conjuntura socioeconòmica en la qual són més necessaris que mai. L'avantprojecte encara està pendent de la seva aprovació parlamentària, i per tant encara es pot aturar. Per aconseguir-ho es fa una crida a la mobilització del municipalisme i de la societat per defensar la democràcia local, els serveis de benestar i els llocs de treball dels professionals que els presten.

El Sr. Turmo comença assenyalant que tant de bo s'estigués discutint sobre una proposta relativa a un instrument de transparència a nivell local, com feia referència el Sr. Pérez abans, i que en divuit anys no ha presentat com a proposta. El Grup del PPC ho recull i ho presentarà en el proper Ple. El Sr. Turmo afegeix que s'entra ara en l'àmbit de les propostes supramunicipals. En l'anterior proposta el Grup del PPC ha fet una excepció, ja que entenia que s'ho mereixia en les circumstàncies actuals, i especialment per la situació molt delicada a la qual ja se n'ha fet referència. En aquest cas, s'ha intentat reconduir el debat, ja que, en definitiva es tracta d'una reforma que afecta a l'administració local, i per tant és una qüestió municipal, encara que no de competència municipal. El Sr. Turmo hagués preferit que aquesta Proposta es presentés com a declaració de la Junta de Portaveus, d'aquells Grups que hi estan d'acord, que no és el cas del Grup del PPC. D'aquesta manera s'evitaria destinar un temps a discutir sobre quelcom en relació al qual no es pot prendre cap decisió que es pugui executar des de Terrassa, i per tant cap decisió que solucioni cap problemàtica dels ciutadans de Terrassa. A la resta de Grups, però, els hi agrada aquest escenari i jugar a això. En aquest cas, i excepcionalment, el Sr. Turmo farà la seva intervenció per evitar que es critiqui que en una qüestió, que afecta indubtablement a l'administració local, com és una reforma de la mateixa, el Grup del PPC no hi intervingui. El Sr. Turmo afegeix que no cal oblidar que s'està parlant d'una futura reforma, que s'haurà de concretar en el text legal corresponent. L'únic que està aprovat fins ara és un informe. El Sr. Vega ha manifestat que li hagués agradat que el Grup del PPC s'hi hagués sumat a la Proposta de Resolució. Només amb la lectura de les cinc primeres línies del text de la Proposta, el Grup del PPC ja hauria de votar-hi en contra. No perquè sigui el Grup del PPC, sinó per responsabilitat. Així doncs, de moment només s'ha aprovat un informe sobre l'avantprojecte. Encara queda un llarg camí per recórrer, amb la tramitació parlamentària, amb les posicions de les diferents associacions de municipis, etc. Es poden plantejar canvis i modificacions, i fins i tot en relació a algun dels aspectes recollits a la present Proposta de Resolució. Però això no interessa als altres Grups municipals. Els interessa el titular, i ser els primers en manifestar que des de l'Ajuntament de Terrassa s'han posicionat en contra de la reforma. El Sr. Turmo entén l'actuació del Grup inicial que la va proposar, el de CiU. Aquest Grup, després, ha fet caure al Grup municipal Socialista en el seu parany. El Grup de CiU no té com a prioritat les polítiques municipals a Terrassa, sinó que la seva estratègia és supramunicipal, com ja és habitual, potser per desviar l'atenció de qui governa la

Generalitat de Catalunya en aquests moments. El que està clar, per exemple, és que amb la delicada situació econòmica de Catalunya, encara no hi ha un projecte de Pressupost per a l'any 2013, la llei més important que s'elabora al Parlament de Catalunya. Posats a transformar aquest Ple en un petit Parlament, el que es podria reclamar és una actuació necessària, urgent i prioritària per a Catalunya, i no dedicar-se a bombardejar una futura reforma, de la qual només s'ha aprovat un informe. Potser en el proper Ple es presentarà una Proposta de Resolució sobre les declaracions d'un Ministre, o en relació a les respostes a una entrevista per part d'un Diputat. Aquest és l'estil de fer política dels ponents, fonamentalment de CiU i també del Grup del PSC, que ha caigut en el parany. El Sr. Turmo no ho entén, amb la situació que s'està vivint. Aquesta actitud és esgotadora. Després, alguns Regidors, com el Sr. Pérez, reflexionen i pretenen donar lliçons sobre perquè es dona la desafecció entre la ciutadania i la política. El Sr. Turmo entén que és comprensible i normal. Si les sessions plenàries d'aquest Ajuntament haurien de ser un exemple d'un escenari de debats sobre temes en relació als quals no s'hi decideix cap actuació concreta per dur a terme a la ciutat i per solucionar problemàtiques reals. El Sr. Turmo vol trencar, en aquest punt, una llança a favor de la Sra. Labòria, que ha reconegut, en un punt anterior de l'Ordre del dia, l'error que es va cometre prenent una decisió, la gratuïtat del transport públic per a les persones de més de 65 anys, sense un estudi econòmic. El Sr. Turmo ja ha comentat abans que només llegint les cinc primeres línies de la Proposta, era suficient per votar-hi en contra. Es parla d'una "reforma regressiva que prioritza la recentralització dels serveis". Això ja il·lustra una manca absoluta d'arguments, i un exercici de demagogia, així com una certa frustració per tots els anys que el PSOE ha governat Espanya i ha estat incapaç d'impulsar una reforma. Altres, en referència al Sr. Pérez, han governat a Catalunya durant set anys i tampoc han estat capaços d'impulsar lleis de transparència. El Sr. Turmo afegeix que era i és necessària una reforma de l'administració local, per garantir el principi d'una administració i una competència, per evitar duplicitats i per tant evitar majors despeses, per racionalitzar i optimitzar els recursos, per racionalitzar i optimitzar estructures, per garantir la sostenibilitat i l'estabilitat financera, per garantir un adequat control pressupostari. Aquesta reforma suposarà un estalvi net de 7.000 milions d'euros, entre els anys 2013 i 2015. Aquesta xifra és prou important. L'objectiu és clar: una millor i més efectiva prestació de serveis, garantint el finançament dels mateixos. Això és fonamental. Per desenvolupar una competència s'ha de tenir garantida la corresponent dotació econòmica, per evitar una situació com l'actual, en la que la Generalitat de Catalunya deu milions d'euros a l'Ajuntament de Terrassa. Per tant, control pressupostari i econòmic, transparència, rigor, gestió, equilibri pressupostari. Tot això és el que impulsa aquesta reforma. Per responsabilitat, no per ser del Partit Popular, el Grup municipal del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució i recolzar la reforma que s'impulsa des del govern de l'Estat.

El Sr. Oriach comença posant de manifest la contradicció del Sr. Turmo, qui comença dient que s'ha de parlar sobre qüestions en les quals l'Ajuntament de Terrassa no en té competències, i després diu que l'avantprojecte té un informe sobre el qual s'hauran de pronunciar les associacions de municipis, en les quals Terrassa hi és representada. Per tant, correspon a aquest Ple traslladar a les associacions de municipis quina és la postura de l'Ajuntament de Terrassa sobre una reforma que afecta al propi ajuntament i als ciutadans. Per tant, sí és pertinent parlar d'aquesta qüestió avui i aquí. El Sr. Oriach afegeix que cal una reforma, en termes d'eficàcia i d'eficiència. Però la centralització, l'economia d'escala, no sempre ho garanteix. Els fets ho demostren. L'Ajuntament de Madrid té un deute un 25% superior a l'agrupació de tot el deute de tots els ajuntaments catalans. L'Ajuntament de Madrid és prou gran, però no tant com set milions i mig de persones. Potser les economies d'escala, que en general són aplicables, s'han de matisar per segons qui les gestiona. El Sr. Oriach afegeix que el pes de la reforma es posa en els ens locals, que representen un 14% del deute total de les administracions de l'Estat. Un 33% correspon a les autonomies i el 53% a l'Estat. El Sr. Oriach matisa que quan parla d'ens locals no només es refereix

als ajuntaments, sinó també consells comarcals i diputacions. Per tant, és tracta d'una percentatge molt menor. La reforma planteja millorar en eficàcia i eficiència, i eliminar duplicitats. El Sr. Oriach considera que també ho seria eliminar ministeris inútils. També seria lleial respectar les lleis actuals. El Sr. Turmo ha acusat en diverses ocasions al Grup de CiU, de manera esgotadora, de ser una força política que planteja actuacions il·legals. El Sr. Oriach recorda que les lleis estableixen que Catalunya té competències exclusives en organització territorial. Es poden mancomunar serveis, es poden traspasar a les diputacions o a la Generalitat, però això no ho ha de marcar l'Estat espanyol. La llei diu que la Generalitat de Catalunya té competències exclusives en aquesta matèria. Per tant, qui se salta les lleis és el govern de l'Estat espanyol. El Sr. Oriach es refereix a la quantitat de gent a la qual pot afectar la reforma. El 92% dels municipis de Catalunya pot estar al final governat per ajuntaments purament tècnics. I això és una llàstima, perquè els electes locals són els més propers als ciutadans. Això també és una mesura de transparència. Quan es parla d'acostar les decisions a la ciutadania, de què el ciutadà pugui escollir més directament les persones que els representin, poder-se trobar pel carrer amb els seus Regidors o els seus Alcaldes, s'està parlant dels ajuntaments. Si es treuen les seves competències, quina resposta es podrà donar als ciutadans; quina serà també l'adequació dels serveis que presta l'administració, sigui la que sigui, als ciutadans d'una població de menys de 20.000 habitants, quan les decisions es preguin a quilòmetres de distància. La reforma que es necessita no és la que es proposa. Amb el que se sap fins ara, és bo que el Ple de l'Ajuntament de Terrassa es posicioni en contra de la reforma que es planteja.

El Sr. Vega comença dient al Sr. Turmo que allò que interessa als ponents de la Proposta no és la publicitat. Aquest avantprojecte té molt recorregut i ha estat contestat, sobretot i principalment, pels propis Alcaldes del Partit Popular. Al mes de juliol ja hi havia una versió anterior de l'avantprojecte, que es volia aprovar a l'agost. El Sr. Turmo ha dit que es tracta d'una reforma necessària. El Sr. Vega ho comparteix. Però ha de respondre a d'altres expectatives. Es necessita una llei que clarifiqui les competències, que reforci els ciutadans davant la prestació dels serveis, que doti els ciutadans de drets i deures, que assegurï la transparència i la participació. També es vol una llei que regularitzi els sous, les dedicacions exclusives i els càrrecs de confiança. Però, sobretot, es vol una llei que respecti l'autonomia local, com un dels pilars bàsics de la nostra democràcia. El Partit Popular, amb aquesta llei, pretén buidar de competències els ajuntaments. Aquesta és la realitat.

El Sr. Salvadó reconeix que s'està parlant d'un informe, d'un avantprojecte. Però el detall és que es tracta d'un avantprojecte aprovat pel Consell de Ministres. Se suposa que el Consell de Ministres no aprova un document perquè sí, sinó perquè el pretén dur endavant. L'ha aprovat el Consell de Ministres sense haver parlat abans amb les entitats municipalistes, sinó després de gestionar un conflicte intern, amb els propis ajuntaments governats pel Partit Popular. Respecte als primers esborranys s'ha decidit no retallar tant en quant a càrrecs electes i eventuais i, en canvi, mantenir amb tota la seva cruïra el projecte de tancament de serveis. Es parla de 7.000 milions d'euros d'estalvi. En altres paraules, de 7.000 milions d'euros menys en serveis de benestar, proveïts pels ajuntaments als ciutadans. Això és una clara retallada. Els serveis de benestar en el territori, proveïts a la ciutadania, llevat unes poques oficines de la Generalitat de Catalunya, són en la pràctica totalitat de titularitat municipals. Amb aquest estalvi, el primer objectiu és eliminar l'estat del benestar allí on es proveeix, és a dir en els municipis. El Sr. Vega ha parlat de què el gruix del dèficit públic està en altres nivells de l'administració, i per tant cal preguntar-se perquè s'ha començat la reforma administrativa pel nivell local. El Sr. Salvadó considera que és molt fàcil d'explicar i d'entendre. Per una raó bàsicament laboral. La resta d'administració són altament funcionaritzades. Per retallar en aquestes altres administracions s'ha de modificar la llei de la funció pública. La meitat del personal laboral de les administracions públiques del país estan a l'administració local. Per això aquesta ha estat la primera a la que li ha tocat el rebre.

El Sr. Oriach vol afegir alguna dada més. El Sr. Vega ha fet referència al dèficit, tot dient que els ajuntaments han tancat amb un dèficit pràcticament zero. L'administració que tothom ha reconegut que està infradotada de recursos per allò que havia de fer, ha tancat amb dèficit zero, bàsicament per obligació legal. A la segona administració més propera, la Generalitat de Catalunya, se li marca per llei un dèficit ínfim, sobre uns recursos que també estan minvats. També tothom ha reconegut, en més o menys grau, que el finançament de la Generalitat de Catalunya és injust. En canvi, i en conseqüència, l'administració de l'Estat està sobredotada, i tot i així se li permet el dèficit més gran. I, a més, és la que es dedica a potinejar les finances de les altres administracions. Segurament els actuals ministres econòmics del govern, i els anteriors, en saben molt. Caldria, però, que trepitgessin més les ciutats, que segurament fa molt de temps que no ho fan.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes resultants de la transacció reproduïda anteriorment, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 19) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

Epígraf 20) Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel senyor Pere Navarro i Morera.

El Ple de l'Ajuntament de Terrassa resta tot seguit assabentat del següent escrit:

« Vist l'escrit presentat pel Regidor senyor Pere Navarro i Morera, en el que s'indica que presenta la seva renúncia al càrrec de Regidor de l'Ajuntament de Terrassa, càrrec que ostenta des de la presa de possessió produïda el dia 11 de juny de l'any 2011, per tal que sigui efectiva un cop hagi estat presa en consideració pel Ple Municipal en la propera reunió que celebri.

» Atès que la renúncia s'ha efectuat amb compliment de les disposicions legals que són d'aplicació, i en concret les previstes a la Llei Orgànica i del Règim Electoral General i en el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals. I que ha estat complimentat així mateix el que es determina a l'article 34 del Reglament Orgànic Municipal, i 75.7 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, pel que fa a la presentació de les pertinents declaracions d'activitats i béns patrimonials, respectivament.

» Vist el que s'indica a la Instrucció de 10 de juliol de 2003, de la Junta Electoral Central, respecte la substitució de càrrecs representatius locals

» Aquesta Alcaldia-Presidència, fent ús de les facultats que té legalment conferides, sotmet a la consideració de l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel senyor PERE NAVARRO I MORERA.

SEGON.- Trametre certificació dels presents acords a la Junta Electoral Central, als efectes de procedir a la substitució conforme el que es disposa a la Llei Orgànica del Règim Electoral General, indicant que a judici d'aquesta Corporació correspon cobrir la vacant a la senyora ALMUDENA ALMAGRO VARGAS, atenent l'ordre en el que figura dins la Llista de Candidats presentada pel Partit dels Socialistes de Catalunya – Progrés Municipal (PSC-PM) a les darreres eleccions municipals.»

Pren la paraula tot seguit el Sr. Navarro, qui assenyala que el discurs de renúncia ja el va fer amb motiu del Ple extraordinari de renúncia a l'Alcaldia. Per tant, el Sr. Navarro es limita a dir que avui deixa de ser Regidor de l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Navarro agraeix tothom durant tots aquests anys, temps durant el qual ha estat Alcalde i també Regidor, de Participació Ciutadana, de Solidaritat i Cooperació Internacional, de Joventut, de Cultura, etc. El Sr. Navarro n'ha après en cadascun d'aquests càrrecs i ha conegut molta gent. Per tant, es porta tota aquesta experiència d'aquests anys a l'Ajuntament de Terrassa. L'experiència, l'amistat, dels companys i companyes del Grup municipal Socialista, de la resta del govern municipal i de l'oposició. Abans es parlava de l'estil de fer política. Avui els ciutadans demanen que els polítics no acumulin càrrecs. El Sr. Navarro té un càrrec de responsabilitat en el Parlament de Catalunya, i ho vol fer bé. Si s'hagués quedat a l'Ajuntament de Terrassa hagués volgut fer bé de Regidor. Donat que ambdues coses no es poden fer, ha decidit deixar de ser Regidor de l'Ajuntament de Terrassa, malgrat que amb un gran dolor, i concentrar-se en les seves tasques al Parlament. Terrassa tindrà una persona al Parlament que defensarà els interessos de la ciutat, i també de Catalunya des del catalanisme d'esquerres que representa el PSC. El Sr. Navarro conclou donant les gràcies per tots els anys de col·laboració. També dóna les gràcies als treballadors i treballadores municipals, perquè en uns moments en què el servei públic és atacat i mal vist, avui cal reivindicar-lo. Durant el anys en què el Sr. Navarro ha servit a l'Ajuntament de Terrassa, ha rebut l'ajut, el consell i la col·laboració, des de la voluntat de servei públic, de tots els treballadors i treballadores municipals. El Sr. Navarro convida als presents al Parlament de Catalunya, on seran ben rebuts.

El Sr. Ballart agraeix al Sr. Navarro la seva amistat, el seu tarannà com a Alcalde i com a Regidor durant tots els anys que ho ha estat. També li agraeix la seva feina, el seu compromís, el seu sacrifici per la ciutat, alhora que li desitja molts encerts en el futur, i que des dels seus àmbits de responsabilitat segueixi tenint al cor la ciutat de Terrassa.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 21) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 1 a 1.101/2013, així com els tramitats electrònicament (1 a 163), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números de l'1/2013, de 20 de desembre, al 1.101/2013, de 18 de gener d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 1 al 163). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 22) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 8 i 22 de febrer d'enguany (sessions números 3 i 4/2013, respectivament).

Epígraf 23) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula el Sr. Rodriguez, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Fa pocs dies hem conegut les xifres oficials de víctimes mortals per agressions masculines a l'Estat espanyol durant l'any 2012, que van ser 49, 12 d'elles a Catalunya. És la dada més baixa des de 2003. Però cal tenir molta prudència, i veure si en el futur aquesta tendència es consolida, ja que altres indicadors, com ara el nombre de denúncies o les trucades al telèfon d'atenció, continuen estables. Així, per exemple, a Catalunya, l'any 2012, s'han produït al voltant de 18.000 denúncies i més de 8.000 trucades al servei telefònic d'atenció i assessorament legal. A més, hi ha més de 20.000 dones amb atenció policial activa, i gairebé 2.000 d'elles són usuàries del servei telefònic d'atenció i protecció per a víctimes de violència de gènere.

» Són dades que ens demostren que la violència contra les dones és un problema de primer ordre a casa nostra. Des de les administracions s'han esmerçat esforços en prevenció, en atenció i en recuperació. Recursos necessaris i possiblement encara insuficients, perquè de les dades també es desprenen diferents aspectes preocupants. En primer lloc, que la majoria de les dones que pateixen violència no denuncien prèviament. De fet, entre les 49 víctimes mortals de 2012, només 9, un 18%, havia presentat denúncia prèviament. Això vol dir que hi ha moltes situacions de violència ocultes per a les administracions, i molt probablement també per a l'entorn proper a les víctimes. En segon lloc, l'alta incidència de la violència entre la població estrangera, ja que tot i que en el còmput global representen el 20% de les víctimes, són només el 10% de la població femenina. En tercer lloc, el canvi de tendència pel que fa a les edats de les víctimes, ja que a partir de l'any 2009 havia davallat la mitjana d'edat, i en canvi en aquest 2012 la majoria d'elles se situen a partir dels 41 anys. Crida l'atenció especialment que el 22% siguin majores de 64 anys.

» Són algunes pinzellades d'un problema que va canviant al compàs d'altres canvis socials, i especialment de la greu crisi econòmica que pateix el nostre país. És encara aviat per prendre conclusions. Però les professionals dels serveis d'informació i atenció a les dones apunten que cada dia atenen més dones que pateixen maltractaments, però que no viuen aquest problema com el més important, perquè es troben en situacions econòmiques molt precàries, i la prioritat es desplaça cap a cobrir necessitats bàsiques de la família. Així mateix, les professionals apunten que la crisi està provocant un retraïment en les denúncies, ja que el deteriorament econòmic dificulta la ruptura de les parelles i les possibilitats reals de començar una vida en condicions dignes.

» Per tot això, des de les administracions públiques no podem donar l'esquena a aquest problema, i cal que treballem per mantenir els recursos socials existents, per ajudar les dones i els seus fills i filles que, no oblidem, són també víctimes d'aquesta violència.

» El 2013 ens ha deixat, segons les dades oficials, 6 dones víctimes de la violència masculina i també set orfes. Són raons més que suficients per mantenir viu el nostre esperit de lluita,

la nostra indignació i la nostra solidaritat. I des de l'Ajuntament de Terrassa ens comprometem a continuar treballant per eliminar la violència contra les dones.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 24) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Turmo, qui demana al Sr. Alcalde que traslladi al Sr. Oriach que si considera que s'està vulnerant alguna competència de la Generalitat de Catalunya, hi ha mecanismes legals, que dóna el nostre sistema legal, per recórrer i per fer valer el que es considera que són els drets davant els Tribunals. El problema és que els bons demòcrates respecten les sentències que es dicten. I aquí, segurament, CiU té un problema. El Sr. Turmo formula tot seguit una pregunta relativa a l'informe aprovat pel Consell de Ministres, referent a la futura reforma de l'administració local, que pretén, entre d'altres qüestions, que quan es presti un servei estigui dotat econòmicament, hi hagi garantia de dotació econòmica per a la seva prestació. La pregunta concreta és si es pot facilitar el detall de tot el deute de la Generalitat de Catalunya amb l'Ajuntament de Terrassa, i a quins serveis afecta específicament, com afecta aquests serveis, i quines dificultats hi ha per prestar-los. En relació al Pla de barris de La Maurina, i per verificar una notícia d'una mitjà local, el Sr. Turmo demana aclariment sobre si el deute de la Generalitat de Catalunya arriba gairebé als quatre milions d'euros. Tot seguit el Sr. Turmo vol aprofitar que per al proper dilluns s'ha convocat una reunió de la Junta de Portaveus extraordinària, per impulsar, des de l'equip de govern i des del Grup del PPC, un gran pacte de ciutat per lluitar contra la crisi, per demanar que en aquesta reunió s'elaborés una proposta d'acord de la Junta per reclamar, una vegada més, tots els imports que deu la Generalitat de Catalunya, incomplidora, a l'Ajuntament de Terrassa i exigir el seu compliment.

La Sra. Peinado es refereix al PIRMI, i demana informació sobre el nombre de persones que s'han quedat sense aquesta prestació, ja sigui perquè se li hagi esgotat, perquè se li hagi denegat, perquè no tinguin dret a cap tipus de prestació o hi estiguin pendents. També demana informació sobre l'evolució prevista per l'Ajuntament en aquesta situació, si es considera que la tendència serà a l'alça o a la baixa, i en quina mesura. Igualment pregunta sobre quines mesures s'han adoptat per part dels serveis socials municipals per pal·liar aquestes situacions i el seu cost global.

La Sra. Salvador recorda que Terrassa compta amb un equip de futbol femení, que està jugant a la lliga estatal de segona divisió. Gràcies a un gran esforç d'aquestes noies, de l'equip d'entrenadors i del club, l'Escola de Futbol Bon Aire ha pujat de categoria aquesta temporada. Des del Consistori s'ha demostrat el compromís vers la promoció del futbol femení, amb la posada en marxa de dues jornades divulgatives. Enguany pertocaria la tercera. La Sra. Salvador creu que caldria visualitzar l'esforç que està fent aquest equip i fer un reconeixement públic per tal de donar-li suport. Aquest és l'únic equip de la ciutat que està jugant en aquesta lliga. També d'aquesta manera, fent difusió del seu assoliment, es podria contribuir a què aconseguissin més recursos que necessiten per millorar les seves posicions, com per exemple amb l'esponsorització. Per tant, la Sra. Salvador demana que l'Ajuntament de Terrassa faci una acció de suport cap aquest equip, i així també cap al futbol femení local. Un exemple podria ser inserir un reportatge a la revista *Visquem*, on es reflectís l'assoliment d'aquest equip i animant a practicar el futbol femení, així com qualsevol altre acció que es consideri adient.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Valverde, qui assenyala que en el parc de Vallparadís, en el Jardí de les Percepcions, hi ha una zona de conreu hortícola i vinícola, on hi ha diferents varietats de plantes i arbres, propis dels conreus tradicionals del Vallès. Aquest espai va ser una proposta del Grup de CiU, quan es pensava en els possibles usos del parc. Es va pensar que aquesta zona tingués bàsicament un ús educatiu, que els nens de les escoles hi poguessin anar per veure el cicle natural de les plantes i els processos de creixement de la natura. La Sra. Valverde pregunta sobre quina utilitat s'està donant a aquest espai, si se li està donant l'ús pel qual va ser creat, i quin ús ha tingut per part de la comunitat educativa des de què es va crear.

Pren la paraula la Sra. Playà, per tal de referir-se al Casal de la gent gran Anna Murià, on durant el curs 2012-2013 es va posar en marxa l'oferta d'un curs de català per a gent gran. Al mes setembre, la gent va abonar el trimestre, 24,72 €. El curs va començar al mes d'octubre, i quan va arribar l'11 de desembre es va donar per acabat, sense cap més explicació a la gent que ja havia abonat el trimestre sencer, essent més de nou alumnes. Fins ara no se'ls ha dit res. Només va ser el conserge de l'edifici qui els va comunicar que ja no es farien més les classes de català. Tampoc se'ls ha retornat els diners, ni se'ls ha donat cap explicació, ni se'ls ha facilitat que poguessin seguir el curs en el Centre de Normalització Lingüística. Per això la Sra. Playà demana que es doni una explicació a aquests fets, el perquè i qui ha decidit deixar de fer aquest curs de català. En un altre ordre de coses, la Sra. Playà es refereix a l'illa enjardinada situada al final de la Rambleta, que llinda amb la benzineria i amb el carrer lateral de l'hotel Don Cándido. Fa un temps que el Grup de CiU es va queixar pel mal estat d'aquell jardí. Es va netejar i arranjar la zona, però ara torna a estar plena de la resta de palmeres que han caigut pel vent. A més, està abandonada i plena de brossa. La Sra. Playà remarca que es tracta de l'entrada de la ciutat, i és el primer que veuen els visitants. A més, es troba davant l'hotel, que en aquests moments està ple. La Sra. Playà demana es procedeixi a la seva cura i neteja.

El Sr. Soler demana que l'Ajuntament de Terrassa compeli-leixi al govern central per tal que pagui a la Generalitat de Catalunya els 8.000 milions d'euros que li deu, reconeguts per llei. D'aquesta manera el govern de la Generalitat de Catalunya podrà complir amb els compromisos adquirits. A banda d'això, el Sr. Soler recorda que a la comissió d'habitatge es va assumir el compromís de fer una sessió, al mes de febrer, per donar compte de com anaven les negociacions amb les entitats financeres. El Sr. Soler pregunta perquè no s'ha fet i si està previst fer-la.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui anuncia al Sr. Turmo que se li farà arribar el detall del deute de la Generalitat de Catalunya, pels diferents conceptes i àrees. Aquest és un concepte que no s'actualitza cada dia. El Sr. Turmo podrà presentar aquesta informació a la Junta de Portaveus, i allí es decidirà el que es consideri. Respecte a la intervenció de la Sra. Salvador, el Sr. Vega anuncia que es farà arribar als responsables de la publicació *Visquem* la iniciativa proposada. El Sr. Vega està d'acord en què es tracta d'un gran esdeveniment esportiu. Cal, però, tenir unes normes. Cal tenir un criteri general, per a totes les entitats, en relació a les recepcions que es fan a l'Ajuntament, per tal d'evitar comparacions i possibles greuges. Respecte a la intervenció del Sr. Soler, el Sr. Vega confirma que hi havia aquest compromís. Aviat es convocarà la reunió esmentada.

El Sr. Salvadó respon a la Sra. Peinado que les últimes dades disponibles situaven en una xifra de mig miler els expedients que havien desaparegut, que cobraven la Renda Mínima d'Inserció quan es va produir la regularització massiva de fa un any i mig, i que ara no l'estan cobrant. Aproximadament mig miler més són els expedients de famílies que estan pendents de resposta. I més d'un centenar de famílies que tenen la Renda aprovada i pendent de pagament efectiu. Ara mateix el temps d'espera que dona la Generalitat de Catalunya per respondre una sol·licitud és d'una deu mesos, aproximadament. La percepció que es té per part dels serveis socials

municipals és que entren noves altes amb comptagotes. Se sospita que entren a mesura que es produeixen baixes, sense incorporació de més casos al sistema de Renda Mínima d'Inserció. El cost que està significant per al Pressupost municipal és la pràctica totalitat de l'increment que ha tingut el pressupost dels serveis socials durant els dos últims anys, és a dir un 23% d'increment, que en la seva pràctica totalitat s'ha dedicat a cobrir situacions d'emergència social, derivats en bona mesura de la desaparició d'aquesta Renda Mínima, i també per la pèrdua de cobertura d'altres programes de garantia de rendes, com és el Pla Prepara. Aquests recursos s'han destinat bàsicament a ajuts d'emergència social, que han tingut un increment molt important. També, en funció del que s'estableix en el Pla de Mandat, s'està treballant per intentar derivar quants més casos millor no tant cap a la lògica dels ajuts d'emergència sinó cap a la lògica de dispositius assistencials, que van obrint o reforçant, com és el cas de El Rebot, que ha duplicat el nombre d'usuaris en un any. O bé amb l'obertura de nous dispositius, com els menjadors comunitaris, que s'han obert amb l'ALEI aquest mes.

Pren tot seguit la paraula el Sr. Domínguez, qui informa a la Sra. Valverde que fa temps hi havia una certa demanda de col·legis que sol·licitaven visitar el Jardí, no només per rebre explicacions del que s'hi fa, sinó fins i tot per poder plantar. De totes formes, el Sr. Domínguez s'ofereix a donar a la Sra. Valverde una explicació més detallada. Respecte a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Domínguez anuncia que pren nota i que li contestarà el més aviat possible.

La Sra. Soler respon a la Sra. Playà que els cursos a què s'ha referit són trimestrals. El cas esmentat per la Sra. Playà es va donar coincidint amb el canvi de competències de Regidors de l'equip de govern. La Sra. Soler anuncia a la Sra. Playà que s'informarà i li contestarà.

Per part de la Presidència s'informa que la sessió plenària corresponent al mes de març coincidiria amb Dijous Sant. Per acord de la Junta de Portaveus s'ha decidit que la sessió es faci el dimecres dia 27 de març, a dos quarts de cinc de la tarda.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan manquen cinc minuts per a les dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.